A dramatic illustration of a hand holding a leg in the water. The hand is positioned at the top, gripping the leg, with water splashing around the point of contact. The background shows a sunset or sunrise over the ocean, with a small boat carrying several people in the distance. The overall mood is one of rescue and hope.

Ruka, ktorá zachraňuje

Daniel Zajac

Drahý čitateľ,

upieraj svoj zrak na Ježiša, pôvodcu a završovateľa našej viery. Ježiš Kristus zosadol z nebeského trónu a vydal sa na fascinujúcu záchrannú misiu na Zem. On mal Božiu podobu, svoju rovnosť s Bohom nepovažoval za korisť, ale zriekol sa jej. Vzal na seba podobu služobníka a stal sa podobný ľuďom, a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka. Ponižil sa a stal sa poslušným až na smrť, a to smrť na kríži. Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal Mu meno nad každé meno, aby sa pri mene Ježiš zohlo každé koleno tých, čo sú na nebi, na zemi aj v podsvetí a aby každý jazyk vyznával na slávu Boha Otca: „Ježiš Kristus je Pán“.

Myslíš si, že Ježiša Krista vo svojom živote nepotrebuješ? Maj na pamäti, že rôzne prekážky sú a budú súčasťou tvojej životnej púte. Ako si s nimi poradíš? Ver, sám to určite nezvládneš. Nemusíš však strácať nádej, ale zameraj svoj zrak na Ježiša! Ten, kto hľadá na Krista, dokáže veľké veci. S Ním nie je nič nemožné. On ťa ochráni od všetkých rôznych problémov, ale vďaka Jeho milosti budeš zachránený aj pre večnosť. Od Neho budeš prijímať silu na každý nový deň. On ti podáva svoju ruku, a tak ju s vierou uchop, aby ťa zachránil!

Veríš ľudským bájkam alebo Bohu?

„A v nikom inom niet spásy, lebo pod nebom niet iného mena, daného ľudom, v ktorom by sme mali byť spasení.“ (Skutky 4, 12)

Macedónsky kráľ Filip tiahol s veľkou armádou na Grécko. Nebezpečenstvo bolo veľmi veľké. Najslávnejší rečník staroveku Demostenes, na veľkom zhromaždení vyzýval Grékov, aby sa pripravili na obranu svojej vlasti. Chcel, aby sa spamätali zavčasu, kým nebude neskoro. Hovoril ohnivo, ale oni driemali. Zvýšil svoj hlas, ale nikto ho nebral vážne, aj napriek tomu, že sa na Grécko valila veľká pohroma. Čím bola jeho reč ohnivejšia, tým viac driemali. Keď si nevedel s nimi poradiť, začal hovoriť bájku o somárovi a jeho tieni. Vtedy sa všetci prebudili a s napätím ho počúvali.

Nepodobáme sa aj my neraz týmto Grékom? Ak ide o vážne veci driememe a sme ľahostajní. Evanjelium je dobrou správou, ktorú nechceme počuť. Dobrá správa je, že Boh nás miloval tak veľmi, že poslal Svojho Syna Ježiša, na záchrannú akciu, aby zomrel na kríži namiesto nás, a tak odčinil naše hriechy. A ak sa odvrátíme od svojho hriechu a budeme v Neho veriť, Boh nám môže naše hriechy odpustiť a my môžeme mať istotu, že po smrti pôjdeme do neba. Koľkí ľudia nechcú túto správu počúvať a ľahšie uveria rôznym bájkam?

Keď nedokážeme prijať vetu za vetou, ktoré Ježiš vtesnal do evanjelia, ostaneme navždy analfabetmi evanjelia, neschopní napísať svojím životom slovo Kristus.

Pane Ježišu, ďakujeme Ti, že si sa zriekol Božej slávy, keď si vzal na seba podobu služobníka a stal sa podobný ľudom. Ponižil si sa a stal si sa poslušným Otcovi až na smrť, a to smrť na kríži. Preto Ťa Boh Otec nad všetko povýšil a dal Ti meno nad každé meno, aby sa pri mene Ježiš zohlo každé koleno tých, čo sú na nebi, na zemi aj v podsvetí a aby každý jazyk vyznával na slávu Boha Otca: „Ježiš Kristus je Pán.“ Amen.

Myslíš, že vždy to tak bude?

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.“ (Hebrejom 13, 8)

V Rusku, v čase biedy, keď ľudia nemali čo jesť, aj v jednej rodine deti hladovali. Otec tejto rodiny napísal na tabličku slová: „Nie vždy to tak bude“, a zavesil ju na stenu nad stôl. Tieto slová dávali deťom nádej, že Boh príde a zmení túto ich hroznú situáciu. A Boh to skutočne aj zmenil. Prišli lepšie časy. Stoly sa lámali pod množstvom jedla. Deti vyrástli a opustili svoj rodný dom. Keď sa vracali ku svojim rodičom, na stene nad stolom ešte stále visela táto tablička. Jedno z detí povedalo: „Otec, daj už preč túto tabličku, veď už nie je potrebná.“ A otec povedal: „Nie deti, nech visí, nie vždy to tak bude.“

Svet, v ktorom žijeme, sa mení a bude sa stále meniť. Všetko sa mení, iba Boh je taký istý. V Biblii je napísané: „Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.“ (Hebrejom 13, 8) Preto i v našom srdci by sme mali mať zapísanú tabličku so slovami: „Nie vždy to tak bude“. Tieto slová nám budú nádejou v zlých časoch, lebo nám budú pripomínať, že Boh má moc zmeniť každú situáciu. A v časoch dobrých nám budú zase varovaním, že „nie vždy to tak bude“, aby sme sa s vierou obracali k Ježišovi Kristovi, ktorý je pre nás jedinou pevnou istotou a nádejou do našej budúcnosti.

Nič nemôže otriasť tými, ktorí sú v bezpečí Božích rúk.

Bože, Otče, ďakujeme Ti za jedinú pevnú istotu, ktorú si nám dal vo Svojom Synovi a našom Pánovi Ježišovi Kristovi. Prosíme, buduj v nás pevnú vieru, nech vytrváme až do konca pri Ježišovi. Ukáž nám Svoje cesty a pouč nás o Svojich chodníkoch. Ďakujeme, Pane Ježišu, že prídeš znova a my sa môžeme tešiť na Tvoju spravodlivosť. Odpusť, že naše skutky, myšlienky a city nie sú spravodlivé. Premieňaj nás od základu, naplňaj nás vierou, nech obstojíme v čase Tvojho slávneho druhého príchodu. Amen.

Aké sú tvoje pocity?

„Pri plnej ostražitosti si stráž srdce, lebo z neho vychádza život.“ (Príslovia 4, 23)

Jeden kresťanský spisovateľ píše: „Po mnoho rokov som žil podľa svojich pocitov. Bolo to, akoby som jazdil na tobogane, jeden deň som sa smial a cítil sa dobre, druhý deň som plakal a ľutoval sa. Bol som mučený a kontrolovaný. Potreboval som citovú zrelosť, ale potreboval som Boha k tomu, aby som ju dosiahol. Je ľahké dostať sa do pasce, ak dôverujete svojim nestálym pocitom viac než tomu, čo Boh hovorí vo svojom Slove. A bude to vyžadovať neustále rokovania vašej viery, aby ste sa rozhodli pre to, že budete robiť veci Jeho spôsobom radšej ako svojim vlastným. Ale keď to urobíte, zistíte, že život je radostnejší, keď ho žijete podľa Božieho plánu.“

Rovnako tak ako nevpustíš do vnútra každého, kto zaklope na tvoje dvere, a nedovolíš, aby sa u teba doma usadil, práve tak nepúšťaj do svojho vnútra ani každú emóciu, ktorá sa vynorí, aby ti diktovala smer, kadiaľ v tom dni pôjdeš. Sväté písmo hovorí: „Pri plnej ostražitosti si stráž srdce, lebo z neho vychádza život“. (Príslovia 4, 23)

Ak niečo nesúhlasí s Božím Slovom, tak sa tým nezaoberať. Apoštol Pavol hovorí: „Žijeme predsa z viery, nie z toho, čo vidíme“. (2. Korint'anom 5, 7) Po ukrižovaní išli dvaja učenici po ceste do Emauz a pripojil sa k nim aj Ježiš, a šiel s nimi. Ale oni Ho nepoznali. Nepoznali toho, ktorého nasledovali tri roky, pretože „... sa zjavil v inej podobe“. (Marek 16, 12)

Náš Boh je Bohom viery a koná spôsobmi, ktoré môžeme rozoznať iba vierou a nie pocitmi.

Bože, stráž moje srdce, aby som sa nenechal oklamať svojimi pocitmi. Upevni ma vo viere, aby som Ťa dokázal spoznať v Slove, ktoré si mi zanechal. Nech je môj život radostnejší a prežitý podľa Tvojho Božieho plánu. Amen.

Už si uchopil ruku Záchrancu?

„Pozri, Hospodinova ruka nie je taká krátka, aby nemohla zachraňovať, a jeho ucho nie je také nedoslýchavé, žeby nepočulo.“ (Izaiáš 59, 1)

Istý človek si spomína na príhodu, ktorá sa mu stala v autoškole. Inštruktor ho viedol do stredu mesta, kde bola veľmi hustá premávka. Oni šli v stredovom pruhu trojprúdovej cesty. Všetky pruhy boli plné. Vytvorila sa zápcha. Keď sa rozsvietila zelená na semafore, všetky autá naľavo aj napravo sa pohli. Oni potrebovali zmeniť pruh a zabočiť vpravo. Žiak autoškoly mal otočiť volantom, ale zrazu nemohol - bol vystresovaný, úplne v koncoch. A zrazu nejaká ruka sprava, chytila volant. Bola to ruka inštruktora a ten bez váhania previedol auto medzi nahromadenými vozidlami. Záchranná, spoľahlivá ruka!

Nezažil si už podobnú situáciu vo svojom živote? Nezažil si chvíle, keď sa ti zdalo, že si už úplne v koncoch? Nebol si nikdy zovretý vo svojich problémoch a nevedel si kade a kam ísť?

Určite si to už zažil a ja tiež. Ale práve vo chvíli, keď nevieš kedy a kam, vtedy ti zostáva iba zúfale volanie a vyznanie nášmu Pánovi: „Pane, pomôž mi, ja už nevládzem!“ A potom príde Pánova ruka, ktorá „nie je taká krátka, aby nemohla zachraňovať“. Ruka, ktorá je absolútne spoľahlivá a ktorá ma pevne drží, a pomáha mi. Bez nej by som ťažké životné situácie iba ťažko zvládol.

Aby si mohol zakúšať Božiu silu, musíš si priznať vlastnú slabosť.

Pane, Tvoja ruka nie je taká krátka, aby nemohla zachraňovať, a Tvoje ucho nie je také nedoslýchavé, žeby nepočulo moje zúfale volanie. Ďakujem Ti za pomoc, že v každej životnej situácii sa môžem na Teba spoľahnúť. Amen.

Vidíš sa lepším od iných?

„Hovorím vám: Tak aj v nebi bude väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú.“ (Lukáš 15, 7)

Za čias cisára Diokleciána bolo veľké prenasledovanie kresťanov. Biskup Narcis bol so svojím diakonom na úteku. Na noc ich prijala Arfa, ktorá bola verejná hriešnica. Oni však nevedeli v akom dome sú. Biskup a jeho diakon sa modlili a spievali žalmy do neskorej noci. Arfa, ktorá počula ako sa modlia a spievajú, sa ich opýtala ku komu sa modlia a komu slúžia? Arfa kládla otázky, Narcis jej hovoril o Pánu Bohu, o Ježišovi Kristovi a Jeho milosrdenstve. Arfa uverila a požiadala o krst. Bola pokrstená a zanechala svoj hriešny život. Žila ako príkladná kresťanka a nakoniec zomrela mučeníckou smrťou.

Ak by bol biskup Narcis vedel, kto je tá žena, pravdepodobne by ani nevkráčil do jej domu, ale by ho bol z ďaleka obišiel. Hriešnicou by opovrhoval tak, ako ňou opovrhovali mnohí iní. Pán Boh touto hriešnicou neopovrhol. Zaviedol biskupa do jej domu, lebo Ježiš ju hľadal ako stratenú ovečku. „Tak aj v nebi bude väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú.“ (Lukáš 15, 7)

Najväčšou silou na svete nie je nátlak Božieho zákona, ale súcit Ježišovej lásky.

Pane Ježišu, prišiel si na tento svet hľadať a spasit' to, čo by bolo zahynulo. Ty môžeš aj mňa oslobodiť od hriechu a priviesť ma späť do náručia nebeského Otca. Ďakujem Ti za nezaslúženú milosť a nekonečnú lásku, ktorou ma miluješ. Amen.

Koľkokrát k tebe už Boh prehovoril?

„Či nie je moje slovo ako oheň,“ znie výrok Hospodina, „a ako kladivo, čo drví skalu?“ (Jeremiáš 23, 29)

Počas vlády Červených Khmérov musel Song utiecť z Kambodže a skryť sa v Thajsku, aby unikol genocíde. Z dvadsiatich piatich mužov ich po neuveriteľných ťažkostiach počas cesty prišlo do cieľa len sedem, vrátane jeho. Ostatní na ceste zomreli alebo boli zabití. Potom bol štvrt' roka v utečeneckom tábore v Thajsku, a tam sa prostredníctvom misionárov stretol s evanjeliom. Počas troch rokov prudko odmietal všetko, čo sa týkalo kresťanskej viery, a to takým spôsobom, že prvá Biblia, ktorú dostal, mu slúžila... na balenie cigariet! Druhú Bibliu dostal o niekoľko mesiacov neskôr. Tentoraz ju skúsil čítať po častiach a Boh sa dotkol jeho svedomia. Mocné Božie Slovo, toto „kladivo, ktoré rozráža skalu,“ premohlo jeho odpor. Keď sa Song vrátil do Kambodže, dal svoj život do služby Pánovi a snažil sa ukazovať iným na Toho, ktorý ho tak obdivuhodne zachránil.

Koľkokrát už Boh hovoril k tebe veršom svojho Slova, svedectvom niektorého veriaceho alebo zvláštnymi okolnosťami v tvojom živote?

Boh hovorí k tým, ktorí majú čas počúvať, a počúva tých, ktorí majú čas modliť sa. Keď teraz počuješ Boží hlas, prijmi Ho do svojho srdca!

Ďakujeme Ti, Pane Bože, že nám dávaš šance na nové začiatky s Tebou. Ďakujeme Ti, že aj keď zídeme z cesty, Ty si nájdeš spôsob, ako nás na to upozorniť. Daj nám vnímavosť, ako to rozpoznať, že je to od Teba. Daj nám ochotu na to správne reagovať. Amen.

Nemáš na svojich nohách zlaté putá?

„Zhromažďujte si poklady v nebi, kde ich nezožiera ani hrdza, ani moľ, a kde zlodeji nevnikajú a nekradnú.“ (Matúš 6, 20)

V dobe sťahovania národov Vandali porazili Vizigotov a zajali ich kráľa. Urobili z neho otroka. Dali mu na nohy putá. Pretože bol kráľom, tak mu dali zlaté putá. Vizigotsky kráľ mal mnoho zlata, a preto boli jeho putá veľmi ťažké. Akú radosť mal z toho zlata, ktoré z neho urobilo otroka? Iste z neho veľa radosti nemal. Veľmi rád by sa ho zbavil, len aby sa stal slobodným človekom, človekom bez zlatých pút.

Symbolom bohatstva je zlato, ktoré vie človeka spútať a urobiť ho otrokom. A to nielen vtedy, keď ho nosíme na rukách, nohách v ušiach, ale aj vtedy, keď ho máme vo svojich pokladniciach. Môže dokonca zaujať celé naše srdce a celú našu myseľ. Na nohách a rukách môžeme cítiť jeho ťarchu a vieme, že sme jeho otrokom. Hrozná a nebezpečná je, ak ho máme v srdci a vo svojej mysli, kde necítime jeho ťarchu. „Kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“ (Matúš 6, 21) – toto sú slová Pána Ježiša. Zamysli sa nad nimi. Nezhromažďuj si poklady na zemi, kde ich zožiera hrdza a mole, a kde zlodeji vnikajú a kradnú. Ale si zhromažďuj poklady v nebi, kde ich nezožiera ani hrdza, ani moľ, a kde zlodeji nevnikajú a nekradnú. (Matúš 6, 19-22) Lebo iba toto bohatstvo má trvalú hodnotu.

Investuj v živote do vecí, ktoré ti prinesú výnosy vo večnosti.

Bože, otvor mi oči, aby som vedel rozpoznať všetky lákavé ponuky, ktorými ma chce diabol odpútať od Teba. Daj mi silu odolávať pokušeniam bohatstva, ktoré mi zlý ponúka a ktoré ma spútava ťažkými okovami otroctva. Pomôž mi zhromažďovať si poklady srdca, ktoré mi prinesú výnosy vo večnosti, nech dokážem pochopiť význam Tvojich slov: „Kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“ Amen.

Nedokážeš odpustiť?

„...odpúšťajte všetko, čo proti niekomu máte, aby aj vám váš Otec na nebesiach odpustil vaše previnenia.“ (Marek 11, 25)

Jedného večera, potom čo Corrie Ten Boom kázala o odpustení, spoznala v mužovi, ktorý k nej pristúpil, bývalého strážcu z nacistického väzenského tábora Ravensbrück, kde bola mučená a kde jej sestra Betsie zomrela od hladu. Keď ju tento muž požiadal, aby mu odpustila, Corrie premýšľala o Betsie a cítila, že to nie je schopná urobiť. Avšak vedela, že musí, inak by všetko, o čom kázala, stratilo význam, a tak povedala Bohu: „Ja môžem natiahnuť ruku, toľko môžem urobiť, ale Ty mi musíš dať k tomu silu.“ Keď uchopila mužovu ruku, cítila, ako Božia moc skrze ňu prúdi a dáva jej silu z celého srdca povedať: „Odpúšťam ti, brat môj.“ Corrie nikdy neprežila Božiu lásku tak intenzívne ako v tento večer. Aj keď bola kruto mučená, dovolila Bohu, aby ju uzdravil, a potom mohla ísť ďalej a pomáhať v tom aj druhým.

Možno je aj v tvojom živote človek, ktorý ti ublížil a ktorému nedokážeš odpustiť. Pros Pána Ježiša, aby uzdravil tvoje zranené srdce Svojou láskou a dal ti silu, aby si aj ty dokázal odpustiť. Až potom ti môže Otec, ktorý je na nebesiach odpustiť tvoje previnenia.

Odpustenie je jediná cesta, ako získať pokoj!

Nebeský Otče, skrze Ježiša Krista si nám odpustil naše viny. Prosím, daj mi silu, aby som aj ja v Ježišovi Kristovi dokázal odpustiť svojim vinníkom. Amen.

Zažil si už pomoc v pravý čas?

„Pristúpme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravý čas.“ (Židom 4, 16)

Jedna poviedka hovorí o kapitánovi plachetnice, ktorý so sebou na cesty brával niekedy aj svojho syna. Chlapec mal malú opičku a obaja sa veľmi radi šplhali nahor a nadol po lanách na obrovskej lodi. Raz sa stalo, že opička sa vyšplhala až úplne nahor, na vrchol stožiariu a chlapec za ňou. Vyliezť nahor nebolo ťažké, horšie to bolo zliezť nadol. Navyše sa schyľovalo k búrke a loď sa na vlnách kolísala z jednej strany na druhú. Chlapec krčovite objímal sťažeň a veľmi sa bál. Výstup nahor ho vyčerpal a sily ho začali opúšťať. Bolo jasné, že sa hore dlho neudrží. A keby spadol na tvrdú palubu lode, zabil by sa. Otec zdola s hrôzou zistil, v akej nebezpečnej situácii je jeho syn. Nechal si priniesť trúbu a zakričal naňho: „Keď sa loď nakloní na stranu, skoč do vody!“ Ale chlapec spanikáril. Bál sa skočiť do rozbúrených vln. Otec to videl, a preto rozkázal priniesť pušku. Namieril na syna a vykrikol: „Chlapče, až sa loď nakloní, skoč do vody, lebo ťa zastrelím!“ Chlapec pochopil, že otec to myslí vážne, a tak keď sa loď naklonila na stranu, skočil do vody. Svalnaté paže jedného z námorníkov ho vytiahli späť na palubu.

„Skoč do vody, lebo ťa zastrelím!“ Tak ako nepochopiteľné boli pre chlapca otcove slová, rovnako sa môžeme cítiť i my, keď nás Boh nevypočítateľným spôsobom vedie búrkami nášho života. Dôverujme Pánovi a nájdeme milosť a pomoc v pravý čas. (Židom 4, 16)

Keď čelíme niečomu neriešiteľnému, máme príležitosť dôverovať Bohu.

Pane, ďakujem Ti, že si stále so mnou, dokonca aj vtedy, keď ma znepokojujú okolnosti života a prežívam bolesť. Amen.

Aké je tvoje správanie?

„Priblížte sa k Bohu a on sa priblíži k vám.“ (Jakub 4, 8)

Poznáš príbeh o buldogovi a pudlíkovi, ktorí sa dohadovali o tom, ktorý z nich je šikovnejší a silnejší? Buldog si z pudlíka uťahoval a tvrdil, že je slabučký a povedal mu: „Vyzývam ťa na súboj. Uvidíme, kto dokáže rýchlejšie otvoriť zadné dvere od svojho domu a dostať sa dovnútra.“ Buldog si myslel, že svojimi silnými čeľusťami rýchlo otočí guľou na dverách. Ved' pudlík na guľu ani nedosiahne. Ale na veľké prekvapenie buldoga, pudlík odpovedal: „Viem sa dostať do svojho domu rýchlejšie ako ty a prijímam tvoju výzvu.“ A tak sa pred očami pudlíka buldog rozbehol k domovým dverám a vyskočil po guľu na dverách. Stisol ju zubami a labami sa ju snažil otočiť, ale nedokázal ju poriadne zachytiť, takže to nakoniec úplne vyčerpaný vzdal. Teraz bol na rade pudlík. A ten urobil to, čo robí každý deň už niekoľko rokov. Prišiel k dverám, niekoľkokrát na ne zaškrabal, a potom trpezlivo čakal. O pár sekúnd jeho pán otvoril dvere, a nielen to, tiež ho zdvihol do náručia, s láskou ho pohladil po hlave a odniesol dovnútra.

Rozdiel bol vo vzťahu. Aj medzi kresťanmi sa nájdu buldoci, ktorí stále vrčia a ktorí sa svojimi činmi snažia zapáčiť Bohu. Neraz sú z toho úplne vyčerpaní a znechutení. Ak patíš do tejto skupiny, tak to zmeň! Všetko, čo od nás Boh chce, je v slovách: „Priblížte sa ku Mne a Ja sa priblížim k vám.“

Len ozajstná láska a úplná poslušnosť Bohu môžu z teba urobiť skutočného Božieho služobníka.

Drahý Bože, odpusť mi, že sa príliš spolieham na seba a vidím sa lepším od iných. Prosím, pomôž mi zbaviť sa pýchy, ktorá ma vzdialuje od Teba. Chcem sa priblížiť k Tebe, aby si sa Ty mohol priblížiť ku mne, môj Pán a Kráľ. Amen.

Spíš dobre?

„Ja, ja som ten, čo zotiera tvoje previnenia kvôli sebe a nespomeniem si na tvoje hriechy.“ (Izaiáš 43, 25)

Francúzsky pustovník Charles Péguy si v africkej púšti do svojho denníka zapísal tieto slová: „Pánu Bohu sa páčia takí ľudia, ktorí dobre spia. Naopak takí, ktorí zaľahnú a hneď začnú mudrovať čo mali a čo nemali urobiť – a nemôžu sa z toho vymotať – tí nekonajú ani správne a ani kresťansky. Keď ti svedomie pripomenie nejakú chybu, uznaj ju, oľutuj a hneď predlož Božiemu milosrdenstvu. Sľúb, že zajtra sa budeš správať múdrejšie, a potom sa spokojne vyspi, aby si zajtra múdrejší naozaj bol. Človek, ktorý svoje hriechy odovzdá Božiemu milosrdenstvu, usína v Božej náručí.“ A potom ďalej pokračuje: „Myslíš, že Pán Boh považuje tvoju nerozumnosť a hriechy za tak dôležité, aby ich u teba neustále registroval a prepočítaval? Ak už chceš Bohu pred spánkom niečo ponúknuť, nech je to radšej tvoje poďakovanie. Keď už chceš naozaj niečo spočítať, nech je to radšej vďaka za to, koľko darov si v ten deň od Boha dostal.“

Chceš dobre spať? Daj sa poučiť apoštolom Pavlom: „Napokon, bratia, upriamte svoju myseľ na všetko, čo je pravdivé, čestné, spravodlivé, čisté, láskyplné a úctyhodné, to, čo je cnostné a chvályhodné. Robte to, čo ste sa naučili, čo ste prijali, počuli a videli na mne. A Boh pokoja bude s vami.“ (Filipanom 4, 8-9)

Spokojnosť môžeme prežívať len vtedy, keď je náš život plný Krista.

**Milujúci Pane, Ty si najväčším požehnaním môjho života!
Pomôž mi byť spokojný a tešiť sa z Teba. Nech môj spánok je dobrý. Amen.**

Počuješ Boží hlas?

„Keď vyženie všetky svoje ovce, ide pred nimi a ony ho nasledujú, lebo poznajú jeho hlas.“ (Ján 10, 4)

Jedného večera navštívil dom Petra Lorda jeho priateľ a povedal mu, že počul v záhrade aspoň 18 rôznych druhov cvrčkov. Peter bol udivený; žil tam roky a nikdy žiadneho nepočul. Jeho priateľ bol profesorom entomológie a naučil sa rozlišovať svojím prirodzeným sluchom cez 200 rôznych zvukov cvrčkov. A Peter zrazu pochopil, že človek musí chcieť počuť a učiť sa počuť zvuky okolo seba.

Vieš o čo všetko prichádzaš vo svojom živote iba kvôli tomu, že nechceš alebo si sa nenaučil počúvať Boží hlas, ktorý ku tebe hovorí? Čítal si o hrdinoch v Biblii? Akí boli? Všetci mali nedostatky! A čo im dalo silu vykonať také úžasné veci, ktoré vykonali? Naučili sa počúvať Boží hlas! Pán Ježiš povedal: „Keď vyženie všetky svoje ovce...ony ho nasledujú, lebo poznajú jeho hlas.“ (Ján 10, 3-4) Chod' za Ježišom! On dá aj tebe silu vykonať úžasné veci, aby si sa mohol aj ty stať hrdinom viery.

Nič nie je v tvojom živote dôležitejšie, než rozpoznať Boží hlas, keď k tebe Boh hovorí!

Bože, okolo seba počujem mnoho hlasov. Prosím, daj mi rozpoznať ten Tvoj, aby som Ťa mohol nasledovať a ísť všade za Tebou. Zverujem svoj život do Tvojich rúk, aby si ma viedol. Vedomie, že ma budeš viesť po správnej ceste vo mne vzbudzuje radosť. Amen.

Posmievaš sa slabým?

„Čo je pre svet bláznivé, to si Boh vyvolil, aby zahanbil múdrych, a čo je pre svet slabé, to si Boh vyvolil, aby zahanbil mocných;“ (1. Korint'anom 1, 27)

Dospievajúci mladí ľudia majú sklon vybrať si nejakého nešťastného vrstovníka a posmievať sa mu. Tak to bolo aj na jednom kresťanskom kempe. Bol tam Billy, trinásťročný chlapec, ktorý zle chodil a hovoril. Keď dostali chalani z jeho chatky za úlohu viesť zhromaždenia, odhlasovali si Billyho ako svojho hovorcu. Nezdalo sa, že by mu to nejako vadilo. Uprostred posmeškov prišiel ku kazateľnici a po dlhej dobe vykotal: „Ježiš ma ... miluje ... a ... ja ... milujem ... Ježiša.“ Nasledovalo ohromené ticho, a bolo vidieť chlapcov, ktorí sa mu posmievali, ako im stekajú slzy po tvári. Keď tento postihnutý chlapec prehovoril o svojej láske ku Kristovi, všetko sa zmenilo. „Čo je pre svet slabé, to si Boh vyvolil“, aby zahanbil tých, ktorí sa cítili byť mocnými a ktorí sa posmievali. (1. Korint'anom 1, 27)

Nemáš vo svojom okolí Billyho, ktorému sa každý posmieva? Nezabúdaj, čo hovorí Biblia: „Čo je pre svet bláznivé, to si Boh vyvolil, aby zahanbil múdrych, a čo je pre svet slabé, to si Boh vyvolil, aby zahanbil mocných;“ (1. Korint'anom 1, 27) Ak si tým „Billym“ ty sám, tak nech ťa povzbudia slová apoštola Pavla: „Stačí ti moja milosť, lebo sila sa dokonale prejavuje v slabosti“. (2. Korint'anom 12, 9)

Ak sa cítiš mocný, neposmievaj sa slabým, aby si nebol aj ty zahanbený.

Pane Ježišu, Ty si neprišiel na svet kvôli silným, dokonalým a spravodlivým. Ty si prišiel zachrániť to, čo by bolo zahynulo. Prišiel si, aby si zahanbil múdrych, a to, čo je pre svet slabé, to si vyvolil, aby si zahanbil mocných. Ďakujem Ti, že Tvoja moc sa v mojich slabostiach dokonáva. Amen.

Aký bude tvoj epitaf?

„Lebo ak žijete podľa tela, zomriete; ale ak Duchom umŕtvujete skutky tela, budete žiť.“ (Rimanom 8, 13)

Na náhrobku jedného babylonského kráľa je nápis: „Mám iba to, čo som zjedol!“ Keď to čítal grécky filozof Aristoteles, tak povedal: „Tento nápis sa hodí viac na hrob zvieratá, ako na hrob človeka!“

Koľkí ľudia dnešnej doby by mohli mať na svojom hrobe napísaný presne taký istý nápis? Koľkí si užívajú svoj život jedením, pitím a inými pôžitkami? A v tom vidia zmysel svojho života. Jesť a piť možno stačí zvieratú. Avšak nie je nič horšie ako skončiť svoj pozemský život s prázdnyimi rukami. V hodine našej smrti nám z našich rúk všetko vypadne: bohatstvo, pozemky, tituly, vyznamenania i všetko ostatné. Oстане nám iba to, čo sme urobili z lásky k Pánu Bohu a z lásky k našim blíždym.

Začni každé ráno s dobrým úmyslom, že v dni, ktoré sú pred tebou oslávíš svojho Boha. Dobrý úmysel dodá tvojim dobrým skutkom skutočnú hodnotu. Dobré skutky bez dobrého úmyslu sú ako telo bez duše. Sú to krásne kvety na strome, z ktorých ovocie nevznikne. Nech sú ti do dnešného dňa povzbudením slova apoštola Pavla: „Či teda jete alebo pijete, alebo čokoľvek robíte, všetko robte na Božiu slávu.“ (1. Korintanom 10, 31)

Buď múdry a pamätaj, že Boh ťa stvoril, aby si Ho oslavoval svojimi dobrými skutkami. Iba tak k Nemu neprídeš s prázdnyimi rukami.

Drahý Pane, denne svieť na mňa Svojím svetlom, aby Tvoje slovo vo mne prinieslo dobrú úrodu. Amen.

Zveril si svoje starosti Bohu?

„Zver svoju cestu Hospodinovi, dôveruj mu a on sa o všetko postará.“ (Žalm 37, 5)

Malý chlapec sa hral s drahou vázou, uviazla mu v nej ruka a nemohol ju dostať von. Než sa otec rozhodol vázu rozbiť, povedal: „Upokoj sa, synu, len otvor ruku a vytiahni ju.“ K jeho úžasu chlapec odpovedal: „Nemôžem. Keď to urobím, pustím svoju mincu.“ Mnohí z nás sa správajú ako toto dieťa, tiež sa snažia držať niečo, čo má malú cenu, a nie sú schopní prijať to vzácne, čo nám ponúka Boh!

Jedna žena píše: „Tak, ako malé deti prinášajú so slzami svoje rozbité hračky, aby sme ich opravili, tak som aj ja priniesla svoje rozbité sny Bohu, pretože On je môj priateľ. Potom namiesto toho, aby som Ho nechala v pokoji pracovať, potíkala som sa okolo a pokúšala som sa pomôcť si svojím vlastným spôsobom. Nakoniec som začala vyčítať Bohu: ‚Pane, ako môžeš byť taký pomalý?‘ A Pán mi odpovedal: ‚Moje dieťa, čo som mohol robiť, ... keď si to nikdy nepustila.‘“

Prestaň sa pokúšať zvládnuť svoj život sám. Zver svoju cestu Bohu! Dôveruj Mu a On sa o všetko postará. Nechaj Ho pracovať. Ver, že žiadny tvoj problém nie je pre Neho príliš veľký, aby ho nemohol zvládnuť bez tvojej pomoci. Jednoducho to predlož Bohu a sleduj, čo sa bude diať!

Dovoľ Bohu, aby ťa držal a dôveruj Mu.

Bože môj, spása spravodlivých je od Teba. Ty si pevnosťou v čase súženia. Dúfam v Teba a zachovať Ti chcem vernosť. Radujem sa v Tebe a verím, že mi dáš to, o čo prosím a začo sa modlím. Ak to nedostávam, tak to iba preto, že máš pre mňa pripravené niečo lepšie a ja Ti za to zo srdca ďakujem. Amen.

Ako sa stať silným?

„... zo slabých stávali sa mocnými,“ (Židom 11, 34)

Charles Steinmetz, jeden zo zakladateľov General Electric, bol od narodenia ochrnutý a navyše taký malý, že vyzeral ako trpaslík. Jeho matka zomrela skôr, než mu bol jeden rok. Jeho otec bol chudobný, ale odhodlaný dať Charlesovi vzdelanie. Charles nemohol behať a hrať hry ako ostatní normálni chlapci, tak sa rozhodol venovať sa vede. Stanovil si cieľ: „Urobím objavy, ktoré pomôžu druhým ľuďom.“ Keď Steinmetz emigroval do Spojených štátov, nevedel ani slovo po anglicky. Jeho tvár bola napuchnutá od chladu, ktorý zažil na lodi. Mal vadu zraku. Jeho oblečenie bolo obnosené. Prístavné úrady boli v pokušení poslať ho späť do Švajčiarska, ale on zostal a našiel si prácu, kde dostával 2 libry za týždeň. Tam ukázal svoje úžasné schopnosti. Začínajúca firma General Electric, rýchlo odhadla jeho možnosti a on sa jej za to odvdáčil jedinečným vedeckým výskumom a rozvojom. Keď zomrel, v roku 1923, jeden spisovateľ povedal: „Mal myseľ anjela a dušu vizionára.“

Čo bolo na Steimetzovi také výnimočné? Mal víťazného ducha! Máš ho aj ty? Ak to, čo robíš, nekladie odpor, tak to potom asi nestojí za to. Veľkí ľudia Biblie mali niečo veľmi dôležité, a to vieru, a tou si: „podmaňovali kráľovstvá, vykonávali spravodlivosť a dosahovali prisľúbenia, levom zapchávali tlamy, uhášali silu ohňa, unikali ostriu meča a zo slabých stávali sa mocnými. Ich slabosti boli premenené v silu.“ (Židom 11, 33-34)

Viera premieňa slabosť v silu. Viera odmieta nechávať si otvorené zadné dvierka, podrobiť sa alebo sa uspokojiť s niečím menším, než čo Boh zaslúbil.

Boh používa obyčajných ľudí, aby boli súčasťou Jeho neobyčajného diela.

Drahý Bože, ďakujem, že s vierou môžem prijímať Tvoje zaslúbenia a vierou môžu byť aj moje slabosti premenené na silu. Amen.

Nefungujú veci v tvojom živote?

„Ak sa dvaja z vás dohodnú na niečom na zemi, že budú prosieť o to, dostane sa im toho od môjho Otca, ktorý je v nebesiach. Lebo kde sa dvaja alebo traja zhromaždili v mojom mene, tam som medzi nimi.“ (Matúš 18, 19-20)

V Kanade bola súťaž drevorubačov. Do finále sa dostali dvaja najlepšie drevorubači. Obaja boli rozhodnutí zvíťaziť. Ten prvý stína stromy na svojom úseku celkom bez oddychu. Druhý sa ukazuje byť pomalší. Stína stromy metodicky, podľa svojho spôsobu. Počas obeda sa na hodinku zastaví, a potom pokračuje rovnakým pravidelným tempom ďalej. Jeho konkurent dá prednosť tomu, že vynechá obedňajšiu prestávku. Na konci dňa je tento horlivý pracant zdesený, keď sa dozvie, že súťaž prehral a víťazom je jeho protivník. „Vôbec tomu nerozumiem,“ hovorí víťazovi, „pracoval som dlhšie a tvrdšie ako ty, ani som sa nenajedol...a predsa si zvíťazil ty!“ A víťaz odpovedá: „Počas prestávky som si nabrúsil sekeru.“

Nefungujú veci v tvojom živote? Snažíš sa a aj tak prehrávaš? Nájdi si čas „na naostrenie nástroja“! Nájdi si chvíľku, aby si bol sám na modlitbe so svojím Bohom. Nezanedbávaj toto spoločenstvo. Hovor s Bohom, rozjímaj nad Svätým písmom, rob dobré skutky na slávu Boha a všetko sa zmení. Opäť začnú veci v tvojom živote správne fungovať.

Nič neprichádza bez úsilia. Božia pomoc je vždy pripravená nablízku, ale je poskytovaná iba tým, ktorí ju hľadajú, klopú, prosia a volajú z hĺbky srdca: „Pane, pomôž nám!“

Pane Ježišu, Ty si povedal, že kto prosí dostane, kto hľadá nájde a kto klope, tomu bude otvorené. Ja verím Tvojmu slovu, ktoré je Pravda a Amen. Verím, že čas strávený v Tvojej prítomnosti prinesie víťazstva do bojov môjho života a veci začnú opäť správne fungovať. Amen.

S čím si nevieš rady?

„Ja som až do vašej staroby ten istý, až do šedin, ja vás budem nosiť.“ (Izaiáš 46, 4)

Ako sa tak muž viedol na svojom Forde, odrazu sa niečo Apokazilo. Vystúpil z auta, pozrel sa na motor, no nič nenašiel. Ako tam stál, zbadal auto, a tak ho začal stopovať, aby požiadal o pomoc. Z novučkého Lincolna vystúpi vysoký, priateľský muž, ktorý sa ho opýtal: „Čo sa stalo?“ „Neviem spojzdať tento Ford,“ znela odpoveď. Cudzinec upravil zopár vecí pod kapotou, a potom povedal: „Teraz naštartujte.“ Keď motor naštartoval, vďačný majiteľ sa predstavil a položil mužovi otázku: „Ako sa voláte, pane?“ „Volám sa,“ odpovedal cudzinec, „Henry Ford.“

Tak ako človek, ktorý vynašiel Ford vedel, ako ho spojzdať, aj Boh, ktorý stvoril teba i mňa vie, ako viesť tvoj i môj život. „...ja sa postarám o svoje ovce a vytrhnem ich zo všetkých miest, do ktorých boli zahnané za oblačného a tmavého dňa.“ (Ezechiel 34, 12)

Ak je Boh Pánom tvojho života a Kristus riadi tvoj život, všetko bude fungovať tak, ako má. Bez Krista by sme v našich životoch stroskotali. Bez Neho by bol náš život blúdením a trápením. Pán nás ústami proroka povzbudzuje: „Tí však, čo očakávajú Hospodina, dostávajú novú silu.“ (Izaiáš 40, 31)

Až keď si uvedomíš vlastnú malosť, pochopíš Božiu veľkosť.

Pane, Bože náš, prichádzaš v sile a Tvoje rameno je mocné. Ty, ako pastier, pasieš svoje stádo, do náručia berieš baránky, do lona dvíhaš a vodiš ich. Ty nás vytrhneš zo všetkých ťažkostí a dáš nám novú silu. Ďakujeme, že Ty si až do našej staroby stále ten istý a že nás až do šedin budeš nosiť. Amen.

Pozoroval si niekedy mravce?

„Mravce — národ bez sily, a predsa si v lete vedia pripraviť potravu;“ (Príslovia 30, 25)

Raz sa jeden mladý muž spýtal úspešného starého muža: „Aké je tajomstvo vášho úspechu?“ „Správne rozhodnutia,“ odpovedal. „Ako ste sa naučili robiť správne rozhodnutia?“ spýtal sa mladý muž. „Tak, že som robil zlé,“ reagoval starý muž.

Keď raz objavíš svoj dar a zistíš svoju túžbu, priprav sa, vyštartuj a choď! Prestaň čakať na príležitosť. Príležitosť je dych v tvojom tele a sila tvojej mysle. Keď začneš múdro používať svoje Bohom dané dary, potom budeš robiť to, čo má zmysel. Ale musíš byť tým, ktorý „robí“!

Boh ti nedáva bohatstvo; On ti dáva silu bohatstvo získať. V tom je veľký rozdiel. Príliš veľa kresťanov sedí a čaká, až im Pán všetko vloží do lona. Túžba bez primeraného činu iba zaťažuje dušu a k ničomu nevedie. Boh ti dáva silu, aby si mohol byť úspešný, ale musíš ju prijať, pripraviť si plán a pracovať na tom. Bez boja nikdy neodhalíš svoje schopnosti!

Uč sa od mravcov! Sledoval si niekedy mravca, ako nesie domov kus chleba, ktorý je väčší než on sám? Úspech patrí tým, ktorí sú príliš malí na to, aby niesli to, čomu veria, ale príliš tvrdohlaví na to, aby to nechali za sebou! Ak Boh, Stvoriteľ, žije v tebe, potom si aj ty „tvorivý“. To znamená, že keď nemôžeš nájsť prácu, môžeš vyjsť von a nejakú vytvoriť. Keď úspech nepríde k tebe, vstaň a usiluj sa oň, lebo neexistujú plány bez rizika.

Keďže Boh má všetko pod kontrolou, nemusíš sa ničoho báť.

Pane, môj Bože, Ty ma napomínaš: „Nehovor si v srdci toto bohatstvo mi získala moja moc a sila mojej ruky.“ Ďakujem Ti a nezabúdam na Teba, svojho Boha, lebo Ty mi v Ježišovi dávaš schopnosť získať večné bohatstvo. Amen.

Sú tvoje plány bez Boha?

„Nechváľ sa zajtrajškom, lebo nevieš, čo deň zrodí.“ (Príslovia 27, 1)

Neoháňaj sa zajtrajškom, pretože nikdy nevieš, čo ďalší deň priniesie. Ži každý deň vo svetle večnosti. Uchop okamih a vytlač z neho každú kvapku. Miluj a užívaj si ľudí, na ktorých ti záleží. Urob ďalší krok k cieľu a k naplneniu Božieho plánu pre tvoj život. Ži, podľa Božích prikázaní, než zomrieš!

Lietadlo mierilo k New Yorku. Mal to byť rutinný let, zvyčajne veľmi nudný. Ale bolo to inak. Keď začali pristávať, pilot zistil, že podvozok nejde vysunúť. Pokúšal sa o to znova a znova, ale neúspešne. Potom požiadal kontrolnú vežu o inštrukcie. Keď lietadlo krúžilo nad prístávacou plochou, záchranná čata pokrývala prístávaciu dráhu penou, požiarne a ďalšie havarijné vozidlá sa bez emócií pripravovali na zásah. Medzi tým boli cestujúci pokojným hlasom požiadaní o spoluprácu pri manévri, ktorý piloti dobre ovládajú. Letušky sa pohybovali po kabíne obvyklým spôsobom. Cestujúci boli požiadaní, aby si tesne pred nárazom dali hlavy medzi kolená a držali si členky. Vtom prepukli slzy, panika a zúfalý krik. Niekoľko minút pred pristátím pilot zrazu oznámil cez intercom: „Začína naše posledné klesanie. Podľa leteckého kódexu ustanoveného v Ženeve je mojou povinnosťou vás požiadať, aby ste sa začali modliť, ak veríte v Boha.“

Zamyslí sa nad týmto príbehom. Nezabúdaš vo svojich plánoch na Boha?

Nechváľ sa zajtrajškom, lebo nevieš, čo deň zrodí, pripomína ti dnes Božie Slovo.

Bože, odpusť mi, keď sa v plánoch svojej budúcnosti chválím zajtrajškom, a pritom zabúdam na Teba, ktorý si Pánom života i smrti. Prosím Ťa, ochraňuj ma a ved' moje kroky, aby som bezpečne dokráčal k vytúženému nebeskému cieľu. Amen.

Myslíš, že si na tom zle?

„Tu povedal Ježiš: Súdiť som prišiel na tento svet, aby videli, ktorí nevidia, a aby oslepli, ktorí vidia.“ (Ján 9,39)

Fanny Crosbyová sa narodila na vidieku v americkom štáte New York. Keď bola ešte celkom maličká, dostala zápal očí. Lekár jej určil zlú liečbu a ona prišla o zrak. Zmierila so svojím údelom a nikdy nemala horkosť voči lekárovi, ktorý ju zlým liečením pripravil o zrak. Naopak, často hovorievala, že aj keď doktor urobil chybu, Boh chyby nikdy nerobí. Keďže ju vnímanie viditeľného sveta nerozptyľovalo, sústredila sa o to viac na Božiu prítomnosť v jej živote. Hoci bola vychovávaná kresťansky a poznala dlhé oddiely Biblie naspamäť, nemohla povedať s istotou, že je spasená. Chýbala jej istota viery, o ktorej hovorí Biblia. Ako tridsaťročná navštívila evanjelizačné zhromaždenie v miestnom Metodistickom zbore, kde bola členkou, a tam odovzdala svoj život Bohu. Stalo sa to pri speve piesne Isaaca Watts: „Tu, Pane, sa Ti vydávam, toľ všetko, čo môžem urobiť ...“

Po tomto obrátení dala celé svoje básnické umenie do služieb svojho Pána. Písala jednoduché verše s jasným evanjelizačným zameraním. Odhaduje sa, že za svoj život napísala cez sedem tisíc básní. Mnoho textov ju prežilo ako duchovné piesne.

Raz na jej adresu jeden kazateľ súcitne poznamenal: „Myslím si, že je veľká škoda, že vám Stvoriteľ nedožičil zrak, keď vám zoslal toľko iných darov.“ Pohotovo odpovedala: „Viete, ak by som pri narodení mohla vysloviť jediné želanie, žiadala by som si, aby som sa narodila slepá!“ „Prečo?“ spýtal sa šokovaný duchovný. „Pretože, keď sa dostanem do neba, prvá tvár, na ktorú padne môj zrak, bude tvár môjho Spasiteľa!“

Život naplnený Božou plnosťou bude zavŕšený v sláve u Pána.

Pane, život je niekedy ťažký. Pomôž mi, aby som nezabudol volať k Tebe o pomoc, pretože viem, že bez ohľadu na to, čo sa deje, Ty vždy počuješ moje volanie. Amen.

Chceš mať vždy pravdu?

„Človeku sa všetky jeho cesty javia súde, no pohnútky zvažuje Hospodin.“ (Príslovia 16, 2)

Spisovateľka Isabel Wolseley píše: „Bola som kľuďas, čo vychádza s každým. Ale to sa zmenilo, keď som mala nezhody so svojou kamarátkou. Povedala som jej, že mám pravdu, a prečo, a ostatní mi schválili, že ju naozaj mám. Problém bol v tom, že som sa necítila lepšie, ... cítila som sa ešte horšie. „Pane,“ modlila som sa: „Ty vieš, že som mala pravdu, tak prečo sa cítim tak hrozne?“ Pár dní som sa dusila vo vlastnej šťave, a potom som cítila odpoveď: „Áno, mala si pravdu, ale tvoj postoj bol zlý!“ Získala som malé víťazstvo pri výmene názorov, ale prehrala som v oblasti priateľstva. Poprosila som svoju priateľku o odpustenie. Odpustila mi a naše priateľstvo bolo znova obnovené. To sa stalo pred niekoľkými rokmi ... a viete čo? Ja si dokonca ani nemôžem spomenúť na to, o čom ten spor bol. V tej dobe ma to úplne pohltilo. Teraz nie.“

Opýtaj sa sám seba: „Čo je mojím cieľom? Vyhrať hádku? Vyzerat' dobre a hovoriť chytro?“ Nedovoľ svojmu „ja“ mať vždy pravdu! To je zaručený vzorec na zničenie vzťahov. Jakub píše: „Buďte rýchli k načúvaniu a pomalí k rozprávaniu.“ (Jakub 1, 19) Keď budeš pozorne načúvať Duchu Svätému, povie ti, kedy potrebuješ prispôbiť svoj postoj.

Šalamún povedal: „Môžeme si myslieť, že vieme, čo je správne, ale Pán je sudcom našich motívov.“ (Príslovia 16, 2 - prekl. z angl.)

Pane, chráň ma pýchy, ktorá ma vedie k dokazovaniu svojej pravdy. Ty posudzuješ, čo je správne a Ty si Sudcom mojich motívov. Nedovoľ môjmu „ja“, mať vždy pravdu, ale uč ma načúvať Tvojmu Duchu Svätému, aby mi ukazoval, aký postoj zachovať. Nech pokora vo mne zvíťazí nad pýchou. Amen.

Rád ohováraš?

„Tak aj jazyk je síce malým údom, ale dokáže veľké veci. Pozrite: Aký malý oheň, a aký veľký les zapáli!“ (Jakub 3, 6)

Existuje príslovie, ktoré hovorí: „Najhlbšie rany v živote nepochádzajú od meča, ale od slov.“

Jedného dňa prišla k farárovi žena s nepokojným svedomím. „Rozobrala na kusy“ všetkých v kostole. „Ako to môžem dať do poriadku?“ spýtala sa. Farár jej povedal: „Vezmite krabicu s perím a nechajte jedno pierko na prahu každého, koho ste ohovárali.“ Keď to urobila, prišla späť a spýtala sa: „A to je všetko?“ „Nie,“ zaznela odpoveď. „Teraz bežte, všetky pierka pozbierajte a prineste mi ich.“ Asi za týždeň sa žena vrátila s prázdnu krabicou. „Vietor ich všetky odvial,“ povedala. Po dlhom tichu farár povedal: „Tak je to aj s našimi slovami; ľahko ich povieme, ale nikdy ich nemôžeme vziať späť.“

Či si v kostole, v spoločnosti, na firemnom večierku alebo inde medzi ľuďmi, máš svietiť Kristovým svetlom. Stále máš svietiť. Nemáš náboženský vypínač pripnutý kdesi na odev, ktorý zapneš v nedeľu ráno, keď ideš do kostola, a potom ho vypneš. No a v spoločnosti ho radšej vypneš, tam sa to nehodí, veď tvoja viera je predsa súkromná vec. Ale, tvoja viera nie je súkromná vec, je to verejná vec. Buď tým, kým si, ak si veriaci, nehanbi sa za to. Aby sa za teba nemusel hanbiť Ježiš. Stoj na pevnom základe, ktorým je Ježiš Kristus! Pamätaj, že svojím jazykom môžeš žehnať aj preklínať. Nepoužívaj ho na ohováranie, ale na oslavu Boha a uvidíš, aké veľké veci dokáže. Spoznáš význam slov: „Aký malý oheň, a aký veľký les zapáli!“ (Jakub 3, 6)

Hovor to, čo by si mal a nezabudni žiť tak, ako by si mal.

Pane, Bože môj, postav mi k ústam stráž a hliadku k dverám mojich pier. Nedovoľ, aby sa moje srdce priklonilo k zlému a dopustilo sa bezbožnosti s páchatelmi neprávosti. Žehnaj moje ústa, nech z nich vychádzajú slová, ktoré Ťa oslavujú a ktoré sú požehnaním. Amen.

Zdá sa ti tvoj kríž t'ážký?

„Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení.“ (Matúš 5, 6)

Jeden spisovateľ napísal: „Myslíme si, že Boh rozdáva kríže ako dozorca rozdáva lopaty skupine trestancov. Nikto žiadnu nechce, každý jednu dostane ... Ale kríž znamená oveľa viac. Je to Boží nástroj vykúpenia ... dôkaz Jeho lásky. Vziať na seba kríž ... znamená vziať Kristovo bremeno za ľudí.“

Kríž povoláva k smrti osobných záujmov a k ukrižovaniu túžob nášho tela, aby na nás mohol byť videný Kristov život. My si však neraz zamieňame náš kríž s vecami, ktoré nám v živote spôsobujú rôzne trápenia, ako sú: choroba, problémový vzťah, nedostatok financií, milovaný človek pripútaný na lôžko a mohli by sme v tom pokračovať ďalej a ďalej.

Pán Ježiš v reči na vrchu povedal: „Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení.“ (Matúš 5, 6) Plačúci môžu byť šťastní, pretože vedia, že ich bolesť, utrpenie a núdza sú námahou nového stvorenia, sú to pôrodné bolesti lepšieho sveta. Preto sa dokážu tešiť v chorobe, usmievať sa cez svoje slzy a spievať uprostred svojho smútku, pretože si uvedomujú, že „ak s Ním znášame utrpenie, tak s Ním budeme aj kraľovať.“ (2. Timotejovi 2, 12)

Keď si toto uvedomíš, prestaneš sa modliť za ľahší kríž a budeš prosiť Boha o silnejší chrbát. Keď apoštol Pavol prosil, aby mu bol odňatý kríž, tak dostal odpoveď: „Stačí, ti moja milosť.“ (2. Korint'anom 12, 9)

Bohu môžeš dôverovať, rovnako tak v tme, ako vo svetle.

Pane, daj, aby som sa v dnešných t'ážkých časoch dokázal oprieť o Tvoju silu a milosrdenstvo. Daj, aby som sa vedel tešiť a radowať aj v t'ážkostiach. Pomôž mi v každom plačúcom vidieť svojho brata. Oslobod' ma od strachu a daj mi pochopiť význam Tvojich slov: „Stačí ti moja milosť.“ Amen.

Koho si odpísal ty?

„Ježiš im povedal: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí.“
(Lukáš 5, 3)

Pred niekoľkými rokmi havarovalo americké lietadlo, keď sa chystalo pristáť v snehovej búrke na medzinárodnom letisku v Dallase. Záchrané čaty sa pustili hneď do práce. Prácu mali veľmi sťažnenú pre neprestávajúce sneženie a silnú víchricu. Niekoľko dní pátrali po cestujúcich a po troskách lietadla, ale bezvýsledne. Vydali správu, že niet už nijakej nádeje, žeby mohol byť ešte niekto živý. Skončili svoje pátranie. Takto jednoducho odpísali deväťdesiattri cestujúcich, ktorí boli na palube lietadla.

Je smutné, že my, ľudia, takto vieme odpisovať nielen mŕtvych ľudí, ale mnohokrát odpíšeme aj tých živých. Stačí, že je niekto iného náboženstva, iného obradu, iného politického presvedčenia alebo jednoducho nepasuje do našej šablóny. Odpíšeme aj tých, ktorí povedia svoje nie, keď my očakávame áno, alebo sa nám zdá, že sa na nás niekto krivo pozrel, či o nás niečo škaredé povedal. Takto to robíme dnes a takto to robili aj Ježišovi súčasníci. Odpísali mýtnikov, neviestky, malomocných, dokonca aj celý samaritánsky národ, ktorým opovrhli.

Pán Ježiš je iný. Nikoho neodpisuje. Práve naopak: „Lebo Syn človeka prišiel hľadať a spasit', čo zahynulo.“ (Lukáš 19, 10) On uzdravuje telá aj duše. On je náš Záchranca! On je náš Spasiteľ!

Hľadáš niekoho, kto ťa nesklame? Chod' k Ježišovi!

Chváliť Ťa chceme Pane Ježišu, lebo je dobré ospevovať Teba, nášho Boha. My chceme ohlasovať Tvoju slávu, aby všetci, ktorí Ťa ešte nepoznajú zatúžili po Tebe. Ty uzdravuješ sklúčených srdcom a obväzuješ ich rany. Tichých sa ujímaš, ale hriešnikov ponižuješ až po zem. Spievať Ti budeme, piesne oslavné, velebiť a chváliť Tvoje sväté meno, lebo Ty jediný si toho hoden. Amen.

Veríš, že Boh o tebe vie a vidí ťa?

„Zachránim chromých...“ (Sofoniáš 3, 19)

Ruku na srdce, kto z nás sa necíti občas ubitý, zničený, zlomený? Niekedy je to dôsledok vecí, ktoré sme spravili my sami, niekedy sa pýtame Boha: „Pane, čo mi chceš týmto povedať?“ Pretože je však Pán Bohom obnovy a odpustenia, tí, ktorí k Nemu pokorne prichádzajú, môžu mať vždy nádej. On s otvorenou náručou prijíma tých, ktorí sa k Nemu obrátia a ponúka im bezpečie vo svojich dlaniach.

Haralan Popov netušil, ako sa v jednom momente zmení jeho život. Zavčas rána v roku 1948 zazvonil zvonček na jeho dverách. Keď otvoril, tak ho bulharská polícia zatkla a odvieďla do väzenia kvôli jeho viere. Za mrežami strávil trinásť rokov. Modlil sa za silu a odvahu. Napriek hroznému zaobchádzaniu vedel, že Boh je stále s ním a dobrú správu o Ježišovi rozprával spoluväzňom. Mnohí z nich uverili Bohu. Veľa si vytrpel, ale zostal Bohu verný a bezúhonný. Hospodín bol na tejto náročnej ceste s ním a mal pre neho na tomto mieste svoj plán.

Rovnako, aj pre teba má Boh svoj plán. Možno nie si vo väznici, ale aj tak sa cítiš spútaný. Odváž sa a kráčaj vo viere a dôvere, že Boh o tebe vie a vidí ťa!

Boh nikdy nemešká s naplnením dobrých a milostivých zámerov v našom živote.

Hospodine, ďakujem Ti, že si stále so mnou, dokonca aj vtedy, keď ma znepokojujú okolnosti života a prežívam bolesť. Pomôž mi zostať Ti v každom čase verný. Dávaj mi uistenia, že Ty si vždy pri mne. Amen.

Vidíš núdznych okolo seba?

„Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ (Matúš 25, 40)

Maliar Strenberg bol veľký boháč. Raz sa pustil do maľovania ukrižovaného Krista. Obraz však nijako nemohol dokončiť. Jedného dňa stretol na ulici otrhaného, hladného, špinavého chlapca. Zavolať si ho do svojho ateliéru a chcel ho zvečniť na plátne. Chlapec zvedavo pozeral po obrazoch, ktoré viseli na stenách ateliéru a do očí mu udrel nedokončený obraz ukrižovaného Krista, a vtedy sa chlapec opýtal maliara: „A tento čo urobil, že ste ho vyzliekli zo šiat...?“ Maliar sa zamyslel, obdaril chlapca značnou sumou, a potom ľahko dokončil obraz. Tento obraz mal byť svedectvom. Aby ho mohol Strenberg namaľovať, musel najprv hladného nasýtiť, nahého obliecť, až potom sa mu ho podarilo dokončiť.

Nezabúdaj, že tvojou kresťanskou povinnosťou je byť Kristovým svedkom, a to nielen slovami, ale aj dobrými skutkami robenými na slávu Boha Otca. Nech ťa v tom povzbudia slová Písma: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ (Matúš 25, 40) Odmenou ti bude Kráľove pozvanie: „Podťe, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je vám pripravené od založenia sveta. Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť, bol som smädný a dali ste mi piť, prišiel som ako cudzinec a prichýlili ste ma, bol som nahý a priodeli ste ma, bol som chorý a navštívili ste ma, bol som vo väzení a prišli ste za mnou. (Matúš 25, 34-36)

Dôkazom skutočnej kresťanskej lásky je pomáhať tým, čo to potrebujú.

Pane Ježišu, chcem žiť tak, aby to, čo hovorím, bolo v súlade s tým, čo robím. Pomôž mi, prosím, odzrkadľovať Tvoje srdce druhým a vidieť núdznych okolo seba. Daj mi múdrosť, akým spôsobom im mám pomôcť. Amen.

Vieš sa podeliť?

„Jeden rozhadzuje a ešte mu pribúda, kým druhý šetrí viac ako treba a zakúša núdzu. Štedrý človek zbohatne a kto dáva piť druhému, sám dostane piť.“ (Príslovia 11, 24-25)

Vždy sa nájdú ľudia, ktorí sú na tom horšie ako my a pre ktorých môže aj malá pomoc znamenať veľmi veľa. Niekedy pre človeka v bezvýchodiskovej situácii znamená gesto viac ako samotná hodnota daru.

62-ročný vojenský veterán bez domova, sa dostal do krajiny s teplým podnebí, kde sa dalo prespávať vonku počas celého roka. Keď jeden večer vystavil svoje ručne nakreslené dielo, ako pokus zarobiť si nejaké peniaze, pristavila sa pri ňom mladá žena a ponúkla mu niekoľko kúskov pizze. Veterán ich vďačne prijal. O chvíľu na to sa podelil o kúsok pizze s ďalším hladným bezdomovcom. Keď to uvidela táto žena, hneď doniesla ďalší tanier, pretože si všimla, že muž bol štedrý v tom, čo dostal.

Boh nám dáva v Božom Slove uistenie, že dávaním druhým, určite neschudobnieme. Stará biblická múdrosť nestratila nič zo svojej platnosti: „Jeden rozhadzuje a ešte mu pribúda, kým druhý šetrí viac ako treba a zakúša núdzu. Štedrý človek zbohatne a kto dáva piť druhému, sám dostane piť.“ (Príslovia 11, 24-25)

Veterán sa aj s druhým tanierom jedla podelil s úsmevom na tvári a otvorenými dlaňami. Napriek nedostatku zdrojov je príkladom toho, čo to znamená žiť štedro a ochotne sa deliť namiesto hromadenia pre seba. Naplnil tak slovo Písma: „Nech nik nehľadá iba na svoje vlastné záujmy, ale aj na záujmy iných.“ (Filipanom 2,4) Konajme tak, aby to mohlo byť s Božím vedením a zmocnením povedané aj o nás. Buďme štedrý v tom, čo nám Boh dal.

Ak chceš dokázať svoju lásku k Bohu, podel' sa o ňu s inými.

Otče, ďakujem, že Ty sa o mňa staráš. Chcem byť aj štedrý a deliť sa, aby aj druhí boli požehnaní. Nech je v mojich dobrých skutkoch oslávený Otec, ktorý je na nebesiach. Amen.

Je tvoj život oslavou Boha?

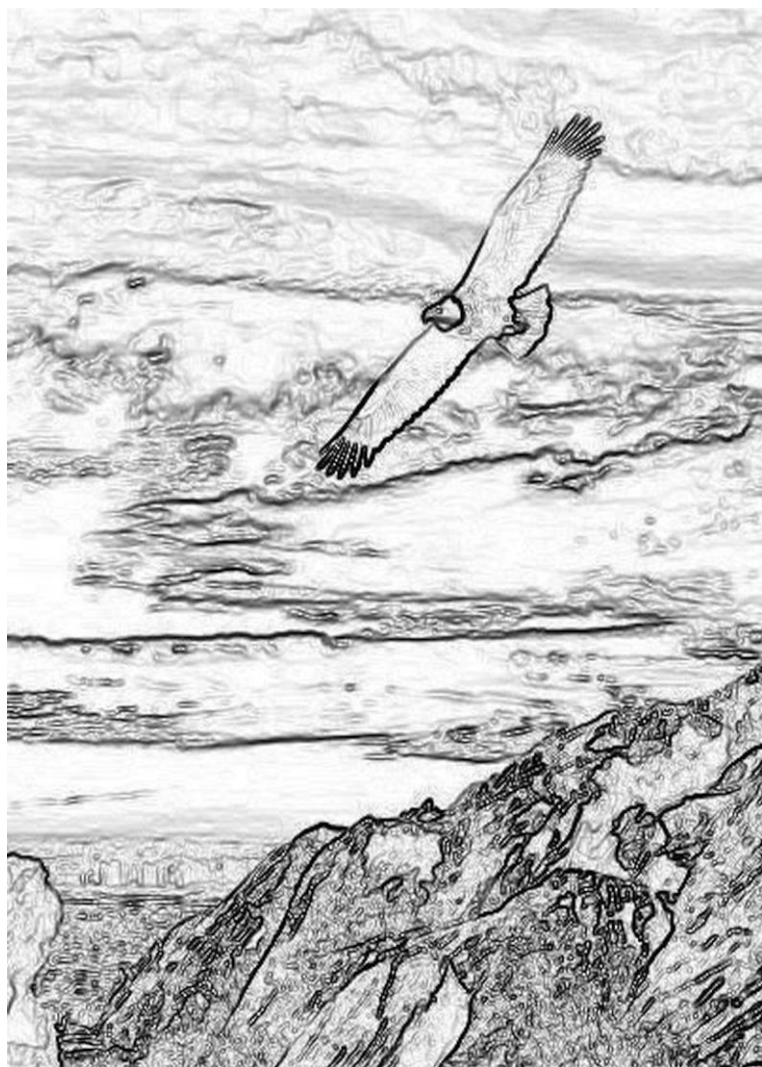
„V ňom sme sa stali aj dedičmi predurčenými podľa rozhodnutia toho, ktorý koná všetko podľa zámeru svojej vôle.“ (Efezanom 1, 11)

Jeden chlapec sa šplhal po horách a našiel orlie hniezdo, v ktorom bolo vajce. Keď prišiel domov, položil ho pod sliepku spolu s jej vlastnými vajcami. Keď sa orol vyliahol, myslel si, že je kurča. Naučil sa kuraciemu správaniu a pobehoval po dvore so svojimi ostatnými „súrodencami“. Nepoznal nič lepšie. Niekedy v sebe cítil podivný nepokoj, ale nevedel, čo s ním robiť, a tak ho ignoroval, alebo ho v sebe potláčal. Koniec koncov, ak bol kurča, mal sa tak aj správať. Jedného dňa nad ich dvorom letel skutočný orol. Ten s identitou kurčaťa sa pozrel hore a uvidel ho. A v tom okamihu si uvedomil, že chce byť ako ten druhý orol - letieť vysoko, na vrcholky hôr, ktoré videl z diaľky. Keď rozťahol svoje krídla, zrazu pochopil, že je taký ako tamten orol. Aj keď nikdy predtým neletel, mal tento inštinkt a schopnosť. Najskôr letel neisto, potom s väčšou silou a kontrolou. Nakoniec, keď stúpал, pochopil, že objavil svoje skutočné „ja“, tak ako ho Boh stvoril, aby bol orlom.

My, ľudia, sme Bohom stворení na oslavu Boha. Kým to nepochopíme, náš život nebude mať zmysel. Iba v Kristovi objavíme svoj cieľ, svoju hodnotu, svoje určenie a pravdu o sebe samých! Byť v Kristovi znamená podieľať sa na Jeho živote, smrti a vzkriesení. Boh má s nami zámer, tak sa Ním nechajme viesť, aby sme spoznali svoju identitu.

Keď v tvojom srdci vládne Kristus, tvoje nohy kráčajú po Jeho cestách.

Pane Ježišu, Ty mi vdychuješ svojho Ducha Svätého. A ja Ti vyznávam, že Ty máš slová, ktoré mojej duši dávajú život. Ku komu inému by som išiel, keď nie ku Tebe? Ďakujem, že si sa mi dal spoznať. Amen.

Ako ďaleko si vzdialený od Slova?

„Sviecou mojej nohe je tvoje slovo, svetlom môjmu chodníku.“
(Žalm 119, 105)

Evanjelický farár Wilhelm Busch raz rozprával: „Moja matka prišla po mňa do Tübingenu, kde som študoval teológiu. Cestovali sme spoločne vlakom. Po nejakom čase som začal hovoriť o tom, čo ma trápilo: „Vieš, mama, ja už nemám tú správnu radosť z Biblie. Nachádzam tam toľko rozporov a nepochopiteľných vecí.“ Matka sa usmiala: „Príčinou je to, že Bibliu čítaš úplne zle.“ Trochu dotknutý som odpovedal: „Ale ako ju mám teda čítať? Čítam pôvodný text, čítam komentáre...“ Matka mi položila ruku na rameno: „Poviem ti príklad. Počas vojny si bol dva roky v poli, bez dovolenky. Pravidelne som ti písala o dianí doma, a potom si mi jedného dňa napísal... Počujem o takých veciach ako stáť vo fronte, žgrlošiť – tomu všetkému nerozumiem. Ako dlho a ako ďaleko som od vás preč, že už nedokážem rozumieť listom z domova!“ A matka pokračovala: „Vtedy si nepovedal: v listoch od mojej matky sú rozpory, ale len: ako ďaleko som vzdialený od domova! Biblia, syn môj, je tiež list, list živého Boha z večného domova – písaný tebe. Ako ďaleko si sa od Neho vzdialil?“

Božie Slovo je svetlom našich chodníkov. Toto živé Slovo obsahuje duchovné princípy, ktoré nám pomôžu vyhnúť sa mnohým bolestiam, nástrahám a tragédiám, ktoré sú spôsobené zlými rozhodnutiami a voľbami, preto si musíme ceniť jeho múdrosť a pevne sa držať jeho zásad vo všetkých životných situáciách.

Sýtenie sa Božími pravdami pomáha vyhýbať sa hltaniu klamstiev.

Pane, môj Bože, Tvoje slovo je svetlom môjmu chodníku, ktoré dáva môjmu životu zmysel. Je Tvojím listom písaným ku mne. Pomôž mi pevne sa ho držať vo všetkých životných situáciách. Prinavrát' ma, ak som sa vzdialil od neho. Amen.

Veríš v zázraky?

„Ved' on svojim anjelom prikáže, aby ťa chránili na všetkých tvojich cestách.“ (Žalm 91, 11)

Veríš v zázraky? Ak nie, alebo si na pochybách, tak si prečítaj tento príbeh: „Svokra manželky Steva Andersona ochorela na rakovinu a jeho manželka za ňou odletela. Steve chcel ísť za ňou tiež, ale nemali dosť peňazí, a tak sa modlil, a odpoveď prišla, keď sa mu ponúkol jeho priateľ Joe, že ho tam dopraví vo svojom dvojmiestnom lietadle Cessna. Keď sa blížili k cieľu, dostali sa do hustej hmly a z kontrolnej veže dostali správu, že je letisko uzavreté. Navigátor im odporučil, aby sa vrátili späť, ale dochádzalo im palivo, a tak sa Steve znova modlil k Pánovi a prosil Ho o pomoc. Nakoniec sa ozval hlas: „Dobre, personál sa pripravuje na vaše núdzové pristátie.“ Keď klesali, zakričal navigátor: „Hore! Hore!“ Hmla sa pretrhla a oni videli, že miesto nad letiskom sa ocitli nad rušnou diaľnicou, a práve sa tesne vyhli nadjazdu! Navigátor pokračoval: „Počúvajte ma a ja vás dostanem nadol,“ pokojným hlasom im dával inštrukcie, kým bezpečne nepristáli. Joe si vzal vysielaciu a ďakoval kontrolnej veži: „Bez vás by sme to nikdy nedokázali. Vďaka, zachránili ste nám život.“ Navigátor odpovedal: „O čom to hovoríte? Stratili sme s vami kontakt hneď potom, čo sme vám povedali, aby ste sa vrátili. Vyrázili ste nám dych, keď ste sa zrazu vynorili z mrakov nad dráhou a bez problémov pristáli!“

Bol toto zázrak? Keď nie navigátor, kto im teda dával inštrukcie? Nie je na to žiadne logické vysvetlenie. V Písme je napísané: „On svojim anjelom vydal príkaz o tebe, aby ťa chránili na všetkých tvojich cestách.“ (Žalm 91, 11) Steve Anderson týmto slovám uveril a dodal: „Verím, že Boh poslal anjela, aby sme bezpečne dorazili k cieľu.“

Vierou sa aj nemožné stáva možným.

Drahý Bože, prosím Ťa o pomoc do každej životnej situácie. Verím, že ak budem prosiť Otca v mene Ježiša, tak sa aj nemožné stane možným. Amen.

Aká je tvoja viera?

„Riekol im Ježiš: Ja som chlieb života; kto prichádza ku mne, nikdy nebude lačniť, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť.“ (Ján 6, 35)

Neveriaci človek zablúdil v púšti. Slniečna páľava ho nemilosrdne sužovala. Vtom zazrel neďaleko oázu. „Aha,“ povedal si, „fatamorgána, zrkadlenie vzduchu! V skutočnosti tam nie je vôbec nič.“ Ale oáza nezmizla ani vtedy, keď pokračoval v ceste. Čoraz zreteľnejšie videl datľové palmy a pri nich trblietajúcu sa vodu. „To môže byť iba fantázia z hladu, ktorú mi vyčarúva môj vyprahnutý mozog,“ myslel si. Keď urobil niekoľko krokov, zastal a zvolal: „Teraz počujem dokonca žblnkotanie vody. To je iste sluchová halucinácia! Ach, ako môže byť príroda taká ukrutná!“ Zakrátko ho našli dvaja beduíni ležať mŕtveho na piesku. „Tento muž zomrel od hladu a smädu,“ povedal jeden z nich, „a pritom rastú tam oproti šťavnaté datle a pri nich tečie pramenistá voda. Môžeš to pochopiť?“ A druhý odpovedal: „Vieš, to bol neveriaci človek.“

Dnešná doba je plná neveriacich ľudí, ktorí sa dali presvedčiť, že posolstvo Evanjelia je výsledkom halucinácií Ježišových učeníkov. Napriek hladu a smädu po Božom Slove radšej zomrú duchovným hladom a smädом. Prečo nejdú a nepresvedčia sa, či sú tie datle a voda skutočné; prečo nemajú odvahu prijať vieru, aby sa tak mohli presvedčiť o jej spoľahlivosti?

Iba Pán Ježiš, voda života, dokáže uhasiť náš smäd po Bohu.

Pane, ja viem, že Ty sa staráš o všetkých, ktorí Ti dôverujú. Pomôž mi šíriť túto dobrú zvesť evanjelia ďalej, aby si sa mohol stať Pastierom všetkých ľudí. Amen.

Nepotrebuješ aj ty uzdravenie?

„Ak som padol, povstanem, ak sedím v tme, Hospodin mi je svetlom.“ (Micheáš 7, 8)

Čo nás dnes zotročuje? Čo nás dnes zväzuje a vrhá do zajatia?
Čo nám berie radosť, jasanie a plesanie?

Bezdomovec bojujúci so závislosťami vstúpil do kancelárie, zriadenej pre ľudí v núdzi a poprosil o pomoc. Tak sa začala jeho dlhá cesta za uzdravením. V priebehu tejto cesty znovuobjavil svoju lásku k hudbe. Napokon sa pridol ku skupine hudobníkov so srdcom pre ľudí bez domova, kde ho požiadali o zaspievanie piesne „Ľud, čo kráča v tmách“ z Händlovho Mesiáša. S odhodlaním spieval slová, ktoré zapísal prorok Izaiáš v temnom období izraelských dejín: „Ľud, čo kráča v tmách, uvidí veľké svetlo nad tými, čo bývajú v krajine temnoty, zažiarí svetlo“. (Izaiáš 9, 2) Hudobný kritik jedného časopisu napísal, že toto sólo znelo, „akoby jednotlivé slová pramenili z vlastného života speváka.“

Náš život je často ovládaný zlom, sme takpovediac v zajatí rôznych poviazaní. Zamotaní sme do sietí, ktoré sú neraz následkami našich hriechov. V našej moci nie je sa z toho vymotať a oslobodiť. Dobrou správou je, že Pán Ježiš nás dnes pozýva, aby sme opustili tieto zväzujúce siete a išli za Ním. Prijmi dnes túto Jeho výzvu a kráčaj za Ním. Iba s Kristom môžeš opäť získať vytúženú slobodu. On je tým svetlom sveta, ktoré zasvieti všetkým, ktorí prebývajú v temnote. On je krásnejší nad všetkých synov človeka.“ (Žalm 45, 3)

Požehnaní sú žalostiaci nad svojím hriechom, lebo budú mať podiel na Božom potešení. (Matúš 5, 4)

Otče, prosím Ťa, pomôž mi v temnote môjho života vidieť svetlo Tvojho Syna a nášho Spasiteľa Ježiša Krista. Verím, že aj keď som upadol, Ty mi dáš silu znovu povstať. Pane, ďakujem Ti za nezaslúženú milosť a dar večného života. Amen.

Túžiš po nebeskej vlasti?

„Teraz však túžia po lepšej, čiže po nebeskej.“ (Židom 11, 16)

Mel Blanc nahovoril postavy v kreslenom filme Bláznivé melódie natočenom Warner Brothers. Na konci každého filmu hrubé prasiatko vyskočí vždy s rovnakými slovami na rozlúčku: „To je všetko, priatelia!“ Mel Blanc zomrel pred niekoľkými rokmi. Viete, čo jeho rodina nechala napísať na jeho náhrobný kameň? „To je všetko, priatelia!“

Ale my kresťania veríme, že to nie je všetko, a hlboko vo vnútri to vieme. Biblia hovorí, že Boh „aj večnosť im dal do mysle.“ (Kazateľ 3, 11) Je to túžba, ktorá neodchádza. Preto Egypťania stavali pyramídy a Gréci vkladali zlatú mincu pod jazyk zosnulého, aby mohol zaplatiť prievozník za prevoz cez rieku Styx.

Jeden pastor stretol troch chlapcov a spýtal sa ich: „Chcete ísť do neba?“ „Ja nie,“ ozval sa jeden. Pastor bol v šoku: „Ty nechceš prísť do neba, až zomrieš?“ „Aha, až zomriem? No jasné, to áno!“ odpovedal chlapec. „Ja som si myslel, že zvolávate tých, čo by tam išli hneď teraz!“ Možno aj ty rozmýšľaš podobne. Jedného dňa bude pekné sa tam dostať, ale momentálne o to veľmi nemám záujem.

Hľadajúci „však túžia po lepšej vlasti.“ Keď sa zamiluješ, vyhľadávaš blízkosť milovanej osoby, pretože túžiš po jej spoločnosti. Preto by si mal túžiť po nebi, aby si bol s Ježišom, ktorý ťa miluje. Nebo bude ďaleko lepšie než ten najlepší život, aký si dokážeme predstaviť na tejto zemi. A dobrou správou je, že keď je Kristus tvojím Spasiteľom, práve tam pôjdeš, až raz zomrieš!

Vidieť Ježiša bude v nebi najväčšou radosťou.

Bože, mojou túžbou je nebeská vlasť. Ďakujem Ti za istotu spasenia, ktorú mám nie pre svoje dobré skutky, ale pre dokonané dielo milosti v Pánovi Ježišovi Kristovi! Amen.

Vidia v tebe ľudia Krista?

„Deti, nemilujme slovom ani jazykom, ale skutkom, opravdivo.“ (1. Jánov 3, 18)

Arcibiskup Fulton Sheen (1895 - 1979), riaditeľ Národnej Spoločnosti propagácie viery v Spojených štátoch sa raz pýtal Matky Terezy, ako sa jej podarilo obrátiť 15 000 mužov zo zapáchajúcich ulíc Kalkaty. „Ako ste mohli evanjelizovať a vyučovať týchto úbohých smrteľníkov, keď ste ich vytiahli z tej stoky do vášho opatrovateľského domu?“ „Viete,“ odpovedala, „nevyučovali sme ich. Keď som sa o nich starala, prejavovala som im lásku a spytovala som sa ich, či by nechceli počuť niečo o Kristovi. Oni sa ma zväčša pýtali: „Je Kristus taký ako vy? Podobá sa Kristus vám?“ „Nie,“ odpovedala som im, „ale ja sa snažím o to, aby som sa ja podobala jemu.“ „Tak potom chceme byť kresťanmi.“ Bolo to také jednoduché.

Túžia ľudia po tom, čo vidia v tebe? Ako kresťan si „Božou reklamou.“ Tvojou hlavnou úlohou je podobať sa na Krista. Jeho láska v tvojom živote dokáže urobiť vo svete zázraky. Tým najlepším svedectvom pre ľudí okolo teba, je svedectvo tvojho života. Lebo skutky, ktoré sú konané z lásky k Ježišovi, svietia v temnom svete najjasnejšie. Nech sa tvoje posvätenie stane svetlom pre tento svet. Tvoj život prežitý s Ježišom Kristom má moc zmeniť životy druhých.

Ak chceš dokázať svoju lásku k Bohu, podel sa o ňu s inými.

Pane Ježišu, nech Tvoja láska vo mne zažiarí svetu, do ktorého ma posielaš. Nestačí len o Tvojej láske rozprávať, ale ju aj svojím životom dokazovať. Nech moje dobré skutky svedčia o Tebe svetu, ktorý Ťa tak úpenlivo potrebuje. Amen.

Si súcitný?

„...oblečte si milosrdný súcit, dobrotivosť, pokoru, miernosť, trpezlivosť,“ (Kolosanom 3, 12)

Ak si kresťan, tak ver, že ľudia, s ktorými sa každý deň stretávaš, veľmi pozorne sledujú tvoje správanie. Najviac ich to zaujíma hlavne vtedy, keď sa ti nedarí alebo keď riešiš rôzne problémy. Preto Biblia hovorí: „...oblečte si milosrdný súcit, dobrotivosť, pokoru, miernosť, trpezlivosť,“ (Kolosanom 3, 12) Ruku na srdce: Nie je niekedy láskavosť a súcit to posledné, na čo myslíš? Koľkokrát si minul motoristu, ktorý bol v ťažkostiach na ceste, a nezastavil si, ani si neprivolal pomoc? Koľkokrát si bol v práci a pod tlakom si bol odmeraný a úsečný?

Mali by sme si vziať príklad z mladíka, ktorý pracoval ako predavač v jednom supermarkete. Prvý deň, keď bol v práci, k nemu pristúpila jedna žena a chcela kúpiť pol hlávky šalátu. Pokúsil sa jej vysvetliť, že to nejde, ona ale trvala na svojom. Nakoniec povedal: „Musím sa ísť dohovoriť s vedúcim.“ Odišiel do zadnej časti obchodu a nevšimol si, že táto pani ide za ním. Keď našiel vedúceho, povedal mu: „Je tam nejaká bláznivá baba, ktorá chce kúpiť pol hlávky šalátu. Čo jej mám povedať?“ Keď uvidel zdesený výraz tváre vedúceho, otočil sa, uvidel zákazníčku, ihneď preladil a povedal veľmi príjemným hlasom: „A táto milá dáma je ochotná kúpiť tú druhú polovicu.“

Niekedy, keď zložíš ľuďom poklonu a oni povedia: „Si veľmi láskavý.“ V skutočnosti od teba chcú, aby si to zopakoval.

Pane Ježišu, Ty si povedal, učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinutie pre svoje duše. Aj svet okolo mňa očakáva láskavosť. Prosím, premieňaj ma na Tvoj obraz, aby v mojom živote bolo vidno milosrdný súcit, dobrotivosť, pokoru, miernosť, trpezlivosť. O to Ťa prosím Otec v Ježišovom mene. Amen.

Obviňuješ zo všetkého zla Boha?

„Bláznovstvom si človek podvracia cestu, jeho srdce sa hnevá na Hospodina.“ (Príslovia 16, 24)

Teraz, v časoch koronavírusu, veľmi často počuť, že je to útok diabla na ľudstvo. Keď v roku 1871 pri ničivom požiari v Chicagu zhorel Dwightovi L. Moodymu zbor a misijná škola, nezaujal stanovisko slovami, aké by sme dnes s veľkou pravdepodobnosťou po takej udalosti počuli: „Je to satanov útok na moje spravodlivé úsilie.“

Moody sa snažil pozorne načúvať a po určitom čase túto situáciu zhodnotil takto: „Požiar Chicaga znamenal v mojom živote obrat. Veľmi som sa ponoril do stavby Farwell Hall, zasadal som vo všelijakých radách. Ambícia uspieť vo všetkých oblastiach môjho snaženia – pretože boli moje – ma pohltila natoľko, že som sa prestal dívať na svojho Pána. Svoju dušu som zaťažil rôznymi starosťami. Moja práca neprinášala potrebné ovocie. Keď prišiel oheň, bolo to ako osvietenie. Vzal som klobúk a vyšiel von.“

Je existencia zla vo svete dôkazom toho, že Boh neexistuje alebo dôkazom toho, že my, ľudia, sme mimo Neho? Odvraciam sa od Boha, nežijeme podľa Jeho slova, hrešíme, otáčame sa Mu chrbtom, a potom Ho obviňujeme z toho, že na nás dopustil zlé veci. Pravdou je, že Pán niekedy používa v živote aj ťažkosti, aby nám ukázal, čo je v našom srdci. Nezabúdajme však, že je to Jeho láska, ktorá nás chce pritiahnúť bližšie k sebe. Kristus - Svetlo sveta stále svieti a je len na nás, či sa k Nemu obrátíme tvárou alebo chrbtom.

Božie ciele dajú tvojmu životu pravý zmysel.

Pane, odpusť mi, že som sa Ti odvrátil chrbtom. Svojou neverou som prišiel o Tvoju ochranu. Pane Ježišu Kriste – Svetlo sveta, obraciam sa k Tebe tvárou. Prosím, buď ku mne milostivý a milosrdný, odpusť mi moje viny. Buď mojím svetlom na ceste života a ochraňuj ma od zlého. Amen.

Veríš, že v jednote je sila?

„Ak dvaja z vás budú na zemi jednomyseľne prosiť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je v nebesiach.“ (Matúš 18, 19)

Ked' kráľ Svätopluk ležal na smrteľnej posteli, dal si ešte naposledy zavolať svojich synov. Prikázal priniesť tri prúty. Otec podal viazaničku prútov najstaršiemu synovi a povedal mu, aby ju zlomil. Ten sa pokúšal, ale viazanicu prútov sa mu zlomiť nepodarilo. Potom podal kráľ viazanicu strednému synovi, ani jemu sa to však nepodarilo. Dokonca ani najmladší syn nemal dosť síl, aby prúty zlomil. Potom starý kráľ zobral viazanicu a prúty rozdelil. Každému synovi dal jeden. Synovia teraz poľahky prúty polámali. Vtedy im otec podľa povesti povedal: „Synovia moji, ak budete žiť svorne a vzájomne si budete pomáhať, budete silní a nijaký nepriateľ vás nepremôže. Tak, ako ste ani vy nemohli zlomiť tie tri prúty, keď boli zviazané spolu. Ak však budete nesvorní, budete sa hádať a ríšu si podelíte na kúsky, nepriateľ vás poľahky ako ten prút premôže a vy zahyniete.“

„Ak budete žiť svorne a vzájomne si budete pomáhať, budete silní a nijaký nepriateľ vás nepremôže,“ presne tie isté slová platia aj pre nás - kresťanov. Neraz, keď prechádzame pokušením, ťažkosťami, zúfalstvom či dokonca pochybnosťami, tak sa o tom nechceme s nikým rozprávať. Izolujeme sa, utiahneme sa do samoty. Máme v sebe pocit, že je to naše zlyhanie a znak toho, že nie som „silný kresťan“. Nikomu nechcem povedať, že ma pokúša táto vec. Práve vtedy by som mal zájsť za svojimi kresťanskými priateľmi a povedať im: „Budeš sa teraz za mňa modliť? Som pod útokom.“ Pán Ježiš hovorí: „Ak dvaja z vás budú na zemi jednomyseľne prosiť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je v nebesiach.“ (Matúš 18, 19)

Sila je v jednote spojenej modlitbou.

Pane Ježišu, ďakujem Ti za spoločenstvo, za dar modlitby a Tvoje zaslúbenie, že ak budeme jednomyseľne o čokoľvek prosiť nebeského Otca v Tvojom mene, tak to dostaneme. Amen.

Komu sa usiluješ zapáčiť?

„Ide mi azda teraz o priazeň ľudí alebo Boha? Alebo sa usilujem zapáčiť ľuďom?“ (Galat'anom 1, 10)

Veľmi talentovaný mladý huslista, ktorého vyučoval známy virtuóz, mal prvýkrát vystupovať pred obecnstvom. Jeho brilantná hra vyvolala zaslúžený potlesk, no zdalo sa, že si ho vôbec necení, ba že si ho ani dostatočne nevšíma, tak veľmi bola jeho pozornosť obrátená na reakciu starého muža s bielymi vlasmi, ktorý sedel v prvom rade. Až, keď sa tento zdvihol a zľahka mu kývol, rozjasnil žiarivý úsmev tvár mladého huslistu. Jeho majster mu prejavil svoje uznanie. A to bolo všetko, čo pre neho malo cenu.

Nedá sa byť skutočným služobníkom evanjelia a snažiť sa zapáčiť ľuďom tým, že budem robiť kompromisy s pravdou evanjelia. „On vynesie na svetlo, čo je skryté v tme, a odhalí zámery srdca.“ (1. Korint'anom 4, 5) Dôležité je páčiť sa Bohu, ktorý skúma naše srdce, aj keď to bude znamenať, že sa niektorým ľuďom znepáčime. „...ale ako nás Boh uznal za hodných a zveril nám evanjelium, tak hovoríme, nie aby sme sa páčili ľuďom, ale Bohu, ktorý skúma naše srdcia.“ (1. Solúnčanom 2, 4) A tak neslúžme naoko ako tí, čo sa chcú páčiť ľuďom, ale ako Kristovi otroci, ktorí z celej duše plnia Božiu vôľu. (Efezanom 6, 6)

Na Slovensku sa ku kresťanstvu hlási ešte stále dosť ľudí, čo je síce pekné, ale z biblického pohľadu je to príliš málo. Ježiš vyžaduje od ľudí, ktorí sa ho rozhodli nasledovať, aby podriadili všetky pozemské vzťahy tomu nebeskému a boli poslušní Bohu, tak ako to povedal apoštol Peter: „Boha treba poslúchať viac ako ľudí.“ (Skutky 5, 29)

Počúvať Ježiša je prvým krokom pri Jeho nasledovaní.

Pane Ježišu, chcem Ti byť verný a poslušný. Pomôž mi kráčať Tvojím krokom, aby som mohol byť neustále v Tvojej blízkosti. Pretváraj ma Svojou láskou, nech som hodným nositeľom Tvojho mena. Amen.

Robíš to, na čo iní nezabudnú?

„Neodopri dobro tým, čo si ho zaslúžia, ak je v tvojej moci konať ho.“ (Príslovia 3, 27)

Motivačný rečník Dan Clark si spomína, ako v čase, keď dospieval, stál raz so svojím otcom v rade na lístky do cirkusu. Okamžite si všimli chudobnú rodinu, ktorá stála pred nimi. Rodičia sa držali za ruky. Mali osem detí, všetky asi vo veku do dvanástich rokov. Domyslel si, že ten cirkus pre nich bude novým dobrodružstvom. Pokladničná sa ich spýtala, koľko by chceli lístkov. Ten muž hrdo odpovedal: „Chcel by som kúpiť osem detských lístkov a dva pre dospelých.“ Keď pokladničná povedala cenu, žena toho muža sa pustila jeho ruky a smutne sklonila hlavu. Muž sa naklonil o trochu bližšie a spýtal sa: „Koľko ste hovorili?“ Pokladničná tú cenu znovu zopakovala. Ten muž zrejme nemal toľko peňazí. Vyzeral zdrvene. Clark hovorí, že jeho otec to celé sledoval, dal ruku do vrecka, vytiahol dvadsaťlibrovú bankovku a upustil ju na zem. Potom sa zohol, zdvihol ju, zaklopal tomu pánovi na rameno a povedal: „Prepáčte, myslím, že je to vaše.“ Ten muž presne vedel, o čo ide. Pozrel sa priamo do očí Clarkovho otca, chytil ho za ruku, potriasol s ňou a so slzami valiacimi sa po jeho tvári odpovedal: „Ďakujem, ďakujem, pane. Pre mňa a moju rodinu to naozaj veľmi veľa znamená.“ Clark a jeho otec sa vrátili späť do auta a išli domov. Nemali už dosť peňazí na to, aby mohli ísť ten večer do cirkusu, ale na tom vôbec nezáležalo. Požehnali celú rodinu, a to bolo niečo, na čo obe rodiny nikdy nezabudnú. Tomu sa hovorí „činenie dobra.“

Pán Ježiš povedal: „Kto má dvojo šiat, nech sa rozdelí s tým, čo nemá, a kto má dosť jedla, nech urobí podobne.“ (Lukáš 3, 11)

Ak môžeš, tak neodopri dobro tým, ktorí potrebujú tvoju pomoc.

Pane Ježišu, Ty si nikdy neodoprel pomoc tým, ktorý ju potrebovali. Vlož do môjho srdca súcitiť s núdznymi, aby som aj ja mal ochotné srdce pomáhať. Amen.

Máš vo svojom živote jasný cieľ?

„...zabúdam na to, čo je za mnou, a usilujem sa o to, čo je predo mnou.“ (Filipanom 3, 13)

Dr. Timothy Johnson, ktorý je lekár, akademik, farár, novinár a spisovateľ, píše: „Potešenie z čítania románu spočíva v tom, že nevieme, ako to dopadne, kým sa nedostaneme na poslednú stránku, a potom spätne premýšľame o tom, ako postavy mohli žiť inak, keby vedeli, aký bude koniec.“

Každý život raz skončí, to je holá realita. Tak ako v románe, aj v našom živote sa raz dostaneme na poslednú stranu. Na samom konci sa už nedá nič zmeniť. Nikdy neprídeme na to, ako by sme mali žiť naše životy, ak nepochopíme dôležitosť skutočnosti, že život sa raz skončí. A čo bude potom? Zastav sa a spýtaj sa sám seba: „To, čo práve teraz robím, nebudem neskôr ľutovať?“ Tvoj život sa vždy odohráva smerom dopredu; nikdy sa neodohráva pospiatky. Pavlova rada na túto tému znie: „aby sme zabúdali na to, čo je za nami a usilovali sa o to, čo je pred nami.“ (Filipanom 3, 13)

Možno patríš medzi takých, ktorí ešte stále svoj život nevložili do Kristových rúk. Možno si to neurobil práve preto, lebo tvoja situácia je taká, že nevieš, čo si máš počať. Keď je ti ťažko, spomeň si, že to nie je o prekážkach, ktorým sa musíš vyhýbať, ale o Bohu, ktorého získaš, ktorý je tvojou nebeskou odmenou, pre ktorú utekáš tento náročný a ťažký beh svojho života.

Nebud' sklamaný, ale pozdvihni svoju hlavu a hľad' vpred na Pána Ježiša! Uvidíš pred sebou jasný cieľ a nebeskú cenu. Tou cenou a aj odmenou je sám Boh. Víťazom je každý, kto dobehne do cieľa.

S Ježišom spoznáš, kto si, aj kam smeruješ.

Drahý Bože, túžim dobehnúť do cieľa a túžim po nebeskej cene. Pomôž mi zdolať všetky životné prekážky a daj mi silu a vytrvalosť, bez ktorých tento cieľ nikdy nedosiahnem. Prosím Ťa o to Otec, v mene Pána Ježiša Krista. Amen.

Si sklamaný zo života?

**„buďte pevní, neochvejní, buďte stále horlivejší v Pánovom diele, veď viete, že vaša námaha nie je márna v Pánovi.“
(1. Korint’anom 15, 58)**

Poznáte príbeh hudobného fenoména George Friderica Handela? V 21 rokoch sa stal organistom v Domkirche Halle. Keď začal skladať, pôsobil ako kapelník v Hannoveri. Po presťahovaní sa do Anglicka, jeho sláva rástla. V štyridsiatich rokoch bol Handel uznávaný po celom svete, ale napriek svojmu talentu a sláve čelil značným intrigám. Súperenie s anglickými skladateľmi bolo kruté. Poslucháči boli nestáli; raz ho oslavovali, inokedy sa na jeho predstaveniach vôbec neukázali. Bol obeťou premenlivých politických smerov. Niekoľkokrát sa nachádzal na pokraji bankrotu. K jeho problémom sa pridalo aj chátrajúce zdravie. Dostal mŕtvicu, po ktorej mu ochabla pravá polovica tela. Hoci sa zotavil, bojoval od tej doby s depresiou. Nakoniec sa v 56 rokoch rozhodol odísť do dôchodku. Nešťastný a zničený z dlhov si bol istý, že skončí vo väznici pre dlžníkov. 8.apríla 1741 usporiadal svoj rozlúčkový koncert. Sklamaný a plný sebaľútoti sa vzdal. Ale v tomto roku sa udialo niečo neveriteľné. Bohatý priateľ menom Charles Jennings povzbudil Handla svojou návštevou a venoval mu text diela, založený na živote Krista. Toto dielo Handla veľmi zaujalo, a tak začal znova písať. Zrazu prišla záplava inšpirácie. Písal takmer bez prestania po tri týždne. Potom strávil ďalšie dva dni inštrumentálnou tvorbou. Počas dvadsiatich štyroch dní dokončil rukopis, ktorý mal 260 strán - The Messiah (Mesiáš). A znovu mal chuť žiť. Dielo o Kristovi ho postavilo na nohy.

Premýšľaš o tom, že to vzdáš? Nerob to! Buď pevný, neochvejný a uver tomu, že tvoja námaha nie je márna v Pánovi.

Pane Ježišu, otvor mi oči, aby som Ťa mohol vidieť vo všetkých okolnostiach svojho života. Bez Teba by som nikdy nedokázal vyhrávať boje svojho života. Ďakujem, že ma nikdy nezanecháš, ani neopustíš a že mi pomáhaš zdolávať všetky životné prekážky. Amen.

Už poznáš Ježiša?

„Všetci sme blúdili ako ovce, každý išiel svojou cestou, ale Hospodin na neho uvalil neprávosti nás všetkých.“ (Izaiáš 53, 6)

Diogenes zo Sinopu, grécky filozof (413 - 327 r. pred Kristom), sa prechádzal po verejnom námestí v Aténach so zapálenou lampou a hovoril: „Hľadám človeka.“ To znamená človeka, ktorý by bol súci tohto mena alebo ešte výstižnejšie: „Hľadám Človeka, a vidím len ľudí.“

Posuňme sa ešte o krok ďalej a spoločne si položíme otázku: „A či v celom ľudstve našiel Boh spravodlivého človeka?“ Odpoveď je: „Áno, ten človek prišiel: je to Ježiš Kristus.“ Tí, ktorí Ho poznali, vydali svedectvo o Ňom, že je to spravodlivý človek. Rovnako to potvrdili tí, ktorí Ho milovali, ako aj tí, ktorí Ho zavrhovali. Aj sám Pilát, ktorý nad Ním vyniesol rozsudok smrti, musel uznať: „Ja nenachádzam na Ňom vinu.“ A keď Ho po tomto odsúdení predstavil ľudu, vyhlásil: „Ajh!a, človek!“ (Ján 19, 6-5)

Ježiš bol Človek, jediný spravodlivý. Je Synom Božím, ktorý sa stal človekom. Svojou slobodnou vôľou Ho môžeš odmietnuť, alebo prijať ako pravdu a život. Biblia ti dáva možnosť spoznávať Ho. Prostredníctvom Jeho slova a skutkov Mu môžeš dať priestor vo svojom živote, aby sa dokázal. On zomrel za naše hriechy, ale aj vstal z mŕtvych. A teraz je živý. Rozprávaj sa s Ním ako so živým. On je Pán, Boh a Mesiáš. Miluje ťa a položil za teba svoj život. Očakáva ťa s láskou, a tak sa neboj k Nemu priblížiť.

Kristus je jediná cesta do neba.

Pane Ježišu, ja som uveril, že Ty si Mesiáš a Syn Boží, ktorého poslal Otec na zem. Verím v Teba a potrebujem Tvoju pomoc. Vyznávam Ti svoje hriechy. Nechcem viac hrešiť a žiť tak ako predtým. Buď ku mne milostivý a odpusť mi moje hriechy. Zmiluj sa nado mnou! Prosím, vstúp Svojou mocou a láskou do môjho života, a zachráň ma pre večnosť. Amen.

Aká je cesta po ktorej kráčaš?

„Vchádzajte tesnou bránou! Ved' priestranná brána a široká cesta vedú do záhuby, a mnoho je tých, čo ňou vchádzajú. Do života vedie tesná brána a úzka cesta, a málo je tých, čo ju nachádzajú.“ (Matúš 7, 13-14)

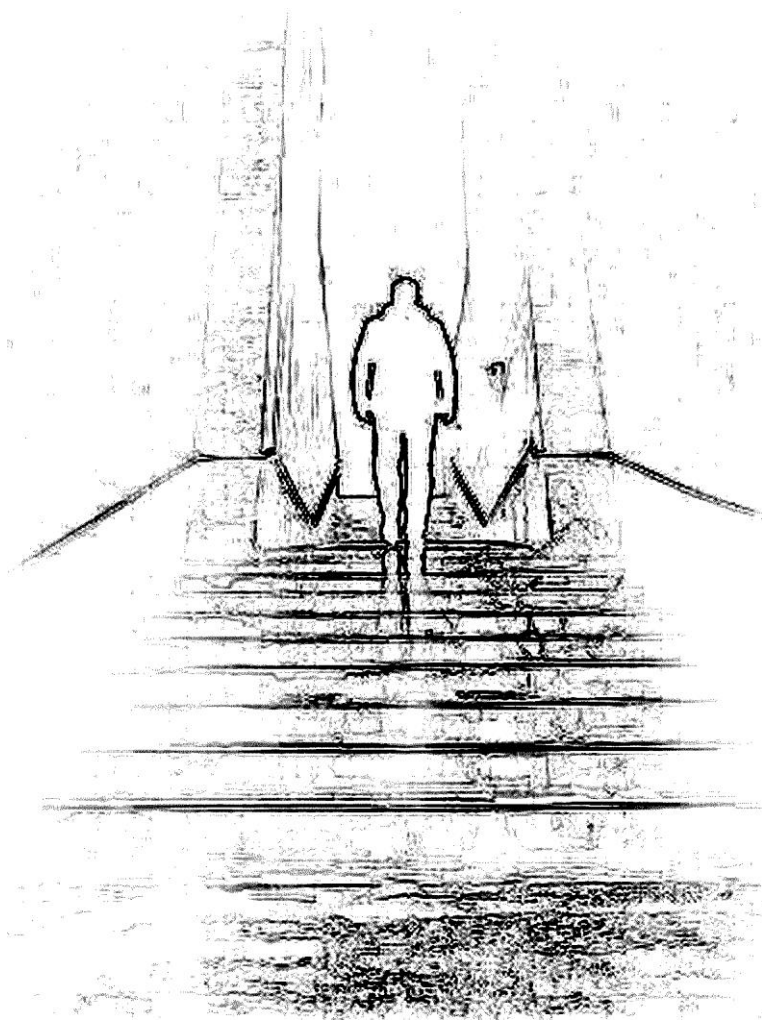
Všimli ste si niekedy správanie ľudí na semaforochoch pred priechodmi pre chodcov? Väčšinou poslušne čakajú na zelenú, ale z času na čas sa nájde niekto, kto sa veľmi ponáhľa a prejde na červenú. Takmer vždy takého netrpezlivca nasledujú ďalší. Nevadí im červená. Jednoducho prechádzajú, pretože to tak robia druhí. Podobne sa správajú ľudia aj v iných oblastiach života a vôbec si neuvedomujú, aké ťažké to môže mať následky. Človek sa neriadi tým, čo je správne, ale prispôsobuje svoje konanie príkladu druhých. Ešte nebezpečnejšie je, ak sa takto správajú ľudia v duchovnej oblasti, lebo toto konanie má dosah na večnosť.

Cesta, ktorá vedie k Bohu, nie je široká. Je to úzka cesta a vyžaduje pokánie a vyznanie hriechov. Na nej sa človek musí podriaďovať Stvoriteľovi a veriť v Pána Ježiša. Len málokto kráča po tejto úzkej ceste, ale je to jediná cesta, ktorá vedie k životu. Sám Ježiš Kristus nám vytvoril túto cestu k Bohu. Svojou smrťou na kríži spôsobil, že môžeme byť s Bohom zmierení. Je len na nás, aby sme s vierou vstúpili na túto cestu – bez ohľadu na to, čo robia druhí.

„Vchádzajte tesnou bránou!“ Ježiš nás dnes pozýva do Jeho bezpečnosti a Jeho svetla. Pozýva nás k životu, aby sme v Jeho svetle pozerali na všetko, čo máme. Neodmietajme Jeho pozvanie. „Do života vedie tesná brána a úzka cesta.“ (Matúš 7, 14)

Tvoj včerajšok z teba urobil toho, kým si dnes, ale tvoj zajtrajšok ťa môže urobiť tým, kým ťa Boh zamýšľal mať.

Pane Ježišu, pomôž mi nájsť tesnú bránu a úzku cestu, ktorá vedie do života, aby som v Tvojom svetle pozeral na jasný cieľ, ktorý mám pred sebou a ktorý mi ukazuješ. Amen.

Čo nosíš v mysli?

„Lebo, ako zmýšľa v duši, taký je.“ (Príslovia 23, 7 KAT)

Citát neznámeho autora hovorí: „Tvoj život sa odvíja podľa toho, čo nosíš v mysli. Ak budeš veriť tomu, čo doposiaľ, tvoje správanie sa nezmení. Ak sa budeš naďalej správať rovnako, nedosiahneš nič nové. Ak chceš v živote a práci vidieť iné výsledky, musíš v prvom rade zmeniť svoje zmýšľanie.“

V dnešnej dobe je všeobecný ústup mravných hodnôt, akými sú práca, odvaha, čestnosť a solidarita. Vedie to k úpadku všetkého, čo je nevyhnutné k tomu, aby bol život znesiteľný. Množia sa rôzne škandály. Šport, politika, hospodárstvo, medicína, médiá... všetky oblasti sú dotknuté korupciou, „špinavými peniazmi,“ rôznymi podvodmi.

Čo je pôvodcom tohto úpadku? Božie Slovo nám dáva na to odpoveď: „Lebo zo srdca pochádzajú zlé myšlienky, vraždy, cudzoložstvá, smilstvá, krádeže, krivé svedectvá, rúhania.“ (Matúš 15, 19) Všetko zlo je v zárodku v našom srdci. Vyznajme to svojmu Bohu. Osobne prijmime milosť, ktorá nás chce vyslobodiť a dať nám nový život na základe obeti Ježiša Krista, ktorý zomrel a bol vzkriesený.

Ak chceš ostať na správnej ceste, dovoľ Bohu, aby viedol tvoje myšlienky.

Drahý Bože, z môjho srdca pochádzajú všetky zlé myšlienky. Chcem to pred Tebou vyznať a prijať milosť, ktorú si mi daroval vo Svojom Synovi a mojom Pánovi Ježišovi Kristovi. On zomrel za moje hriechy a bol vzkriesený, aby som ja mohol žiť. Ďakujem Ti za tento dar nezaslúženej milosti. Amen.

Ovládaš svoje pocity?

„Poučím ťa a ukážem ti cestu, ktorou máš kráčať. Poradím ti a budem ťa mať na očiach.“ (Žalm 32, 8)

Stará múdrosť hovorí, že s pocitmi je to ako s dobrým jazdeckým koňom. Musíš sedieť na ňom a jasne ho usmerňovať. Pocity ti môžu veľmi dobre poslúžiť, ale beda, keď ťa začnú ovládať. Veď ako by to vyzeralo, keby sa kôň vozil na jazdcovi?

„Varuj sa namýšľať si, že máš od Boha dary, ktoré vôbec nemáš! Nespoliehaj sa na vidiny a sny, na náhle vnuknutia či rôzne pocity! Zapamätaj si: takto nemôžeš spoznať Božiu vôľu v určitých a dôležitých rozhodnutiach, ale len použitím jasných biblických pravidiel za pomoci skúsenosti a rozumu, a pod stálym vplyvom Božieho Ducha! Neber Božie meno nepremyslene do úst a nehovor pri každej nepatrnej príležitosti o Božej vôli! Nech sú všetky tvoje slová a činy poznačené rešpektom a Božou bázňou.“ (John Wesley)

Boh ti dal rozum ako vodcu. Ak chceš ostať na správnej ceste, dovoľ Bohu, aby viedol tvoje myšlienky.

Milosrdný Bože, nehľad' na to, čo som vykonal proti Tvojej vôli, ale pozri sa, čo za mňa vykonal môj oslávený Vykupiteľ. Nepozerať sa na to, čo som spravil zo seba, ale pozri sa, čo za mňa spravil Kristus v Tvojom mene. Tvoja svätá vôľa nech je mojím jediným Pánom a Tvoja milostivá ruka nech je mojím jediným Vodcom. Amen.

Veríš, že Boh nad tebou neustále bdie?

„Vedzte, že Pán zázračne chráni svojho svätého;“ (Žalm 4, 3 KAT)

Muž, ktorý sa po stroskotaní lode zachránil, žil sám na pustom ostrove. Po nejakom čase sa mu podarilo postaviť si z palmových vetiev malý útulok, ktorý ho chránil pred horúcim slnkom a dažďom. Jednej noci mu však príbytok začal horieť. Zostala z neho len malá kôpka popola. „Čo si to urobil, Bože?“ kričal tento muž. „Stratil som v živote takmer všetko a ty dovoľíš, aby mi zhorela aj táto biedna chatrč? Ako si mohol dopustiť, aby sa mi toto stalo?“ O niekoľko hodín nastupoval tento muž na palubu jednej britskej lode. „Videli sme signál, ktorý si dal ohňom,“ vysvetľovala mu posádka. „Nevedeli sme, že tu niekto je. Vezmeme ťa domov.“ Muž zavrel oči od rozpakov a povedal: „Ach, ďakujem ti, Bože“.

Možno si už aj ty vo svojom živote zažil podobnú chvíľu a mal si na duši ťažký pocit, že Boh na teba zabudol. Mal si vtedy chuť kričať: „Pane, prečo si tak ďaleko?! Prečo sa skrývaš v časoch môjho súženia? Dokedy budeš predo mnou skrývať svoju tvár? Dokedy mi bude dušu trápiť nepokoj a srdce dennodenne bôľ?“ A potom prišla odpoveď, ktorú si v tej chvíli vôbec neočakával a hlavou ti preblyso: „Veď moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty.“ (Izaiáš 55, 8) A tebe neostalo nič iné ako s pokorou Bohu ďakovať a chváliť Ho za to, ako zázračne konal a zachránil ťa.

Ak ti Boh nedá, o čo prosíš, tak má pre teba niečo omnoho lepšie.

Pane, Ty počuješ túžbu úbožiakov, vzpružuješ im srdce, ucho si k nim nakláňaš. Moje srdce sa teší z Tvojej pomoci. Budem Ti spievať chvály, že ma zahrňaš dobrodeniami. Oslavovať Ťa budem celým svojím srdcom a rozprávať chcem všetkým ľuďom okolo seba o Tvojich zázračných dielach, ktoré si vykonal. Amen.

Našiel si zmysel života?

„Niet pokoja pre bezbožných, hovorí Pán.“ (Izaiáš 48, 22 KAT)

V nemocnici stretol mladý lekár, inak neverec, sestričku - mníšku. Zrazu povedal: „Sestrička, tak mi je vás ľúto. Predstavte si len, aká budete sklamaná, až umriete a poznáte, že niet ani Boha, ani večnosti, ani neba, ani pekla.“ A mníška mu odpovedala: „Pán doktor, akéže sklamanie? Ak nebude po smrti nič, potom ma nič nemôže sklamať - ale predstavte si svoj úžas, až zomriete a poznáte, že je Boh, večnosť, nebo i peklo.“ Svedectvo tejto ženy pomohlo tomuto mladému lekárovi nájsť cestu k Bohu a on mohol byť zachránený pre večnosť.

Na hrob koľkých ľudí by sa dalo napísať: „Tu je pochovaný niekto, kto nikdy nevedel, načo žije!“ Ísť cestou života a nevedieť kam, topiť sa v mori sĺz a utrpenia, a nevedieť prečo, strácať deň za dňom s predtuchou, že sa minieš životného cieľa, a pritom stále zotrvať pri svojom poblúdení, to je to najväčšie nešťastie, aké ťa môže postihnúť. Keď zomrieš, až dokončíš svoju pozemskú púť, uvidíš síce kam si prišiel, ale už sa nebudeš môcť vrátiť, aby si všetko napravil.

Človek bez Boha vidí pomínelnosť svojho života, svojej slávy, svojho bohatstva. Žije bez nádeje. Všetko mu je mizivé a prchavé. Ak spomína na svoju minulosť, pociťuje výčitky svedomia; ak skúma prítomnosť, nie je s ňou spokojný, ak myslí na budúcnosť, má pred ňou strach.

Ak svoje starosti dáš do Božích rúk, On dá do tvojho srdca svoj pokoj.

Bože, všetci Ťa potrebujú, aj tí, ktorí o tom nevedia, ba tí ešte väčšmi ako tí, ktorí o tom vedia. Lačný si myslí, že hľadá chlieb, a lačnie po Tebe; smädný si myslí, že chce vodu, a žízni po Tebe; chorý sa nazdáva, že hľadá zdravie, a chorľavie preto, že nemá Teba. Pane, daj sa spoznať všetkým hľadajúcim, aby mohli byť zachránení pre večnosť! Amen.

Máš v živote určené priority?

„Keby boli múdri, pochopili by to, poznali by, ako sa to s nimi skončí.“ (5. Mojžišova 32, 29)

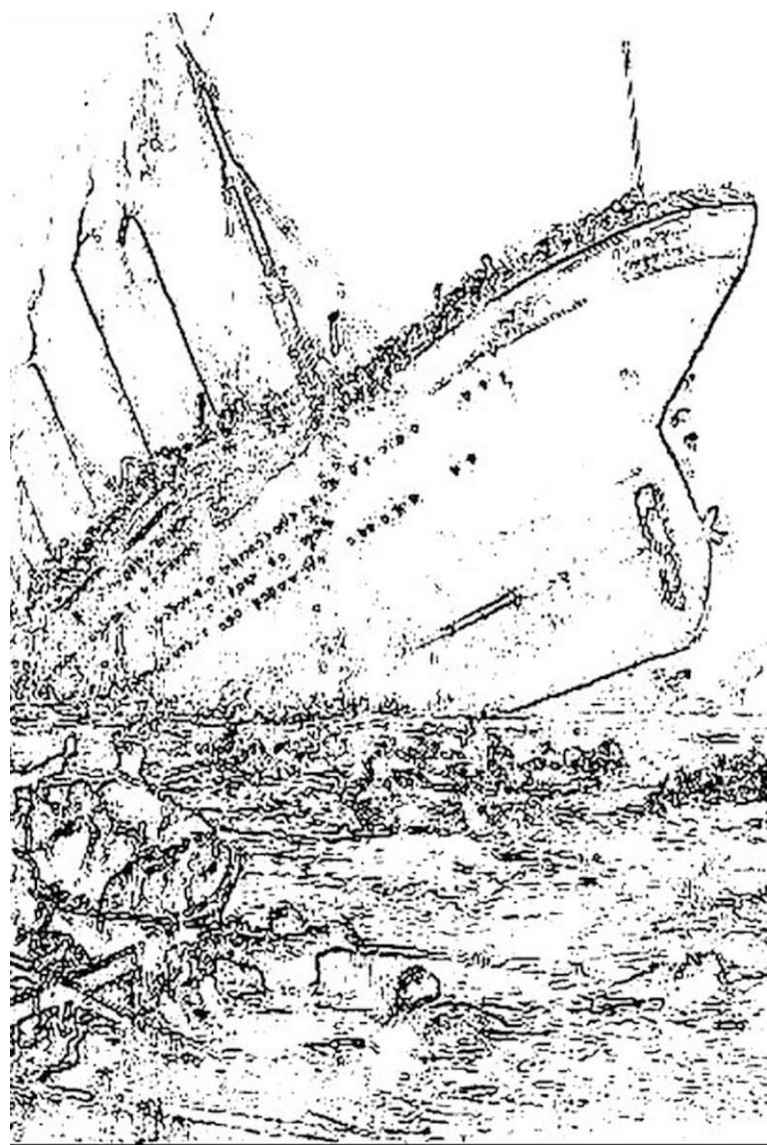
Jeden z najzaujímavejších príbehov o skaze Titanicu je o bohatej žene, ktorá získala miesto v jednom zo záchranných člnov. Keď sa spýtala, či sa ešte pre niečo môže vrátiť do svojej súkromnej kajuty, boli jej dané tri minúty. Prekročila peniaze a vzácne klenoty rozhádzané po podlahe kajuty, chytila tri pomaranče a vrátila sa do záchranného člna. Okolnosti zmenili jej hodnoty; tragédia zmenila jej priority. Pouč sa od nej; buď múdry - stanov si aj ty vo svojom živote priority!

Pri jednom prieskume bola ľuďom nad 90 rokov položená otázka: „Keby ste mali prežiť svoj život znovu, čo by ste robili inak?“ Najčastejšou odpoveďou bolo: „Strávil by som viac času so svojou rodinou a priateľmi.“ Zamyslíme sa, či malicherné veci nekradnú aj príliš veľa nášho času? Aby sme náš život nežili pre nezmyselné veci.

Ak sa naháňaš za niečím malým, zvyčajne ti utečie niečo veľké. Buď múdry a stanov si priority, aby si to, čo teraz žiješ nemusel raz ľutovať. Apoštol Pavol tento princíp pochopil: „Pravda, pokiaľ ide o môj život, neprikladám tomu nijakú cenu. Záleží mi len na tom, aby som dokončil svoje poslanie a službu, ktorú som prijal od Pána Ježiša: vydať svedectvo o evanjeliu Božej milosti.“ (Skutky 20, 24)

Bež pozemský beh života s myšlienkou na večnosť. Boží plán pre tvoj život ťa privedie k víťazstvu!

Pane, daj mi múdrosť, aby som si vedel určiť správne priority. Nech neprídem o cenné veci hľadaním malých a zbytočných. Bez vedenia Ducha Svätého to nikdy nedokážem rozpoznať. Amen.

Nesieš sám svoje bremená?

„Ak spadne, nezostane ležať, lebo mu Hospodin podoprie ruku.“ (Žalm 37, 24)

William Cowper bol kresťan, no prežíval hlbokú krízu. V jednu hmlistú noc si zavolať kočiar a poprosil kočiša, aby ho zaviezol na most cez rieku Temžu. Depresia ho premohla do tej miery, že sa rozhodol spáchať samovraždu. Po dvoch hodinách blúdenia v hmle sa mu kočiš nesmelo priznal, že zablúdil. Cowper nahnevaný tým, koľko času stratil, vystúpil z koča. Chcel ísť na most peši, a tak sa vybral, ako predpokladal, správnym smerom. Keď však chvíľu šiel, ocitol sa pred dverami vlastného domu! Vtedy si uvedomil, že ho zachránila Božia ruka. Pochopil, že spôsob, ako sa dajú ťažkosti a problémy vyriešiť, je ísť k Bohu, nie skočiť do rieky. Všetko, čo ho trápilo, vyrozprával svojmu novému priateľovi – Ježišovi, a jeho srdce našlo stratený pokoj.

Ty máš priateľa Ježiša? Ak áno, tak ver, že aj keď spadneš, nezostaneš ležať, lebo On ti podoprie ruku. Tým, že sa dnes budeš celý deň sťažovať na to, čo sa stalo včera, sa tvoje zajtrajšky nikdy nezlepšia. Zázraky sú skryté v každom nešťastí a v každej ťažkej životnej situácii, no najprv musíš otvoriť svoje srdce a svoje oči, aby si ich mohol vidieť. Až potom doceniš to, aké dôležité pre teba boli ťažké chvíle a víťazstvá v nich vybojované v Ježišovi Kristovi.

Ustarostenosť je bremeno, ktoré ti Boh chce zobrat' z pliec.

Drahý Ježišu, viem, že ak aj spadnem, tak nezostanem ležať, lebo Ty mi podopieraš ruku. Blahoslavený je každý, kto sa na Teba spolieha! Viem, že môžem pokojne zaspáť, lebo Ty mi dávaš bezpečný prístýtok. Ďakujem Ti, že mi uľavuješ v každej tiesni. Amen.

Vieš, že láska začína v srdci?

„Ten, kto nemiluje, nepozná Boha, pretože Boh je láska.“
(1. Jánov 4, 8)

Žil raz jeden slepý človek, ktorý za oknami svojej izby pestoval kvety. S veľkou starostlivosťou a láskou sa o ne staral. A kvety od jari do jesene krásne kvitli. Jedného dňa sa pri dome zastavil istý okoloidúci. Keď zbadal slepého muža zalievajúceho kvety, začudoval sa: „Prosím vás, prečo tie kvety pestujete? Veď ich nevidíte!“ Slepý sa usmial a povedal: „Mám na to hneď tri dôvody. Môžem sa tých kvetín dotýkať, mám rád ich vôňu, no a tým tretím dôvodom ste vy!“ „Ako to, veď ma vôbec nepoznáte!“ „Nepoznám, ale práve tak som si to predstavoval. Iste pôjde okolo niekto, kto má kvety rád a komu urobia veľkú radosť. Zastaví sa u môjho okna, budeme spolu hovoriť, a tak budem mať radosť zase ja.“

Tak je to aj s kresťanstvom. Pravý kresťan má radosť z dávania, lebo nezávidí a je veľkorysý. Boh od nás očakáva, že sa staneme šíriteľmi lásky a radosti. Láska to je rozhodnutie, nielen pocit. A milióny tých, ktorí uverili, dávajú seba do služby lásky. Vo svojom živote zažiješ toľko radosti, koľko jej sám rozdáš druhým. Tak nech sa tvojím mottom stane: „Chcem rásť, aby som mohol dávať. Potrebujem dávať, aby som mohol rásť.“

Nie je dôležité to, čo robíš, ale koľko lásky do toho vložíš. Preto rob aj malé veci s veľkou láskou.

Pane Ježišu, ľudstvo umiera na nedostatok Tvojej lásky. Vlož nám do srdc Svoju lásku, aby sme mohli byť živým znamením Tvojej dobroty. Nech je Tvoja láska v našej tvári, nech hľadá z našich očí, nech vyžaruje z nášho úsmevu a nech je v našom srdečnom pozdrave. Amen.

Vieš byť vd'ačný?

„Ďakujte Hospodinovi, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.“ (Žalm 107, 1)

V Argentíne sa stala táto udalosť: „Bola zima. Otec sa chcel prejsť so svojimi dvoma synčekmi. Zastihla ich silná fujavica a mráz. Stratili smer cesty. Vtedy si uvedomoval otec, čo im hrozí. Chlapci začali plakať. Keď už boli skrehnutí, otec vyzliekol kabát, obidvoch chlapcov obliekol do kabáta, vlačil ich do snehu a ešte sám si na nich ľahol. O niekoľko hodín, keď prišli hľadajúci ľudia, otca našli úplne zmrznutého, ale chlapci žili. Po niekoľkých rokoch, keď sa mladší z nich stal inžinierom a zabudol na svojho otca, starší ho zobral na tieto miesta a povedal: „Za všetko, čím si, vd'ačíš obeti nášho otca. A ty si na to zabudol?“

Buď vd'ačný za všetko okolo seba! Nastavíš sa tak na najvyššiu frekvenciu – frekvenciu lásky. Na vd'ačnosti je krásne to, že sa časom neopotrebuje. Vd'ačnosť je narastajúca sila, ktorá ďalej rastie a prináša ovocie. Čím viac jej máš, tým viac dôvodov pre ňu nájdeš. Mnohí ľudia, zostávajú chudobní len preto, lebo im chýba vd'ačnosť. Nesústred' sa na to, čo ti ešte chýba, na svoje problémy a ťažkosti, ale začni byť vd'ačný za všetky veci, z ktorých máš dobrý pocit, z ktorých sa tešíš, za ľudí, ktorých máš rád... Netráp sa pre to, čo nemáš, ale ďakuj za požehnanie, ktoré máš. Nest'ážuj sa na starosti, ale ďakuj za radosti. Neľfili na t'rne na ruži, ale ďakuj za ružu! Prejavuj vďaku, pretože nič nie je v živote samozrejmé... celý tvoj život je darom. Nič nie je samozrejmé, ani to, že si tu, ani krásny svet, ktorý ťa obklopuje, ani vzťahy, ktorých si súčasťou, ani štúdium, na ktoré ťa prijali, ani dnešné či zajtrašie ráno. Nič. Všetko je to dar. A za dar sa ďakuje. Schopnosť ďakovať z teba robí šťastného človeka.

Cítiť vd'ačnosť a nevyjadriť ju je ako zabaliť darček do okrasného papiera, a potom ho nedarovať.

Pane, ďakujem Ti za Tvoju milosť, dobrotu a lásku, že mi vždy dávaš iba to, čo je pre mňa najlepšie. Amen.

Dôveruješ Bohu?

„Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!“ (Lukáš 11, 13)

Pred rokmi isté talianske noviny priniesli správu, ktorá dojala celú krajinu. V osamelom rodinnom dome vypukol požiar. Obyvateľom sa v poslednom okamihu podarilo vybehnúť von. A kým sa bezmocne prizerali ako plamene pohlcujú ich príbytok, uvedomili si, že chýba päťročný chlapec. Tento ostal v dome. Otec sa chcel za ním rozbehnúť, ale do domu sa už nedalo vstúpiť. Zúfali volali na neho. Vtom sa otvorilo hore okno. Otec na neho skríkol: „Skoč!“ Malý chlapec, ktorý mal pred sebou iba plamene a dym, kričal: „Otec, nevidím Ťa!“ „Ale ja Ťa vidím. Len skoč!“ A chlapec skočil. Padol otcovi priamo do náručia. Tento úžasný príbeh je brilantným príkladom starostlivej otcovskej lásky.

Dôveruješ Bohu Otcovi? V prvom rade si musíš uvedomiť, že On Ťa má veľmi rád. Vedomie, že si milovaný, ti bude pomáhať rásť a pretvárať Ťa. Viera Ťa musí naplňovať radosťou a nadšením. Hlboká, úprimná a zdravá viera pozdvihne tvoj život do výšok. Život v Božej prítomnosti dodá všetkému, čo robíš, zmysel a krásu. Ak bude Boh na prvom mieste v tvojom živote, všetko vynaložené úsilie sa celkom prirodzene zmení na radosť v tvojom srdci.

Viera v Boha, a život podľa evanjelia, ti prinesie radosť a slobodu.

Pane Ježišu, ďakujem Ti za dar viery. Ďakujem Ti za všetkých, cez ktorých si mi ju sprostredkoval. Ďakujem Ti za mojich rodičov, ktorí ma vychovali. Ďakujem za tých, ktorí ma milujú a ktorých milujem ja. Ďakujem za ľudí, ktorí ma povzbudili, potešili, pomohli mi. Ďakujem za úprimných priateľov, za chvíle pokoja. Ďakujem za krásnu prírodu a oči, ktorými ju môžem vnímať, za to pekné, čo mi prináša radosť. Ďakujem Ti za všetko. Amen.

Máš vo svojom živote jasný cieľ?

„...zabúdam na to, čo je za mnou, a usilujem sa o to, čo je predo mnou.“ (Filipanom 3, 13)

Dr. Timothy Johnson, ktorý je lekár, akademik, farár, novinár a spisovateľ, píše: „Potešenie z čítania románu spočíva v tom, že nevieme, ako to dopadne, kým sa nedostaneme na poslednú stránku, a potom spätne premýšľame o tom, ako postavy mohli žiť inak, keby vedeli, aký bude koniec.“

Každý život raz skončí, to je holá realita. Tak ako v románe, aj v našom živote sa raz dostaneme na poslednú stranu. Na samom konci sa už nedá nič zmeniť. Nikdy neprídeme na to, ako by sme mali žiť naše životy, ak nepochopíme dôležitosť skutočnosti, že život sa raz skončí. A čo bude potom? Zastav sa a spýtaj sa sám seba: „To, čo práve teraz robím, nebudem neskôr ľutovať?“ Tvoj život sa vždy odohráva smerom dopredu; nikdy sa neodohráva pospiatky. Pavlova rada na túto tému znie: „aby sme zabúdali na to, čo je za nami a usilovali sa o to, čo je pred nami.“ (Filipanom 3, 13)

Možno patríš medzi takých, ktorí ešte stále svoj život nevložili do Kristových rúk. Možno si to neurobil práve preto, lebo tvoja situácia je taká, že nevieš, čo si máš počať. Keď je ti ťažko, spomeň si, že to nie je o prekážkach, ktorým sa musíš vyhýbať, ale o Bohu, ktorého získaš, ktorý je tvojou nebeskou odmenou, pre ktorú utekáš tento náročný a ťažký beh svojho života.

Nebud' sklamaný, ale pozdvihni svoju hlavu a hľad' vpred na Pána Ježiša! Uvidíš pred sebou jasný cieľ a nebeskú cenu. Tou cenou a aj odmenou je sám Boh. Víťazom je každý, kto dobehne do cieľa.

S Ježišom spoznáš, kto si, aj kam smeruješ.

Drahý Bože, túžim dobehnúť do cieľa a túžim po nebeskej cene. Pomôž mi zdolať všetky životné prekážky a daj mi silu a vytrvalosť, bez ktorých tento cieľ nikdy nedosiahnem. Prosím Ťa o to Otec, v mene Pána Ježiša Krista. Amen.

T

Ku čomu sa upínaš?

„...vaša viera a nádej sa upína na Boha.“ (1. Petrov 1, 21)

Veľký prírodovedec a náboženský filozof Blaise Pascal povedal: „Je trojaký druh ľudí. Jední slúžia Bohu, pretože ho našli; druhí ho hľadajú, pretože ho ešte nenašli; ostatní žijú bez toho, že by ho hľadali alebo našli. Prví sú rozumní a šťastní, druhí sú rozumní, ale zatiaľ nešťastní, tretí sú aj nerozumní, aj nešťastní.“

Ľudia si odjakživa kládli otázku: „Načo vlastne žijem, keď život je plný utrpenia a na jeho konci je smrť?“ Iba Stvoriteľ, ktorý nás stvoril, môže určovať, načo je tu na zemi ľudský život. Odpoveď preto hľadajme u Neho. Stvoriteľ poslal svojho Syna Ježiša Krista na svet, aby nám oznámil, v čom spočíva zmysel nášho života.

Kto neprijíma Kristovo svedectvo o živote, ten sa zrieka riešenia otázky vlastnej existencie. Možno ho bude ten alebo onen úsek života tešiť, ale skôr alebo neskôr prídu problémy, starosti, sklamania, choroby, a tak si aj on položí osudovú otázku: „Aký zmysel to všetko má?“

Aj neveriaci vedia, že raz príde smrť a oni zomrú. Viac nevedia, ani nechcú vedieť. Veriaci kresťania vedia, že smrť je iba začiatkom čohosi iného - nového života a iného jestvovania. Svätý Augustín povedal: „Bože, stvoril si nás pre seba a nespokojné je naše srdce, dokiaľ nespočinie v tebe!“ Teda cieľom života kresťana by nemal byť dobrý život, rodina, kariéra, práca na budovaní sveta. Nemalo by to byť ani splnenie našich snov a predstáv. Cieľom naplneného života veriaceho kresťana musí byť Boh.

Božie ciele dajú nášmu životu pravý zmysel.

Bože, Ty si dokonalá a celá krásna. Kto pátra v myšlienkach po pravde, túži mať Teba, ktorý si jediná Pravda hodná toho, aby sme ju poznali. Kto sa usiluje o pokoj, hľadá Teba. V Tebe môžu nájsť odpočinok aj tie najnepokojnejšie srdcia. Ďakujeme, že Ty dávaš nášmu životu zmysel. Amen.

Myslíš, že pred Bohom niečo zatajíš?

„Ved' nič nie je také zahalené, aby nebolo odhalené, a nič nie je natoľko skryté, aby nevyšlo najavo.“ (Lukáš 12, 2)

UP. P. Rubensa (1577 - 1640), slávneho flámskeho maliara, si objednal veľký boháč portrét. Rubens mu vyhovel. Lenže boháč bol úžerník. Zdalo sa mu, že obraz je drahý. Preto povedal: „Na tom obraze sa nepodobám na seba, preto vám ho nevyplatím. Nechcem ho.“ Rubens pristal a povedal: „Áno, len vás prosím, potvrďte mi to na papieri.“ Boháč sa tešil, že má peniaze a nemusí obraz kúpiť. S radosťou to podpísal. O niekoľko dní mal Rubens výstavu, vyvesil tam aj tento obraz a napísal pod neho: Portrét starého úžerníka. O dva dni neznámy človek za trojnásobnú cenu kúpil tento obraz. Ten neznámy bol poslaný od toho boháča. To preto, že ho všetci na obraze spoznali. A vedeli aj to, že je veľmi skúpy. Nedomnievajme sa, že nás druhí nepoznajú, keď sme chamtiví, namyslení... nedomnievajme sa, že nás Boh prehliadne.

Všetko raz vyjde na povrch a na svetlo, „lebo niečo skryté, čo by nevyšlo najavo, a niečo tajné, čo by sa nezviedlo.“ (Lukáš 12, 2) So všetkými tajnosťami je to tak. Pred Pánom Bohom neexistujú žiadne tajomstvá. Neurobíš nič, čo by sa ti podarilo skryť Božiemu zraku a ani sa ti nepodarí urobiť niečo poza Boží chrbát. Tajomstvá budú tajomstvami, ale iba do určitého času, a raz sa pekne ukáže pravda, ako to vlastne bolo. Pre teba je iba jedno riešenie, to ktoré ti ponúka náš Pán a Spasiteľ Ježiš Kristus. Neboj sa prísť k Nemu a vyznať Mu všetko, čo ťa trápi, čo ťa ťaží, čo ťa vzdialuje od Neho. On ťa z toho všetkého omilostí a dá ti istotu, že pred nebeským Otcom už nie je nič zatajené, lebo v Kristovi ti je všetko odpustené.

Možno sa ti podarí oklamať ľudí, ale Boh pozná tvoje srdce.

Pane, Bože, ďakujem Ti, že v Tvojich rukách je môj život. Ty poznáš všetky moje túžby; ani moje vzdychy nie sú skryté pred Tebou. Pomôž mi kráčať v nevinnosti, vykúp ma a buď ku mne milostivý. Nech moje nohy pevne stoja na rovnej ceste. V mene Pána Ježiša Krista. Amen.

Si pyšný na to, že t'a obdivujú?

„Či teda jete alebo pijete, alebo čokoľvek robíte, všetko robte na Božiu slávu.“ (1. Korint'anom 10, 31)

Úprimne veriaci mladý človek odišiel na púšť, aby odlúčený od sveta, mohol slúžiť Pánu Bohu. Ale aj tu ho trápila otázka, či to robí správne, či si týmto spôsobom života zaistí večnú spásu. Raz mal sen. V tom sne prišiel k nemu anjel a ten ho vyzval, aby ho nasledoval. A tak šiel za anjelom až prišli k veľkému chudobnému domčeku. Anjel nenápadne otvoril dvere, vošli dnu a pozorovali dievča, ktoré čistilo veľmi špinavú drevenú podlahu. Naraz sa dievča vzpriamilo, aby si oddýchlo a vtedy si povzdychlo: „Bože, všetko robím pre teba, aj tú drinu na tvoju česť a slávu!“ Potom nenápadne odišli a anjel ho zaviedol do veľkého chrámu v meste. Chrám bol preplnený ľuďmi. Na kazateľnici bol mladý kazateľ a nadšene kázal. Všetci ho počúvali a niektorí si aj poplakali. Keď kázeň skončil, ľudia boli zamyslení a kazateľ odchádzal spokojný. Zdalo sa, že bol pyšný na to, ako sa mu kázeň vydarila.

Vtedy sa anjel opýtal pustovníka: „Čo si myslíš, kto viac urobil pre svoju spásu – ten kazateľ alebo to dievča?“ Pustovník bez rozmýšľania povedal: „Zaiste ten kazateľ, ktorý povzbudil toľkých ľudí.“ Anjel mu však povedal: „Mýliš sa. Kazateľ iste urobil veľa, keď povzbudil toľkých ľudí, ale pre svoju spásu nič neurobil. To preto, že nehľadal Božiu slávu, ale svoju slávu. To dievča robilo všetko na Božiu česť a slávu.“

Nezáleží na tom čo robíš, ale na tom, ako to robíš. Pán Boh nepozerá na veľkosť a dôležitosť tvojich skutkov, ale na lásku, s ktorou si svoje skutky vykonal.

Nebeský Otče, Ty si želáš, aby som všetko, čo robím, robil na Tvoju česť a slávu. S veľkou radosťou a láskou chcem plniť toto Tvoje želanie. Prijmi preto všetko moje konanie, moje modlitby, každý môj krok, vedomú aj nevedomú činnosť, každý nádych a výdych, každý úder môjho srdca, činnosť každej bunky môjho tela, na Tvoju česť a slávu. Amen.

Túžiš sa stať dedičom neba?

„Tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno,“ (Ján 1, 12)

Jeden bohatý pán mal veľkého dlžníka. Dlžník náhle zomrel. Pán nenašiel po ňom nič, iba jedného dvojročného syna. Toho si vzal k sebe do kaštieľa. Chlapec rástol s boháčovým synom. Keď mal chlapec dvanásť rokov, boháč si ho zavolať k sebe, odovzdal mu list, aby si ho prečítal. A chlapec v ňom s hrôzou čítal, aké dlhy zanechal po sebe jeho otec, čo stojí jeho živobytie a zaopatrenie v pánovom kaštieľi. Keď list dočítal, pán sa na neho súciteľne pozrel a povedal: „Vidíš, koľko si mi dlžný? Ale neboj sa! Môj syn si ťa obľúbil ako brata a prosil ma, aby som ti všetko odpustil. Preto ten list trhám.“ A potom si prečítal druhý list. Bolo v ňom toto: „Keďže si ťa môj syn vzal za brata, prijímam ťa za svojho syna a robím ťa dedičom spolu s mojím synom. Teraz už nie si dlžníkom, ale mojím bohatým synom.“ Kto by vedel opísať radosť tohto chlapca?

Tým šťastným synom je každý, kto uveril a prijal pravdu evanjelia, a vyznal Ježiša ako svojho Pána a Spasiteľa! Môžeš sa ním stať aj ty, „ak uveríš v Jeho meno,“ (Ján 1, 12) V Ježišovi sme sa stali Božími Synmi (dcérami), a tým aj dedičmi neba, lebo: „Všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi.“ (Rimanom 8, 14)

„Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás vo svojom veľkom milosrdenstve vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych znovuzrodil pre živú nádej, pre neporušiteľné, nepoškrvnené a nevädnuce dedičstvo. Ono sa uchováva pre vás v nebi.“ (1. Petrov 1, 3-4)

Ak miluješ Krista dnes, budeš Mu spievať chvály aj vo večnosti.

Vďaka Ti, Bože, za víťazstvo, ktoré si nám dal skrze Svojho Syna, nášho Pána Ježiša Krista. Ďakujem Ti, že vierou mám aj ja prístup k tejto milosti, v ktorej zotrávam, aj sa chválím nádejou na Božiu slávu. Amen.

Navštevuješ dom modlitby?

„Môj dom sa bude volať domom modlitby.“ (Matúš 21, 13)

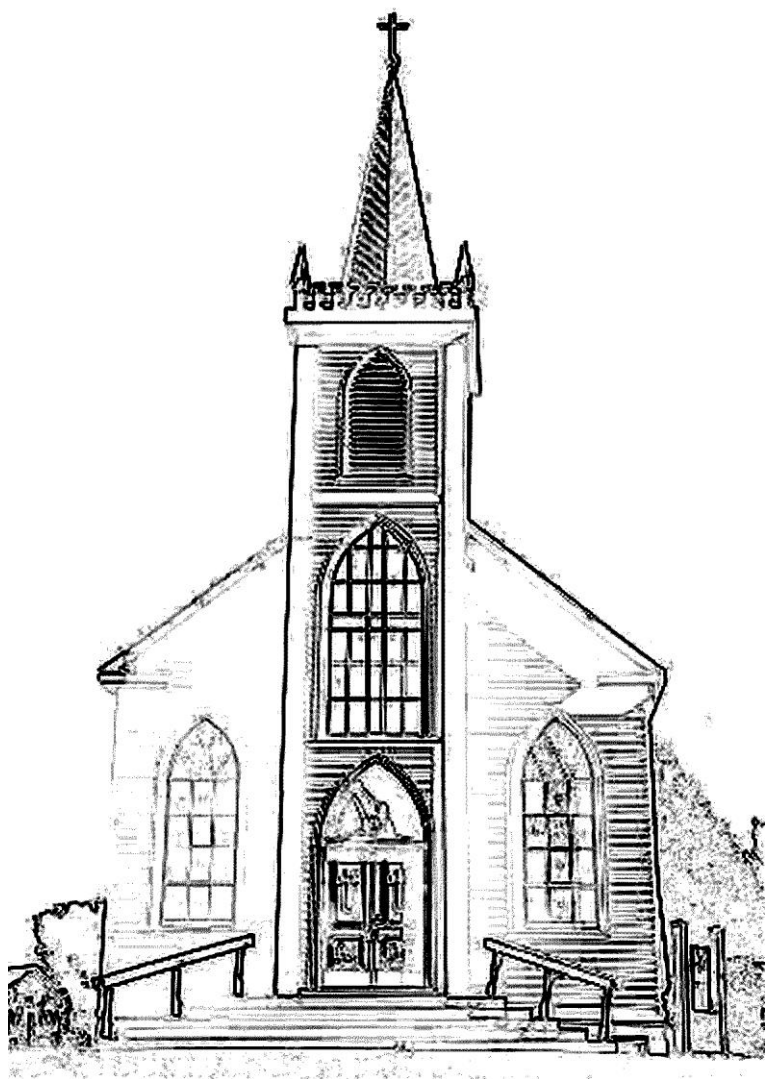
Istý človek hľadal dokonalú cirkev. Metodistickému kazateľovi Spurgeonovi povedal, že sa nemôže rozhodnúť vstúpiť do nejakej cirkvi, nakoľko žiadna nedosahuje ideál dokonalosti. Spurgeon mu na to odpovedal: „To je pravda, že dokonalá cirkev nejestvuje. Keď chcete na takú cirkev čakať, musíte čakať, kým neprídete do neba. Keby ste aj takú cirkev našli, tá by vás neprijala, lebo vy tiež nie ste dokonalý. A ak by vás prijala, stala by sa nedokonalou.“

Aj v dnešnej dobe veľa ľudí prestalo chodiť do svojich kostolov. Majú na to skutočne vážny dôvod - vidia v nich nedokonalých ľudí, ktorí sa nesprávajú podľa ich predstáv. Preto z ich úst počuť: „No predsa nebudem chodiť do takého spoločenstva.“ Silný argument a dobrá výhovorka. Otázkou je, či aj moja prítomnosť v kostole by nebola pre niekoho iného dôvodom na pohoršenie.

Do kostola nechodíme kvôli nedokonalým ľuďom, ale kvôli dokonalému Bohu, aby sme Mu vyjadrili vďačnosť a oslávili Ho! Pán Ježiš pre našu záchranu zomrel na kríži. Či to nie je dosť veľkým dôvodom na vzdávanie vďaky? Jeho slová sú: „Môj dom sa bude volať domom modlitby.“ (Matúš 21, 13) Nerobme z neho lotrovský pelech! Prijmime do srdca Ježišove slová: „Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu.“ (Matúš 11, 29)

Odmietanie Boha sa nedá ospravedlniť nijakou výhovorkou.

Pane, naplň moje srdce láskou a radosťou; môj rozum jasnými myšlienkami a dobrými nápadmi; moje oči smiechom, moje uši harmonickými zvukmi, hudbou, ktorú majú radi aj anjeli; moje ruky nežnosťou, švihom a ochotou pomôcť, moje plecia silou a elánom; moje nohy tancom, celé moje telo spokojnosťou. Pane, daj, nech som vďačný za všetko, čo si stvoril. Uč ma byť vďačným, jednoduchým a skromným. Požehnávaj ma na všetkých mojich cestách. V mene Ježiša Krista. Amen.

Máš v sebe zľutovanie?

„...lebo som neprišiel svet odsúdiť, ale spasit’.“ (Ján 12, 47)

Gertrud von le Fort v knihe Pilátova žena uvádza scénu, keď Pilátova žena ide do spoločnosti kresťanov a je spoznaná. Nechcú ju preto vpustiť. Ona ale hovorí: „Nehľadala som tu Božiu spravodlivosť, ale len Kristovo zľutovanie – to, ktoré nie je z tohto sveta. Avšak vy ste ho poznali práve tak málo, ako ho poznal môj manžel.“

Aby si mohol svojím životom ukazovať na Ježiša, potrebuješ sa s Ním najprv stretnúť! Potrebuješ s Ním „chodiť“ každý deň. Potrebuješ Ho spoznať. Potrebuješ Ho pochopiť. Potrebuješ Ho mať rád. Potom budeš konať a zmýšľať ako On, a staneš sa skutočným kresťanom, nie len kresťanom podľa mena. A Ježišova láska v Tebe vykoná zázraky a ty sa staneš svetlom a soľou pre tento svet.

Nezabúdaj, Ježiš nikoho neodsudzuje. On neprišiel, aby súdil svet, ale aby ho spasil. Odpúšťa ti hriechy a chce, aby si aj ty odpúšťal. A nezabúdaj, najhlavnejšie prikázanie hovorí: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou dušou, celou myslou a celou silou. Druhé je toto: Milovať budeš svojho bližneho ako seba samého.“ (Marek 12, 30-31)

Len, ak dokážeš milovať a odpúšťať, tak si pravým kresťanom.

Pane Ježišu, Ty ma povolávaš k láske, lebo iba dokonalá láska dokáže robiť zázraky. Pomôž mi žiť v Tvojej láske a robiť dobré skutky na Tvoju slávu, aby v nich bol oslávený náš Boh Otec, ktorý je na nebesiach. Amen.

Rozmýšľal si už, čo bude po smrti?

**„Kto má Syna, má život; kto nemá Božieho Syna, nemá život.“
(1. Jánov 5, 12)**

Slávnym talianskym básnikom A. Dante (1265 - 1321) bol z politických dôvodov vyhnaný zo svojej vlasti. Zomrel vo vyhnanstve v Ravenne. Sotva zavrel oči, otvorili sa oči jeho rodákov vo Florencii a chceli básnika pochovať so slávou vo svojom meste. Obyvatelia Ravenny však jeho mŕtvolu nevydali. Nestáli ste o neho za živa, nedostanete ho ani po smrti.

Ak nestojíme o Boha v živote, nedostane sa nám ho ani po smrti. Pravdou je, že každý, kto sa narodil, raz zomrie. Podľa Božieho Slova sú dve formy života: jednou je radosť a plnosť a druhou je zúfalstvo a beznádej. Záleží nie na tom ako zomrieme, ale na tom pre koho sa rozhodneme. „Byť v nebi znamená žiť navždy život v plnosti Božej prítomnosti a lásky. Peklo, to je stav večného zúfalstva, výčitiek svedomia, nenaplnenosti, osamelosti a nenávisť. Do takejto situácie, sa človek dostane, ak odmietne Boha. Ten, kto odmietne Boha, ten sa zrieka aj Božej lásky.

Boh vo Svojom Synovi Ježišovi Kristovi dáva každému človekovi nádej. V Ňom nám daroval lásku a milosť. A dal aj nám istotu a možnosť získať nielen večný raj, ale prežívať raj aj tu na zemi, síce nedokonalý, ale plnohodnotný. Vzkriesenie Ježiša Krista otvára cestu človeku k Pánu Bohu. Dobrovoľne a bez násilia. A to je odpoveďou na otázku: „Čo bude po smrti?“ S Ježišom Kristom večný život a spasenie bez Neho večná smrť, blúdenie a bezmocnosť.

Božia láska sa stáva bezmocnou tam, kde je odmietnutá.

Pane Ježišu Kriste, ďakujeme Ti, že si už pred nami prešiel prúdmi smrti a otvoril si nám cestu k životu. Prosím, otváraj aj mne oči, aby som poznával, že Ty si Emanuel – Boh s nami. Ďakujem, že Ty si so mnou vo všetkom, čím budem prechádzať, až do poslednej chvíle môjho života. Amen.

Už si obrátil?

„...vy predsa neviete, čo bude zajtra s vašim životom. Ved' ste para, ktorá sa na chvíľu ukáže, a potom mizne.“ (Jakub 4, 14)

K veľkému anglickému kazateľovi Charlesovi Spurgeonovi prišiel raz po jednej kázni mladý muž a povedal: „Pán kazateľ, máte pravdu, tiež musím nájsť toho muža z Golgoty a stať sa Božím dieťaťom. Jedného dňa sa obrátim.“ „Jedného dňa?“ opýtal sa Spurgeon. „Áno, neskôr.“ „Neskôr? Prečo nie dnes?“ Tu vysvetľuje ten mladý muž trochu neisto: „Rád by som bol spasený, a preto sa raz aj obrátim k Ježišovi. Ale predtým by som rád ešte niečo mal zo života.“ Vtedy sa Spurgeon hlasno rozosmial a povedal: „Mladý muž, ste veľmi nenáročný. Aby som mal niečo zo života, to by mne nestačilo. Ja nechcem niečo zo života, ale život. A v mojej Biblii sú napísané Ježišove slová: „Ja som prišiel, aby mali život a mali ho hojnejší.“

Kedy je správny čas uveriť? Nikto z nás nevie, koľko času mu ešte zostáva do smrti. Deň sa ešte neskončil a už myslíme na to, čo budeme robiť zajtra, o týždeň, o mesiac, o rok. Všetci máme nejaké sny a plány do budúcnosti, ktoré si prajeme, aby sa naplnili. Túžime po materiálnych veciach, ale aj po zdraví, láske, priateľstve. Neraz pri tom zabúdame na to, že raz sa náš zemský život skončí. Samozrejme, že je dobré starať sa o svoje zdravie, milovať blížnych, pracovať, aby sme materiálne zabezpečili svoje rodiny, ale nesmieme zabúdať, že príde hodina, kedy tomu všetkému bude koniec. A preto sa zamyslime nad tým, čo bude po smrti.

Lebo čo osoží človeku, keby získal čo hneď i celý svet a svoju dušu stratil? (Marek 8, 36)

Pane Ježišu, Ty si povedal: „Kto verí vo mňa ma večný život.“ Ja verím týmto slovám a ďakujem Ti za dar viery, za milosť a spásu. Ďakujem, že si sa obetoval za moje hriechy, aby som ja mohol večne žiť. Amen.

Neklameš sám seba?

„Ty, prečo opovrhuješ svojim bratom? Všetci sa totiž postavíme pred Boží súdny stolec.“ (Rimanom 14, 10)

Istý človek sa veľmi vážne pohádal so svojim známym. Dlho nosil v sebe hnev a nenávisť. Napokon sa rozhodol, že ho zabije. Ukryl sa v lese za strom pri ceste, ktorou sa jeho známy každý večer vracal z práce. Keď sa priblížil na dostrel, vytiahol revolver, natiahol, namieril a stlačil spúšť. Revolver sa však zasekol a nevystrelil. Známy prešiel a ani netušil, že mu vlastne išlo o život. Odišiel aj útočník. Keď ho zlosť prešla, upokojil sa a pomyslel si, že sa vlastne nič nestalo. „Veď som ho nezabil, a ani ma nikto nevidel.“

Ako ľahko človek dokáže uveriť svojmu sebaklamu. Veď čo chýbalo, aby ho zastrelil? Však žije, a tak sa predsa nič hrozného nestalo. Ale v Božom Slove je napísané: „Každý, kto nenávidí svojho brata, je vrah; a viete, že ani jeden vrah nemá v sebe večný život.“ (1. Jánov 3, 15) Tento skutok je veľmi vážnym porušením Božieho prikázania: **Nezabiješ!** Aby sme sa vyhli trestu, tak si nájdeme nejakú výhovorku. Pred Bohom však nič nezatajíme. On vidí aj to, čo je skryté, dokonca vidí aj do nášho srdca. Boha neoklameme!

Možno aj ty niekedy konáš vo svojom živote podobným spôsobom. Vyznaj to Bohu! Inak tvoje svedomie, aj tvoj vzťah s Bohom, zostanú zaťažené hriechom.

Jediným zmizíkom na ľudské hriechy je Kristova krv.

Požehnaný si, Bože. Ty vieš všetko, poznáš myšlienky človeka a vidíš aj do našich srdc. Ty si poslal na zem Svojho Syna Ježiša, aby nás uzdravil zo všetkých chorôb hriechu. Zaobchádzaj s nami podľa Svojho milosrdenstva. Pomôž nám žiť v opravdivej bázni pred Tebou a zachovávať Tvoje prikázania. Nech Ti naše životy prinášajú česť, chválu a slávu. Amen.

Aká je tvoja reč?

„Chráň si teda jazyk pred zlom, svoje pery pred lživými rečami.“ (Žalm 34, 14)

Klameš ostatným? Urážaš ich, či hovoríš o nich zlé? Alebo hovoríš povzbudzujúce, život dávajúce slová, ktoré prinášajú radosť každému, koho stretneš?

Jedného dňa sa vybral otec so svojim synom na trh. Otec sedel na oslíkovi a chlapec kráčal povedľa. Okoloidúci ľudia si hovorili: „Strašné veci sa dnes dejú. Veľký a silný sedí na chrbte zvieratá, kým malý musí kráčať.“ A tak otec zostúpil z osla a sadol si syn. O chvíľu stretli ďalších ľudí. Prekvapene sa na nich dívali a poznamenali: „To je strašné. Otec ide peši a chlapec si spokojne sedí.“ Len čo si obidvaja sadli na oslíka, už počuli hlasy ďalších ľudí: „Tí ľudia nemajú ani trochu súcitu. Dvaja sedia na jednom zvieratí.“ A tak zoskočili dolu a obaja kráčali vedľa oslíka. Keď sa onedlho stretli s tými, ktorí sa z trhu vracali, počuli za sebou smiech: „Blázni. Zviera nič nenesie a oni obaja kráčajú vedľa neho.“

Blázon je, kto súdi druhého. Zasnávajme svoje ústa Bohu a používajme ich na chválu, uctievanie, povzbudzovanie a vzdávanie vďaky. Nech Božie Slovo plní našu pamäť, vládne v našom srdci a riadi naše kroky. Nech vernosť Ježišovi je v našom živote vidieť, aj počuť.

Skôr, ako sa tvoj jazyk zahryzne do iných, zahryzni si doňho.

Pane, môj Bože, pomôž mi, aby moje slová prinášali radosť a život tým, ktorí sú okolo mňa. Nech je moje srdce plné vďaky a moje ústa nech Ťa chvália a oslavujú, lebo Ty si toho hoden. Amen.

Veríš, že láska dokáže robiť zázraky?

**„Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im.“
(Matúš 7, 12)**

Učiteľka z osobitnej školy v Brazílii hovorí, že mala učiť v triede, kde bolo 37 detí. Niektoré boli podvýživné, neurotické, agresívne. Uvedomovala si, že to nebude mať ľahké. Odmietli učenie i disciplínu, a preto bola malomyselná. Rozhodla sa riadiť vo vzťahu k deťom podľa evanjelia. Pokora a láska pomaly začínali prinášať výsledok. Raz požiadala deti, aby napísali odpoveď na tému: „Akú učiteľku by si želali?“ Všetci napísali rovnako: „Aby bola úprimná, aby nás niečo naučila, aby s nami hovorila, aby sa na nás stále usmievala, aby sa nehnevala...“ „Dobre,“ povedala - „súhlasím, ale urobme dohodu.“ A pokúsila sa im vysvetliť slová evanjelia: „Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im.“ (Matúš 7, 12) A povedala im, že aj jej by sa páčili žiaci, ktorí by boli úprimní, učili sa a boli dobrí. A preto sa treba snažiť, aby sme boli takí, akí by mali byť druhí k nám. Žiaci prijali jej návrh a v triede sa všetko zmenilo. Navzájom si pomáhali, boli k sebe dobrí a trieda dosahovala mimoriadne výsledky. A čo ich tak úplne zmenilo? Pokora a láska!

Aj trocha lásky dokáže spôsobiť obrovskú zmenu.

Pane Ježišu, nech Tvoja láska sa našou láskou stane. Tvoja láska má moc zmeniť ľudí, má moc zmeniť svet. Premieňaj nás Svojou láskou, aby sme mohli aj my skrze Tvoju lásku meniť svet a ľudí na miestach, kde nás posielaš. Amen.

Si kresťanom iba v kostole?

„Deti, nemilujme slovom ani jazykom, ale skutkom, opravdivo.“ (1. Jánov 3, 18)

Na nové miesto prišiel mladý farár. Bol plný horlivosti, a preto si zaumienil, že upevní vieru vo farnosti tým, že v kázaniach preberie celé učenie o Bohu. A tak začal o podstate Božej existencie, o Božích vlastnostiach... Po jednej z týchto kázni sa stretol so staršou ženou z farnosti, matkou štyroch dobre vychovaných detí a tá mu povedala: „Pán farár, to vaše učené rozprávanie by zo mňa kresťanku neurobilo. Náš starý pán farár nás našťastie vychovával jednoducho. Učil nás poznávať Pána Ježiša, učil nás dôverovať, že jeho Otec je tiež náš nebeský Otec. A čo je hlavné, učil nás každodenne žiť v Ježišovom duchu.“

Viac viery, to znamená lepšie poznať Pána Ježiša, lepšie žiť podľa Jeho evanjelia. Nikto neuverí slovám, ak za nimi nestoja skutky. Roznecovať Boží dar v sebe sa dá pri všetkom, čo robíš, ak to robíš pre Pána a s Ním. Slovo „viera“ v jazyku, ktorým hovoril Pán Ježiš, ma asi taký zmysel, ako „nechať sa viesť“ a „nechať sa riadiť.“ Kresťanský život je o tom, že Boh a nie my – je centrom všetkého. Evanjelium hovorí o zrieknutí sa seba a darovaní sa Kristovi. Naša viera, to je odpoveď na pôsobenie Kristovho ducha v nás. Kresťan má myslieť ako Božie dieťa, hovoriť ako Božie dieťa, konať ako Božie dieťa, a to bude tá sila, ktorá zmení svet.

Byť kresťanom nemôžeš byť na hodinu v nedeľu a po päť minút ráno a večer. Byť kresťanom znamená byť ním nepretržite.

Nebeský Otče, s vierou beriem Sväté písmo - Bibliu. Verím, že obsahuje slová, ktoré mi majú byť svetlom na životnej ceste. Pane Ježišu, láskou k Tebe mi rozohrej srdce, ako horelo emauzským učeníkom, keď si im vysvetľoval Písmo. Pomáhaj aj mne pochopiť slová, ktoré sú v ňom napísané a daj mi silu podľa nich aj žiť. Amen.

Pozval si už Ježiša do svojho srdca?

„Boh, ktorý stvoril svet a všetko, čo je v ňom, tento Boh, keďže je Pánom neba i zeme, nebýva v chrámoch zhotovených rukami,“ (Skutky 17, 24)

RAbín, Martin Buber, si pozval na návštevu vážených hostí. Boli to učení ľudia. Svojich hostí prekvapil otázkou: „Kde býva Boh?“ Všetci sa zasmiali a jeden z nich povedal: „Ako len môžeš položiť takúto otázku. Svet je predsa plný Božej slávy.“ Rabín však zodpovedal otázku sám: „Boh býva tam, kam ho pozvali, aby vstúpil.“ Boh príde skutočne iba k tomu, kto Ho pozve. Klope na srdce každého človeka a čaká, kto Mu otvorí: „Hľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem jesť s ním, a on so mnou.“ (Zjavenia 3, 20)

A ty si už začul Jeho hlas? Už k tebe prehovoril? „Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, k tomu vojdem.“ Pán Ježiš k nikomu nevojde nasilu. Vojde len k tomu, kto Ho pustí do svojho vnútra. Pri dverách sú vždy dvaja. Z jednej i druhej strany. Jeden, ktorý klope a druhý, ktorý počuje klopanie a ten mu buď otvorí, alebo nie. Pust', Pána Ježiša do vnútra svojho srdca! Kľučka je iba z tvojej strany. On chce vstúpiť a darovať ti život. Lebo mimo Neho je len smrť! Chce byť súčasťou tvojho života. Chce ťa zachrániť. On je tvojím Spasiteľom, On je tvojím Záchrancom.

Pre Ježiša si cennejší ako ten najdrahší diamant.

Spasiteľu, prosím príd! Vojdi láskavo do môjho srdca. Ty prichádzaš s večným životom a vládneš vo včasnosti i potom. Buď mojim hosťom v každej minúte môjho života. Amen.

Ako sa správaš k ľuďom?

„Vaša prívetivosť nech je známa všetkým ľuďom.“ (Filipanom 4, 5 - ROH)

Do preplneného vlaku si sadla mladá dievčina. Akási dáma v zlej nálade sa posadila vedľa nej, a pritom do nej hrubo vrážala svojou batožinou. Cestujúci, ktorý sedel oproti, bol z toho veľmi rozčarovaný, a spýtal sa dievčiny, prečo sa neohradila. Tá s úsmevom odpovedala: „Pre takú maličkosť, veď naša spoločná cesta je taká krátka!“

Aká veľká pravda. Naša životná cesta je veľmi krátka! Nezatemňujme ju nepodstatnými vecami. Odpoveď tejto dievčiny by mala byť heslom pre naše každodenné správanie. Aj apoštol Pavol napomína: „Vaša prívetivosť nech je známa všetkým ľuďom.“ (Filipanom 4, 5)

Dobrotivosť - to nie je trvať na svojich právach. Život ti ponúka dosť príležitosti prejavovať dobrotivosť, prejavovať lásku. Využívaj ich! Veď dnes nevieš, či k tomu ešte budeš mať zajtra príležitosť? To, čo som práve niekomu povedal, sú možno posledné slová, ktoré odo mňa počul.

„Aké dobré je slovo v pravý čas!“ (Príslovia 15, 23) Nech Pán ochraňuje naše ústa pred každým bezcenným slovom. Nech z našich úst vychádzajú slová pokoja a lásky voči svojmu blížnemu.

Tvoja láska ku Kristovi je iba taká, ako tvoja láska k blížnym.

Pane, chráň moje ústa pred márnymi slovami. Nech z mojich úst vychádzajú slová lásky, ktoré budujú a nie slová hnevu, ktoré zraňujú. Nech je moja dobrotivosť známa na miestach, kam ma posielaš. Nech „milovať“ budeš svojho blížneho ako seba samého,“ je počuť z mojich úst, aj z môjho srdca. Amen.

Počul si už o troch grošoch?

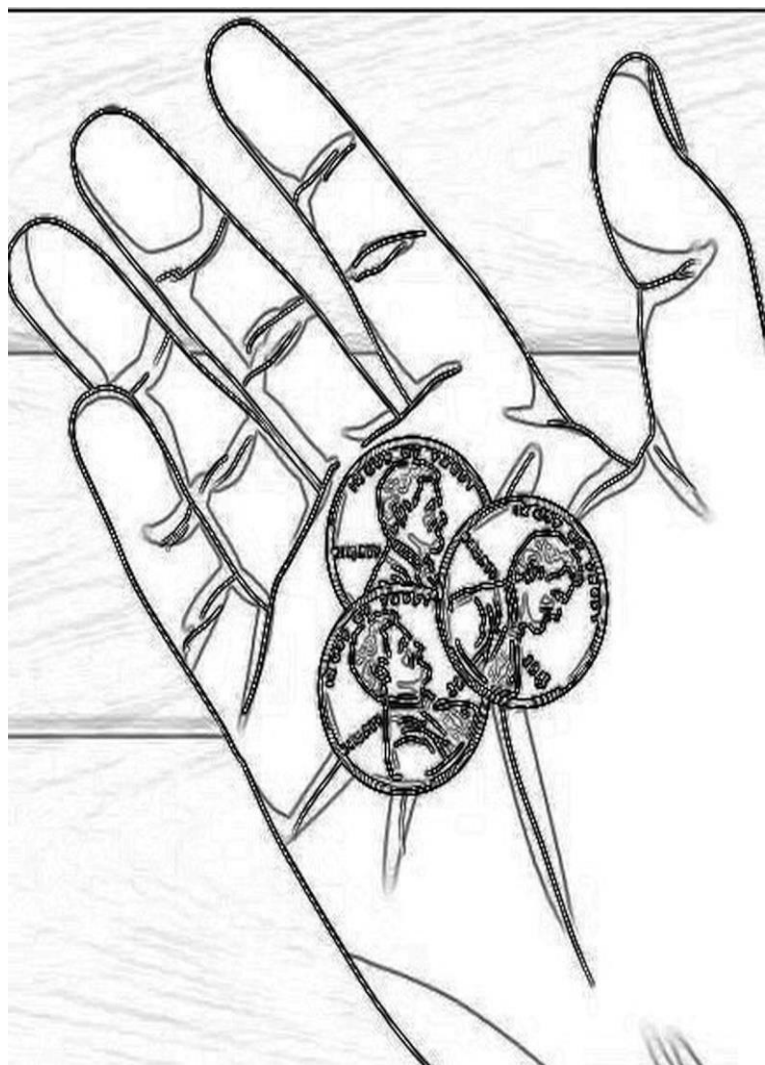
„Púšťaj svoj chlieb po vodnej hladine, lebo po mnohých dňoch ho nájdeš.“ (Kazateľ 11, 1)

Môj dobrý priateľ veľmi rád pripomína poučnú rozprávku o troch grošoch. Je o človeku, ktorý pracoval na poli. Tam sa s ním dal do reči kráľ a opýtal sa ho, akú má plácu za svoju ťažkú robotu. Odpovedal, že má každý deň tri groše a kráľ sa zadivil, že je to málo a nevie si predstaviť ako z nich dokáže vyžiť. A chudobný človek dodal: „Jaj, vaša jasnosť, čo by len vyžiť, to by ešte bolo ľahko, ale ja z tých troch grošov prvý vraciam, druhý požičiavam a iba na tom treťom sám žijem.“ Ale kráľ tomu vôbec nerozumel, ako by to mohlo byť, z troch grošov i vracať, i požičiavať, i vyžiť. A tak mu tento chudobný človek vysvetľuje: „Nuž, najjasnejší pane, to je takto! Chovám si otca už starého a nevládneho, tomu vraciam, bo on ma vychoval. Ale chovám i malého syna, tomu požičiavam, aby mi vrátil, keď ostariem. A na treťom groši aj sám potrebujem žiť.“

V Biblii je napísané, že si máme ctiť svojho otca i svoju matku. (Exodus 20, 12) A tak si vážme rodičov, ktorí nám dali život a ktorí nás vychovali. Oni sú do veľkej miery zodpovední za to, kým sme, aké máme vzdelanie a čo sme dosiahli. V Biblii je napísané: „Pravda, nijaká prísna výchova v tej chvíli sa nezdá radostná, ale trpká; neskôr však prináša ovocie pokoja a spravodlivosti tým, ktorých vycvičila.“ (Židom 12, 11) Vychovávajme svoje deti tak, aby aj ony vedeli oceniť naše námahy, obety, bezsenné noci a starostlivosť. Naše deti nám to potom vrátia aj s úrokmi.

Deti nikdy neboli dobré v počúvaní starších, ale nikdy nezlyhali v ich napodobňovaní.

Drahý Bože, Ty nám vo Svojom Slove dávaš príkaz, aby sme si ctili svojho otca aj svoju matku. A pripomínaš nám, aby sme s láskou vychovávali svoje deti. Pomôž nám žiť tak, aby sme zanechali svojim deťom dobrý príklad hodný nasledovania. Nech púšťame svoj chlieb po vode, aby sme ho po mnohých rokoch našli. Bez lásky to nepôjde. Pane, nech naša láska k Tebe a láska k blíznym bude pre nich dobrým príkladom. Amen.

Čo nosíš vo svojom srdci?

„Dobry človek vynáša dobro z dobrého pokladu srdca a zlý človek vynáša zlo zo zlého srdca,“ (Lukáš 6, 45)

Jedného dňa dal bohatý muž chudobnému plný kôš smetí. Chudobný muž ho vzal a odišiel. Keď sa vrátil, dal tomu bohatému mužovi kôš naspäť, ale bol plný nádherných kvetov. Bohatý muž sa udivene spýtal: „Prečo si mi vrátil môj kôš plný krásnych kvetov, keď ja som ti dal iba odpad?“ Chudobný muž sa pousmial a povedal: „Každý dáva len to, čo nosí vo svojom srdci.“

V Žalme 24 je položená otázka: „Kto smie vystúpiť na vrch Hospodina? Kto sa smie postaviť na jeho svätom mieste? A hneď tam nájdeme aj odpoveď: „Ten, kto má ruky nevinné a srdce čisté; ten, kto sa neobracia k márnosti, ani falošne neprisahá.“ (Žalm 24, 3-4) Pán Ježiš v reči na vrchu hovorí: „Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.“ (Matúš 5, 8) Boh neposudzuje ako človek: „Ja neposudzujem tak ako človek. Ten si všíma zovňajšok, Hospodin si však všíma srdce.“ (1. Samuelova 16, 7) Iba ľudia s čistým srdcom uvidia Božiu slávu.

Aké je to čisté srdce? Čisté srdce je ako Ježišovo, to je srdce plné lásky. Srdce očistené od zla, ktoré vychádza z jeho vnútra, lebo „z ľudského srdca, vychádzajú zlé myšlienky, smilstvá, krádeže, vraždy, cudzoložstvá, chamtivosť, podlosť, podvody, neviazanosť, závistlivé pohľady, rúhanie, pýcha, pochabosť. Všetko toto zlo vychádza zvnútra a poškrvňuje človeka.“ (Marek 7, 21-23)

Nechajme si Pánom Ježišom očistiť naše srdcia. Lebo „cieľom prikázania je láska, vychádzajúca z čistého srdca, dobrého svedomia a úprimnej viery.“ (1. Timotejovi 1, 5)

Podstatné pre človeka je to, čo je v jeho srdci.

Pane Ježišu, naplň naše srdcia Svojou láskou a očisti ich od všetkého zla, ktoré nepochádza od Teba. Nech aj pre nás platia slová: „Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.“ Amen.

Žiješ podľa zlatého pravidla?

„Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im. V tom je celý zákon i proroci.“ (Matúš 7, 12)

Niekde som čítal, že všetky slzy sa raz vrátia k tomu, kto ich spôsobil. Ver, že každému sa raz všetko vráti...to dobré i to zlé. A preto predtým, než niekomu ublížiš, skús si predstaviť seba na jeho mieste a vyskúšaj si, ako veľmi to môže bolieť.

V Svätej Biblii sú opísané Božie príkazy, ktoré máme dodržiavať. Ich dodržiavanie urobí náš život ľahším a ochráni nás od mnohých komplikácií, ktoré zo sebou ich nedodržiavanie prináša. Jedno pravidlo má v niektorých prekladoch Biblie dokonca názov „zlaté pravidlo,“ čo zdôrazňuje jeho význam. Znie: „Všetko, čo chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im.“ (Matúš 7, 12)

Toto pravidlo je základom dobrých vzťahov v akejkoľvek forme. Rešpektuj každého človeka. Nesúď, nekritizuj, nehodnoť! To, čo vyčítaš bližnému, sám nerob! Nauč sa v pokore načúvať iných. Nepozerať na človeka aký je, ale predstav si aký bude, ak bude premenený Božou láskou. Každý stav má svoju príčinu a tu vidí iba Boh. A iba On má moc zmeniť srdce človeka.

Nech je nám príkladom sám Ježiš Kristus, ktorý sa stretával s ľuďmi aj dobrými, aj so zlými. Počúvali Jeho príhovory a chodili za Ním. Občas použil aj tvrdšie slovo, zobral do ruky aj bič, ak bolo treba. No musel mať ľudí, či už dobrých, aj tých zlých, nekonečne rád. Pretože, keď Ho mučili a zabíjali, prosil Otca, aby im odpustil. Ak ti niekto ublížil, zabudni na pomstu. Odpusť tomu, čo ťa sklamal. Odpusť tomu, čo ti zlomil srdce i tomu, čo ťa dostal na kolená. Urob to pre svoj vnútorný pokoj.

Keď mlčíš, mlč z lásky; keď hovoríš, hovor z lásky; keď zabúdaš, zabúdaj z lásky; keď odpúšťaš, odpúšťaj z lásky.

Pane Ježišu, daj mi silu milovať bližneho svojho ako seba samého. Bez Tvojej lásky to nikdy nedokážem. Amen.

Chceš mať poklad v nebi?

„Urobte si mešce, ktoré sa nezoderú, nevyčerpatel'ný poklad v nebi, kde sa zlodej nedostane a kde moľ neničí.“ (Lukáš 18, 33)

Mel Fischer sa venoval hľadaniu pokladov. Po pätnástich rokoch úmornej práce sa mu podarilo spolu s jeho potápačmi objaviť veľký poklad. Na dne mora našli vrak španielskej lode potopenej v roku 1622 počas silného uragánu. Vo vraku objavili mnoho strieborných tehál a veľké množstvo strieborných mincí. Odhadovaná hodnota tohto pokladu bola tristo až štyristo miliónov dolárov. Keď sa Fischera novinári spýtali, či už zanechá hľadanie, keď sa zmocnil takého bohatstva, tak im odpovedal: „Ja nemám radosť z bohatstva, ktoré som našiel, ale mám pôžitok z toho, že som našiel nový poklad, a preto budem pokračovať v hľadaní ďalej.“

Bohatstvo nemôže uspokojiť človeka, aj keď po ňom túži, lebo ľudské srdce bolo stvorené pre Pána Boha a nie pre bohatstvo. Tým najväčším pokladom, aký môže človek nájsť je Pán Boh. Pán Ježiš povedal bohatému mládencovi: „Predaj všetko, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ (Lukáš 18, 22) Takýto poklad našiel aj apoštol Pavol: „A vôbec, všetko pokladám za stratu pre vznešenosť poznania Krista Ježiša, môjho Pána. Pre neho som všetko ostatné stratil a pokladám to za odpad, aby som získal Krista.“ (Filipanom 3, 8)

Poklad nájdený v nebi je pre človeka to najväčšie a najdokonalejšie šťastie.

Všemohúci, Bože, Otče Svätý a Spravodlivý, vzdávame Ti vďaky, že si Svojou svätou vôľou a skrze Svojho jednorodného Syna v Duchu Svätom stvoril všetko, duchovné, telesné i nás. Ďakujeme, že v Ježišovi Kristovi si nám daroval poklad nevyčísľiteľnej hodnoty, ktorý je pre nás tým najväčším a najdokonalejším šťastím. Amen.

Nevysmievaš sa Bohu?

„Nemýľte sa! Boh sa nedá vysmievať, lebo čo človek rozsieva, bude aj žať.“ (Galat'anom 6, 7)

V Malých Antilách sa nachádza ostrov Martinique. V roku 1902 postihla tento ostrov katastrofa, o ktorej sa dlho písalo a hovorilo. Obyvateľov mesta Saint Pierre zasypala lávou sopka Monte Pelée. Menej sa už rozprávalo o tom, čo predchádzalo tejto hroznej udalosti. Bol Veľký piatok. Uskutočnil sa sprievod, ktorého sa zúčastnili skoro všetci obyvatelia mesta, ktoré malo vtedy okolo 25 000 obyvateľov. Sprievod bol veľmi bohorúhavý a niesli v ňom kríž. Keď prišli na námestie, pribili naň sviňu. Kríž potom vztýčili za strašného rehotu a kriku. Tento rehot sa zanedlho premenil na nárek a plač. Sopka začala chrliť žeravú lávu a pochovala mesto, všetkých jeho obyvateľov i obyvateľov priľahlých dedín. Saint Pierre nebolo nikdy viac obnovené do svojej pôvodnej veľkosti, aj keď na jeho mieste boli neskôr postavené nové dediny.

Nech je toto svedectvo varovaním aj pre našu generáciu. V Európe, aj na Slovensku, začíname robiť pochody čertov. Prijímajú sa zákony proti Bohu, ktoré sú priam výsmechom Božích prikázaní. Nech sú nám napomínaním slova apoštola Petra: „Nemýľte sa! Boh sa nedá vysmievať, lebo čo človek rozsieva, bude aj žať.“ (Galat'anom 6, 7)

Ako sa slzy a plač tých, ktorí sú verní Kristovi, vždy premenia na radosť, tak sa rehot a smiech tých, ktorí žijú a kráčajú podľa rád diabla, vždy premenia na plač a nárek.

Drahý Bože, cesta po ktorej nás vedieš je neraz plná sĺz a bolesti. Ďakujeme, že Ty nám dávaš istotu, že sa naše slzy a plač premenia na nekonečnú radosť, ktorú budeme prežívať v Tvojej blízkosti, na mieste večnej radosti. V mene nášho Pána Ježiša Krista. Amen.

Máš priateľa, ktorý ťa nikdy nesklame?

„Bol pevne presvedčený, že ten, ktorý dal sľub, môže ho aj splniť.“ (Rimanom 4, 21)

Kapitán veľkej zaoceánskej výletnej lode sa rozhodol, že vezme cez prázdniny celú svoju rodinu na plavbu z Anglicka do Ameriky a späť. Cesta trvala niekoľko dní. Jednu noc na spiatočnej ceste, sa strhla veľká búrka. More sa rozbúrilo. Cestujúci nespali. Každý prežíval tu veľkú hrôzu po svojom. Niektorí pobehovali tu a tam, iní sa modlili. V jednej kajute sa zobudilo malé dievčatko. Pýtalo sa, čo sa deje. Ktosi mu povedal, že more je rozbúrené a im hrozí potopenie lode. Opýtalo sa: „Je môj otecko na kapitánskom mostíku?“ „Áno“ znela odpoveď. „Tak je všetko v poriadku!“ Lahlo si a spalo ďalej, ako keby sa nič nestalo.

Možno plavba tvojho života bude bez vín, pokojná a tvoj život bude plynúť radostne. Ale môže sa stať, že aj more tvojho života sa rozbúri a bude ohrozovať tvoju životnú lodičku. Uč sa viere od tohto malého dievčatka. Ono vedelo dôverovať svojmu oteckovi, ktorý je iba slabým človekom, ako každý z nás. Aká by mala byť naša dôvera v nebeského Otca? On nás nielen miluje, ale je aj Všemohúcim Bohom, ktorý nám vo Svojom Synovi Ježišovi Kristovi daroval všetko. On môže našu loďku zachrániť, ale má moc aj rozbúrené more utíšiť, tak ako to zažili učeníci, ktorí sa tiež báli o svoj život: „Pristúpili k nemu a zobudili ho slovami: „Učiteľ, učiteľ, hynieme!“ Keď sa zobudil, pohrozil privalu vody, ten ustal a nastalo ticho.“ (Lukáš 8, 24)

Dôveruj Bohu! On tvoju dôveru isto nesklame.

Pane Ježišu, Ty si Boh s nami. Prišiel si na tento svet, aby si nás zachránil. Pomôž mi úplne a bez pochyb veriť Tvojim slovám: proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a bude vám otvorené! Ďakujeme, že Ty našu dôveru nikdy nesklameš. Amen.

Spoliehaš sa na zajtrajšok?

„...vy predsa neviete, čo bude zajtra s vašim životom. Ved' ste para, ktorá sa na chvíľu ukáže, a potom mizne.“ (Jakub 4, 14)

Istá legenda opisuje poradu v pekle, kde sa diabli radili, ako najlepšie pokúšať ľudí. Padlo mnoho návrhov, ale Lucifer s nimi nebol spokojný. V každom niečo chýbalo k dokonalosti. Až prišiel s návrhom jeden diabol, a ten predstavil dokonalý prostriedok, ktorý nikdy nesklame. V pravý čas poviem človekovi jediné slovičko: „neskôr“. Všetci diabli súhlasne prikyvovali a on pokračoval: „Vidím, že ktosi žije v hriechoch a zrazu sa rozhodne, že sa napraví. Ja mu poviem, nechaj to tak, na polepšenie máš času dost'. Ak ma poslúchne, je môj.“

Porozmýšľaj, či si aj ty nepočul vo svojom živote túto diabolskú výzvu a či si ju neposlúchol? Jedno príslovie hovorí, že čo môžeš urobiť dnes, neodkladaj na zajtra. Vždy si pripomínaj, že budúcnosť je v Božích rukách a nie v твоjich. Pod' dnes k Bohu a učiň pokánie zo svojich hriechov. Volaj k Nemu: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu!“ Pozvi Krista do svojho života! A On ťa premení svojou láskou.

Diablovi nevadí, ak kresťanstvo vyznávaš, vadí mu, ak ho praktizuješ.

Pane, prosím Ťa, vstúp do môjho života, dovoľ mi prijať dar večného života, ukáž mi Tvoju vôľu v mojom živote, ukáž mi, ako môžem znova nadviazať vzťah, ku ktorému ma voláš. Pane, prijmi moje pozvanie a vojdí dverami, na ktoré klopeš, aby si zmenil môj život podľa Svojej vôle. Amen.

Počul si, že pýcha predchádza hanbu?

**„Pyšné oči človeka sa sklopia, hrdosť ľudí bude pokorená.“
(Izaiáš 2, 11)**

V benediktínskom kláštore v St. Gallen sa spomína, že tam kedysi žil zbožný mních menom Notker. Vynikal múdrosťou. Raz ho navštívil sám cisár so svojim sprievodom, aby obdivoval jeho pohotovosť, s ktorou dokázal odpovedať na každú otázku. To ale nedalo spať jeho nespokojnému druhovi. Stavil sa s cisárskym sprievodom, že Notkerovi položí takú otázku, na ktorú nebude môcť odpovedať. A tak sa spýtal Notkera: „Čo robí Pán Boh v tejto chvíli?“ Notker bez rozmýšľania odpovedal: „Aj teraz robí to, čo robil vždy a čo bude robiť ďalej. Povyšuje pokorných a ponizuje povýšených.“ Všetci sa vysmiali Notkerovmu druhovi a ten odišiel zahanbený.

V Prísloviach je napísané: „Keď príde pýcha, príde aj hanba, zatiaľ čo pokorní vlastnia múdrosť.“ (Príslovia 11, 2) Naša pýcha môže byť zameraná na majetok a prosperitu, na postavenie v spoločenskom rebríčku, na naše oblečenie, inteligenciu, krásu alebo silu. Môže mať dokonca korene v našej zbožnosti a morálke, ale aj v duchovnej samofúbsti. Pyšný človek nevidí, že to, čo dosiahol má hlavne vďaka Božej добрote a láske, ale je presvedčený, že je to jeho zásluha a nepotrebuje za to nikomu ďakovať, a ani sa o získané dobré s nikým deliť, lebo všetko je jeho. Pýcha môže viesť k namýšľaniu, akí sme dokonalí a aké sú dokonalé naše činy. Pýcha nás vzdialuje od Boha, ktorý „sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť.“ (Jakub 4, 6)

Pýcha človeka nezdobí, ale svedčí o jeho prázdnote.

Pane, zmiluj sa nad nami a vo Svojej veľkej láskavosti nám pomôž, aby sme s pokorou premohli každé púšenie, ktoré nás navádza k pýche. Chceme sa učiť od Teba a byť v pokore Tebe podobní. Pane Ježišu, daj nám k tomu silu. Amen.

Čo vieš o Bohu?

„Hospodin, ty ma skúmaš a poznáš. Ty vieš o mne, či si sadám a či vstávam, i môj úmysel zďaleka poznáš.“ (Žalm 139, 1-2)

Vieš niečo o Bohu?“ pýtala sa istá neveriaca žena jednej kresťanky. A tá jej odpovedala: „Viem toho málo, poznám však spôsob, ako s Ním prísť do styku.“ „Ako?“ „Kľakni si a modli sa spolu so mnou a stretneš sa s Bohom.“ Naozaj, pri modlitbe spoznáme Boha - podobne ako človeka pri rozhovore.

Modlitba, to je konkrétny čas, v ktorom sa nevenuješ ničomu, ani nikomu inému, iba Bohu. Je to rozhovor s Bohom. Ak ju začneš praktizovať, možno sa najprv budeš čudovať, že sa „nič nestalo.“ Nemyslí si, že hneď uvidíš jasný blesk z neba a množstvo anjelov. Modlitba je základom nášho vzťahu s Bohom. A každý vzťah treba budovať postupne. Boh túži mať vzťah s tebou, prejaví ti to, že ťa miluje. Chce sa rozprávať s tebou, pomáhať ti a hlavne sa snaží priviesť ťa do neba.

To, čo ti príde na myseľ, keď premýšľaš o Bohu, je pre teba tou najdôležitejšou vecou. To, čo vieš o Bohu, určuje, aký s Ním máš vzťah. Ak sa dá Boh niekomu spoznať, je to dar. Vďaka tomuto daru vieš, že Boh existuje a vieš aj to, že ťa má rád.

Vieš, čo od teba chce Boh? Boh chce, aby si vedel, že Mu na tebe záleží, že sa o teba vždy zaujíma, a najmä že ťa nesmierne miluje.

Zmiluj sa, Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo a pre svoje veľké zľutovanie znič moju nepravosť. Úplne zmy zo mňa moju vinu a očisti ma od hriechu, aby som Tvoje meno mohol velebiť. Daj, aby som počul radosť a veselosť. Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha pevného. Navráť mi radosť z Tvojej spásy a posilni ma duchom veľkej ochoty. Amen.

Tvojej spásy a posilni ma duchom veľkej ochoty. Amen.

Miluješ Pána Ježiša?

„Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa navzájom milovali; ako som ja miloval vás, aby ste sa aj vy navzájom milovali.“ (Ján 13, 34)

Slávnny maliar Gustav Dore namaľoval tvár Pána Ježiša. Do jeho ateliéru prišla maliarka, ktorá ho poznala. Tá sa pozerala na tento obraz sprava i zľava, dlho naň pozerala a bolo na nej vidno, že je ním dojatá. Vtedy majster povedal: „Vidím, že sa vám tento môj obraz páči.“ A ona mu odpovedala: „Viete, čo mi hovorí tento váš obraz? On mi hovorí, že veľmi milujete Pána Ježiša. Ináč by ste nemohli namaľovať tak krásnu Ježišovu tvár.“ A maliar priznáva: „Máte pravdu, milujem Ježiša a snažím sa, aby som Ho každým dňom miloval ešte viac, aby som dokázal namaľovať Jeho tvár ešte krajšiu.“

Miluješ Pána Ježiša? Nech je tento maliarov postoj pre teba inšpiráciou a motiváciou, aby si miloval Pána Ježiša každým dňom viac a viac. Nech je to na tebe vidieť. Aby každý v tebe mohol spoznať Pána Ježiša. Nech to bude vidno na tvojom postoji a jednaní, aby aj iní zatúžili po Ježišovej láske, ktorou miluje každého človeka i toho najväčšieho hriešnika. Nech Jeho láska v tebe pomôže zachrániť aj tých, s ktorými sa v živote stretávaš. Aby aj oni uverili v Jeho lásku, ktorá ich zachráni pre večnosť.

Človek je taký krásny, aká je krásna jeho duša. Taký veľký, aké veľké je jeho srdce. Taký silný, ako dokáže pomôcť slabým. Taký šťastný, ako sa dokáže tešiť z maličkostí. Taký múdry, aby inšpiroval a zlepšil život ostatných.

Pane Ježišu, Tvoja láska sa nedá ani opísať. Neexistuje väčšia láska, než darovať za druhého život a Ty si Svoj život daroval za nás. Svojou svätou krvou si nás draho vykúpil a zachránil nás pre večnosť. Ďakujem Ti za túto veľkú milosť a prosím, pomôž mi žiť život na Tvoju slávu. Nech aj ľudia v mojej blízkosti zatúžia po Tvojej nekonečnej láske a po večnom živote na mieste večnej radosti v Tvojom kráľovstve. Amen.

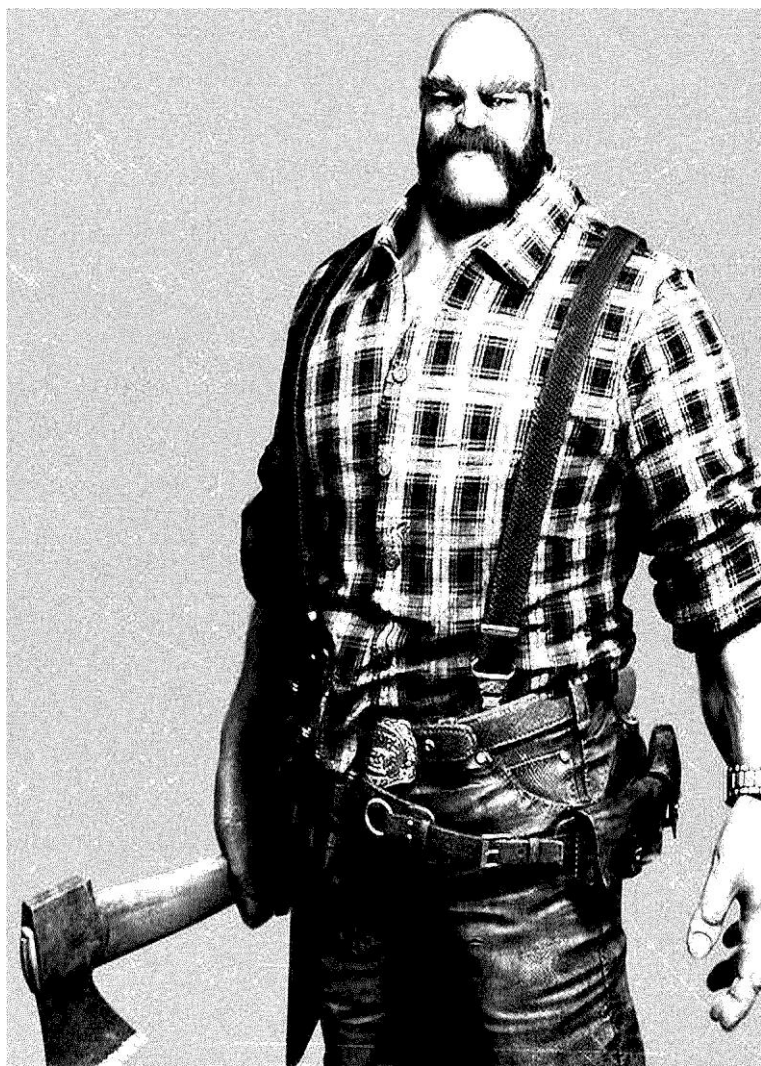
Kto je pred Bohom veľký?

„A večný život je v tom, aby poznali teba, jediného, pravého Boha i toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista.“ (Ján 17, 3)

Svedectvo jedného obráteného kresťana: „Hovorili mi Veľký Bill. Bol som drevorubač, veľký a silný, pil som a klial. Slušní ľudia sa mi vyhýbali. Ale to mi neprekážalo, lebo som nič nedbal na mienku týchto ľudí. Vtedy som sa nikoho nebál: ani ľudí, ani Boha. Jedného dňa som nemal čo robiť a čakal som, až ma niekto pozve na drink. Tu ku mne pribehol chlapec a volal: „Veľký Bill, vieš čo je nové? Osadníci pozvali kazateľa. Ten má dnes večer hovoriť v škole. Myslím si, že by si tam mal ísť!“ Teraz som sa nasrdil a vybuchol: „To si môžeš myslieť, že tam pôjdem! Doteraz sme tu žiadne náboženstvo nepotrebovali a akože sa volám Veľký Bill, tak to aj tak ostane.“ Bol večer a školská miestnosť sa zaplňala ľuďmi. Mnohí prišli, aby počuli Božie slovo; iní prišli, aby boli svedkami stretnutia Veľkého Billa s týmto malým kazateľom. Keď som prišiel ku vchodu, kazateľ už čítal biblický text: „Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“ (Ján 3, 16) Počul som tieto slová a už som nemohol ísť ďalej. Kazateľ čítal ten verš ešte raz – a potom ešte tretíkrát. Neviem, ako som prišiel ku stoličke vedľa dverí. Takéto slová som predtým nikdy nepočul. Sedel som a počúval. A potom som poznal Toho, ktorý si ma zamiloval a seba samého vydal za mňa. (Galat'anom 2, 20) – A Veľký Bill sa stal malým a obrátil sa.“

Na mraky nášho života kreslí Boh dúhu svojej lásky.

Bože Otče, ďakujeme Ti, že Ty si tak miloval svet, že si Svojho jednorodného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Teba. Lebo to je večný život, aby sme poznali Teba, jediného pravého Boha a Toho, ktorého si Ty poslal, aby nás spasil, Svojho Syna a nášho Pána Ježiša Krista. Amen.

A ty, koho krmíš?

„Lebo zmýšľanie tela vedie k smrti, zmýšľanie Ducha však vedie k životu a pokoju.“ (Rimanom 8, 6)

Jedného večera zobral starý indián svojho vnuka a rozprával mu o boji, ktorý prebieha vo vnútri každého človeka. Povedal mu: „Chlapče, ten boj je medzi dvoma vlkami, ktorí žijú vo vnútri nás všetkých. Jeden z nich je zlý. Je to hnev, závišť, žiarlivosť, smútok, ľútosť, chamtivosť, arogancia, sebaúcta, vina, odpor, menejcennosť, lži, falošná pýcha, nadradenosť a ego. A druhý je dobrý. Je to radosť, pokoj, láska, nádej, pokor, pokora, láskavosť, zhovievavosť, empatia, veľkorysosť, pravda, súcit a viera.“ Vnuk nad tým chvíľu premýšľa a spýta sa: „Ktorý vlk vyhrá?“ Starý otec mu odpovie: „Ten, ktorého krmíš.“

Pán Ježiš povedal svojim učeníkom: „Zvnútra, totiž z ľudského srdca, vychádzajú zlé myšlienky, smilstvá, krádeže, vraždy, cudzoložstvá, chamtivosť, podlosť, podvody, neviazanosť, závistlivé pohľady, rúhania, pýcha, pochabosť.“ (Marek 7, 21-22) Apoštol Pavol píše: „Lebo tí, čo žijú podľa tela, myslia na telesné veci, tí, čo žijú podľa Ducha, myslia však na duchovné veci.“ (Rimanom 8, 5-6)

Ži podľa Ducha a nebudeš spĺňať žiadosti tela. „Ovocím Ducha je láska, radosť, pokoj, zhovievavosť, láskavosť, dobrota, vernosť, miernosť, sebaovládanie.“ (Galaťanom 5, 22-23) „Ale skutkami tela sú smilstvo, nečistota, chlipnosť, modloslužba, čary, nepriateľstvá, svár, žiarlivosť, hnevy, zvady, rozbroje, roztržky, závišť, opilstvo, hýrenie a im podobné.“ (Galaťanom 5, 19-21)

Božia pravda odhaľuje satanové klamstvá.

Bože, Pane náš, posväcuj nás a daj nám silu odolávať pokušeniam a víťaziť nad našimi telesnými žiadosťami. Bez Teba to nikdy nedokážeme. Amen.

Aké sú tvoje motívy?

„Dávajte si pozor, aby ste nekonali svoju spravodlivosť pred ľuďmi len preto, aby vás obdivovali; inak nemáte odmenu od vášho Otca, ktorý je v nebesiach.“ (Matúš 6, 1)

V istom mestečku žila chudobná vdova, ktorá potrebovala pomoc. A tak sa niekoľko miestnych žien rozhodlo, že urobia zbierku na jej podporu. Svoj plán aj uskutočnili, ale zbierka nepriniesla veľa peňazí. Starosta obce im poradil, že ak chcú vyzbierať viac peňazí, tak nech zoberú zošit a napíšu, kto akú sumu venoval a mená tých, ktorí darovali najviac budú potom zapísané na tabuli cti. Urobili druhú zbierku pri ktorej sa vyzbieralo oveľa viac peňazí. Zaiste preto, lebo každý „dobrodinec“ túžil mať meno zapísané na tabuli cti, aby ľudia vedeli o jeho добрote a štedrosti. Motívom nebola pomoc tejto biednej žene, ale to, aby ich ľudia chválili a obdivovali.

Je veľmi dôležité, aby sme robili dobré skutky, ale ešte dôležitejšie je, aby sme ich robili z lásky k Pánu Bohu a blížnemu, a nie pre ľudskú odmenu a svoju chválu, ale na Božiu slávu. I tie najväčšie dobré skutky ostávajú bez odmeny, ak nimi nehľadáme dobro blížnych a oslavu Pána Boha, ale chválu a obdiv ľudí. „Keď teda dávaš almužnu, nevytrubuj pred sebou, ako to robia pokrytci v synagógach a na uliciach, aby ich ľudia oslavovali. Amen, hovorím vám: Už majú svoju odmenu. Ale keď ty dávaš almužnu, nech nevie tvoja ľavá ruka, čo robí tvoja pravá ruka, aby tvoja almužna zostala skrytá. A tvoj Otec, ktorý vidí aj to, čo je skryté, ti odplatí. (Matúš 6, 2-4)

Božia odmena je tá najväčšia. Nepriprav sa o ňu svojím nerozumným správaním.

Pane, všetko čo si stvoril, má slúžiť Tebe na Tvoju slávu. Odpušť nám, keď robíme niečo, za čo chceme, aby nás iní obdivovali. Pomôž nám s láskou konať dobro a pomáhať blížnym s dobrým úmyslom, aby si Ty, Bože, bol v tom všetkom oslávený. Amen.

Veríš v nebo a peklo?

„Potom povie aj tým po ľavici: „Odídte odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, ktorý je pripravený diablove a jeho anjelom.“ (Matúš 25, 41)

A si si už niekedy položil otázku: „Ako môže milujúci Boh poslať ľudí do pekla?“ C. S. Lewis napísal: „Existujú len dva typy ľudí na konci sveta: „Tí, ktorí Bohu povedia: „Buď vôľa Tvoja, a tí, ktorým na konci Boh povie: Buď vôľa tvoja.“ Všetci, ktorí sa ocitnú v pekle, si to zvolili sami. Bez slobodnej voľby by peklo nemohlo existovať.“

Ako teda človek skončí v pekle? Tak, že uverí diablovým klamstvám a odmietne Božiu milosť, a neprijme ponuku odpustenia, ale sa rozhodne nasledovať Satana. V prvom rade si musíš uvedomiť, že peklo nebolo stvorené pre ľudí, ale pre diabla a jeho démonov. Boh dal človeku slobodnú vôľu. Každý ma právo vybrať si cestu, po ktorej pôjde. V ponuke sú iba dve cesty – úzka a široká. Jedna vedie do neba a druhá do pekla. „Ved' priestranná brána a široká cesta vedú do záhuby, a mnoho je tých, čo ňou vchádzajú. Do života vedie tesná brána a úzka cesta, a málo je tých, čo ju nachádzajú.“ (Matúš 7, 13-14) Ktorú cestu si vyberieš?

Boh ti dá len to, čo chceš a čo si si vybral. Ak vo svojom živote nechceš Boha, On sa ti vnucovať nebude. Nebude ťa nútiť, aby si Ho žiadal o odpustenie hriechov, ktoré ťa oddeľujú od Neho. Skrze Ježiša Krista ti Boh daroval na hriech liek. Ak ho odmietaš prijať, skončíš na mieste, ktoré sa volá peklo.

V srdci človeka sa rozhoduje o nebi i o pekle.

Pane Ježišu, pomôž mi žiť na Tvoju slávu, aby mi raz zazneli z Tvojich úst slová: „Pod'ťe, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je vám pripravené od založenia sveta. Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť, bol som smädný a dali ste mi piť, prišiel som ako cudzinec a prichýlili ste ma, bol som nahý a priodeli ste ma, bol som chorý a navštívili ste ma, bol som vo väzení a prišli ste za mnou.“ Amen.

Už si začal s pokáním?

„Bdejte teda, lebo neviete dňa ani hodiny!“ (Matúš 25, 13)

Za svojím farárom prišiel mládenec, ktorý si užíval sveta a pýtal sa ho dokedy môže hrešiť. Z jednej strany mal obavy z toho, že bude zatratený, ale na druhej strane si užíval život a neraz pritom hrešil. Odpoveď bola takáto: „Hrešiť môžeš dokedy chceš, len jeden deň pred smrťou urob pokánie zo svojich hriechov!“ Mládenec sa potešil, že nemusí zanechať svoj terajší život a keď už bol pri dverách, zrazu sa obrátil a povedal: „Povedali ste mi, že deň pred smrťou mám robiť pokánie, ale nepovedali ste mi, kedy vlastne zomriem.“ A kňaz odpovedal: „Toto ja neviem, len viem, že to môže byť i zajtra, preto ti neostáva nič iné, ako začať s pokáním už dnes.“

Beda, strašné beda, ktorého sa dočká každý, kto nemyslí na pokánie, ale žije vo svojich hriechoch a raz sa musí s celou tou ťarchou postaviť pred najspravodlivejšieho sudcu. On každému ponúkol Svoje milosrdenstvo, ale kto oň nestál, ten si musí vypočuť výrok Jeho spravodlivosti. Čas našej smrti je pred nami skrytý. Preto Pán Ježiš ku každému z nás volá: „Bdejte teda, lebo neviete dňa ani hodiny!“ (Matúš 25, 13) Tak uvážme: „Keby hospodár vedel, v ktorú nočnú hodinu príde zlodej, bdel by a nedovolil by mu vniknúť do svojho domu. Buďme pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej nevieme.“ (Matúš 24, 43-44)

Smrť je nešťastím iba pre tých, ktorí nemajú nádej.

Pane Ježišu, Ty prídeš v hodinu, o ktorej nevieme. Pomôž nám žiť podľa Tvojej vôle a odpusť nám všetky naše hriechy a viny, ktorými sme sa proti Tebe previnili. Nech Ťa môžeme očakávať s radosťou a nie strachom zo súdu, ktorý čaká všetkých tých, ktorí odmietli Tvoju milosť. Amen.

Počúvaš a zachovávaš Božie Slovo?

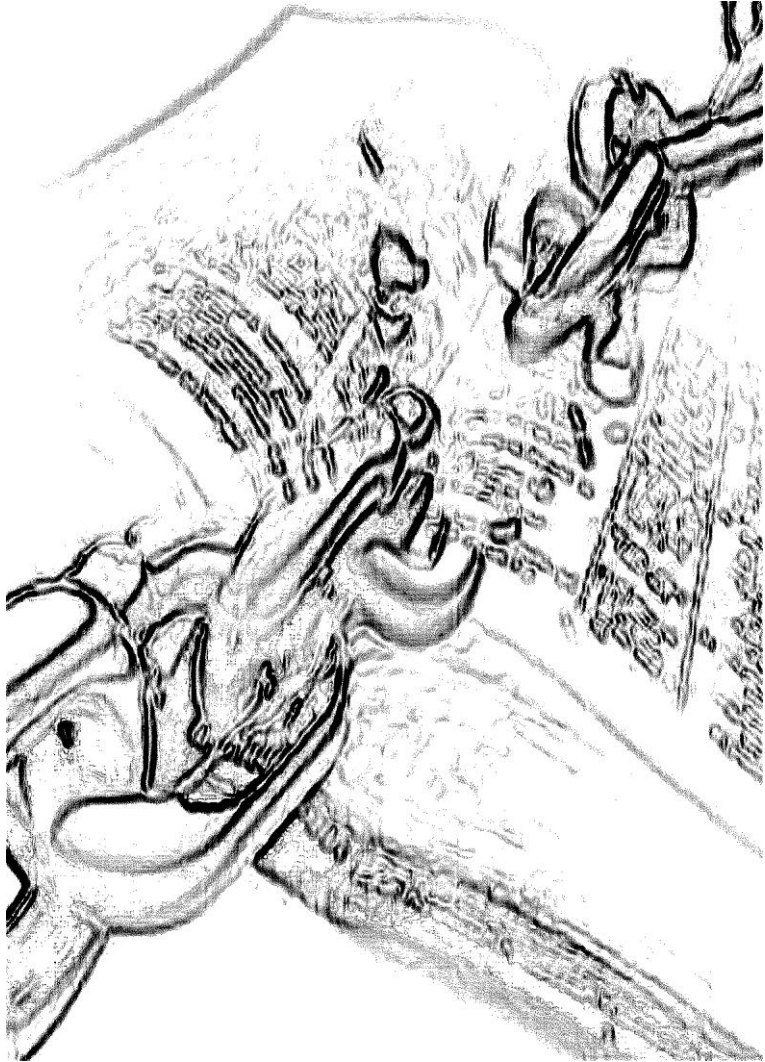
„Blahoslavení sú skôr tí, čo počúvajú a zachovávajú Božie slovo.“ (Lukáš 11, 28)

V Paríži kázal známy kazateľ Beauvegard. Na jeho kázne chodievalo veľa ľudí. Chodievala tam aj pani, ktorá mala kníhkupectvo. Na jednej kázni kazateľ hovoril o mravnej škode, ktorú zapríčiňuje čítanie nemravných a protináboženských spisov. Táto pani prišla s plačom po kázni za kazateľom a prosila ho, aby s ňou prišiel do jej kníhkupectva. „Príďte a vyhľadajte všetky knihy, čo sú škodlivé pre vieru a mravnosť. Radšej stratím peniaze ako dušu. Vaša kázeň mi otvorila oči, aby som videla aké trestuhodné je moje zamestnanie, a ja sa chcem zrieknuť všetkého čo škodí!“ Beauvegard tam našiel 6000 škodlivých spisov. V jeho prítomnosti ich sama obchodníčka zničila, aj keď tým utrpela značnú finančnú škodu. Od toho dňa sa do jej obchodu nedostalo nič nemravné ani protináboženské.

Táto pani počúvala Božie Slovo a zobrala si ho k srdcu. Slovo padlo do dobrej pôdy a prinieslo úžitok. „Blahoslavení sú skôr tí, čo počúvajú a zachovávajú Božie slovo.“ (Lukáš 11, 28) Aj ty sa snaž nielen počúvať Božie Slovo, ale ho aj naplniť. Nech je tvoj dom postavený na pevnej skale, aby pevne odolával každej víchrici, aj každej záplave. (Matúš 7, 24-25)

Jeden malý krok k poslušnosti je obrovským krokom k požehnaniu.

Bože, otvor mi uši, aby som počul Slovo, ktoré ku mne hovoríš. Daj mi silu, aby som nebol iba poslucháčom, ale aj vykonávateľom toho, čo odo mňa požaduješ. Nech sa podobám múdremu mužovi, ktorý si postavil svoj dom na skale, ktorý žiadna víchrica života nezničí. O to Ťa prosím Otec, v mene Pána Ježiša Krista. Amen.

Vieš, čo je bláznovstvom pre ľudí?

„Ved' slovo o kríži je bláznovstvom pre tých, čo sú na ceste k záhube, nám však, ktorí smerujeme k spásu, je Božou mocou.“ (1. Korint'anom 1, 18)

Filozof Kierkegaard opisuje udalosť, ktorá sa stala v Dánsku. Vo veľkom cirkuse vypukol požiar. Riaditeľ cirkusu poslal klauna, ktorý už bol nalíčený do blízkej dediny pozvať jej obyvateľov, aby prišli hasiť požiar. Medzi cirkusom a dedinou bolo pole, na ktorom už bolo zrelé obilie. Hrozilo veľké nebezpečenstvo, že sa oheň rozšíri na toto pole a živlu podľahne aj obec. Klaun prišiel do dediny a povedal obyvateľom, o čo ide. Oni sa mu začali smiať, lebo si mysleli, že je to nový trik, ktorým chce dostať ľudí do cirkusu. Klaun ich presviedčal, že ide o veľké nebezpečenstvo, ale jeho správe nikto neuveril. On plakal od žiaľu, ľudia plakali od smiechu. Oheň sa rýchlo priblížil k dedine, a potom už bolo neskoro. O chvíľu boli aj ich domy v plameňoch.

Ľudská ľahostajnosť sa neustále opakuje. Všetkým ľuďom hrozí veľké nebezpečenstvo. Pán Boh posielal svojich prorokov, aby ľudí varovali, napomínali, vyzývali ich na pokánie a ľudia boli ľahostajní voči tomu, čo proroci hovorili. Prišla potopa, pred ktorou Noe varoval. Ohňom a sírou bola zničená Sodoma a Gomora. Ľudia sú nepoučiteľní. História sa opakuje. Znova sa smejú Slovu o kríži, ktoré je pre nich bláznovstvom a radšej kráčajú do záhuby. Znova sa smejú z varovaní, ktoré posielala Pán Boh na zem. Ale, blahoslavení budú tí, ktorí nevideli, a uverili. (Ján 20, 29)

Robme to, čo sa páči Bohu, a nie nám!

Bože Otče, náš, otvor nám oči, aby sme videli znamenia, ktorými nás varuješ pred zničujúcim ohňom. Otvor nám uši, aby sme počuli Tvoj hlas, ktorým nás pozývaš k Sebe. Ty si k nám poslal Svojho Syna Ježiša, aby nás zachránil. Ďakujeme, že Tvoje slovo, ktoré je svetu bláznovstvom je pre nás Božou mocou na spásu. Amen.

Si Jeho rukami a nohami?

„V deň, keď som volal, vyslyšal si ma, dodal si odvahy a sily mojej duši.“ (Žalm 138, 3)

Počas druhej svetovej vojny, pri náletoch, úplne rozbombardovali jednu malú dedinku. Neobišlo to ani kostol. Socha Krista vedľa kostola prišla o ruky aj o nohy. Po vojne sa obyvatelia dedinky vrátili, domy aj kostol obnovili, len sochu sa rozhodli nechať tak. Na jej stojan pripevnili tabuľku s týmto textom: „Už nemám ruky ani nohy. Odteraz buďte vy mojimi rukami i nohami a prinášajte tak úľavu a uzdravenie zranenému svetu“.

A tento odkaz platí aj pre každého z nás. Ako kresťan, mám byť Ježišovými rukami a nohami v dnešnom utrápenom svete. On sa na mňa spolieha, aj ma posilňuje na mojej ceste skúšok a bolesti, ktoré prichádzajú do života každého človeka. Potom, keď prídem k druhým a podám im pomocnú ruku, aj oni začujú Ježišovo pozvanie: „Podťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení; ja vám dám odpočinutie!“ (Matúš 11, 28) V takýchto okamihoch sa moja pomoc stáva takmer hmatateľným sprítomnením starostlivého, milujúceho a ochraňujúceho Ježiša.

Ak si ochotný robiť malé veci pre ľudí, môžeš robiť veľké veci pre Pána.

Ďakujem, Bože, že si mi dal v Ježišovi nádej. Ty ma obklopuješ útechou v čase smútku a presvecuješ Svojím svetlom každú temnotu. Pomôž aj mne svietiť Ježišovým svetlom tým, ktorých mi posielaš do cesty. Amen.

Poznáš, čo je Božia vôľa pre tvoj život?

„Za všetko vzdávajte vďaky, lebo to je Božia vôľa v Kristovi Ježišovi.“ (1. Solúnčanom 5, 18)

Grécky filozof Diogenes sa vybral do mestečka, v ktorom ľudia žili veľmi nerozumne, ba až bláznivo. Pomaly kráčal a keď už bol celkom blízko, vtedy ho predbehol muž, ktorý sa veľmi ponáhľal a bol celkom spotený. Filozof sa opýtal muža, odkiaľ prichádza a kam sa tak ponáhľa. Odpovedal, že je poslom. Pred niekoľkými dňami ho predstavení mesta poslali a on sa hneď poslušne vybral na cestu. Nepovedali mu však ani kam má ísť, ani čo tam má vybaviť a on sa ich na to zabudol opýtať. Až po niekoľkodňovej ceste si spomenul, že síce ide, ale ani nevie kam, ani čo má vybaviť. Teraz sa vracia, aby sa na to predstavených opýtal, kam má ísť a čo má vybaviť.

Na tomto svete je plno takých „nemúdrych“ a „bláznivých“ ľudí, ktorí síce kráčajú životom, ale vôbec nevedia kam. Pán Boh stvoril tento svet na Svoju slávu, aby Ho všetko stvorenie oslavovalo. Človek, ktorý je obdarený rozumom a slobodnou vôľou, má oslavovať Boha dobrovoľne a vedome. Koľkí ľudia si vôbec neuvedomujú túto svoju povinnosť voči Svojmu Stvoriteľovi? Ba ich to vôbec ani len nenapadlo, ani im to nik nepovedal a oni sa na to neopýtali. Uvedom si, že na tento svet si prišiel, aby si Boha poznával, miloval Ho, slúžil Mu. Potom k Nemu po smrti prídeš. Iba ak si toto uvedomíš, prežiješ svoj život dobre a dosiahneš cieľ, pre ktorý si bol stvorený.

Hovorí sa: „Kde je vôľa, tam je cesta.“ Pravdivejšie je: „Kde je určitý cieľ, tam je i vôľa.“

Bože, Ty si nás stvoril na svoju slávu a daroval si nám všetko potrebné pre život. Pomôž aj mne žiť posvätený život, aby som zvestoval Tvoje slávne skutky, v ktorých si Ty, oslávený. Nech môj život je behom za jasným cieľom, pre ktorý som bol stvorený a odmenou nech mi bude nebeská cena a veniec víťazstva. Amen.

Čo by si povedal o Ježišovi?

„Pán prikázal tak, aby tí, čo ohlasujú evanjelium, z evanjelia aj žili.“ (1. Korint'anom 9, 14)

Poľský spisovateľ, prieskumník a univerzitný profesor Ossendowski napísal spomienky na svoje cesty po Alžírsku a Tunisku, ktoré nazval „Duša Sahary“. Spomína v nich aj veľmi smutnú príhodu. Jedna vznešená a veľmi vzdelaná Afričanka sa stretla s Francúzom, ktorý o sebe prehlasoval, že je kresťan. Ona sa mu priznala, že verí v Ježiša Krista, ale nie iba ako v proroka, ale ako v Boha. Mala k tomu tento dôvod: Úplne zabudnúť na seba, keď trpíme a myslieť iba na druhých, také niečo dokáže iba Boh. A Kristus to dokázal, preto musí byť Bohom. Potom poprosila Francúza, aby ju naučil nejakú modlitbu k Ježišovi. On ju nemohol naučiť, lebo sám sa nemodlil, a preto žiadnu modlitbu nepoznal. Potom ho poprosila, aby jej niečo porozprával o Ježišovi. On však Ježiša nepoznal ani o Ňom nikdy nečítal, a tak jej nevedel o Ňom ani nič povedať.

Čo by si povedal o Ježišovi ty, ak by si dostal takú otázku? Vieš sa modliť? Poznáš Pána Ježiša? Mnohí ľudia o sebe tvrdia, že sú kresťania, ale Pána Ježiša nepoznajú, Písmo nečítajú, do chrámu nechodia, a preto nemôžu vydať o Ňom svedectvo. Pán Ježiš nie je pre nich Záchrancom a Spasiteľom. Byť kresťanom znamená poznať Pána Ježiša, aby som mohol o Ňom rozprávať tým, ktorí Ho ešte nepoznajú. Snaž sa o to, lebo aj dnešný svet čaká na svedectvo nášho kresťanského života. Tvojou povinnosťou je svedčiť o Kristovi. „Veď ak zvestujem evanjelium, to nie je pre mňa chvála; je to moja povinnosť a beda mi, ak ho nebudem zvestovať.“ (1. Korint'anom 9, 16)

Poznaj Bibliu hlavou, uschovaj ju v srdci, ukazuj ju svojím životom a rosievaj ju po svete.

Marana tha! Pane Ježišu príd! Zjav mi Svoju slávu, aby som mohol vydávať svedectvo o Tebe tým, ktorí Ťa ešte nepoznajú. Svet Ťa potrebuje, iba Ty ho môžeš spasit' a zachrániť. Ty si Pravý Boh, Pán, Záchranca a Spasiteľ! Amen.